

S T E N O G R A M

**29. RADNE SJEDNICE SKUPŠTINE KANTONA SARAJEVO
ODRŽANE DANA 10.05.2017. GODINE**

Predsjedateljica:

Otvaram 29. Radnu sjednicu Skupštine Kantona Sarajevo.

Pozdravljam sve uvažene kolegice i kolege, predstavnike i članove Vlade, uvažene goste, kao i medije koji prate današnji rad sjednice.

Nadam se da će cijenjeni gledaoci Televizije Kantona Sarajevo sa pažnjom pratiti rad današnje Skupštine, i upućujem srdačne pozdrave, a nama želim dobru atmosferu i rad.

Prema evidenciji, to sam već rekla, imamo 29 zastupnika.

Odsutni su uvaženi zastupnik Šućur, Neira Dizdarević, Bibija Kerla.

Prijedlog dnevnog reda 29. Radne sjednice Skupštine Kantona Sarajevo utvrdio je Kolegij Skupštine na sjednici koja je održana 28.04.2017.godine.

Te prelazimo na utvrđivanje dnevnog reda, a on slijedi:

1. Zastupnička pitanja, inicijative i odgovori
2. Prijedlog Amandmana L do LV na Ustav Kantona Sarajevo;
3. Prijedlog odluke o proglašenju Amandmana L do LV na Ustav Kantona Sarajevo;
4. Prijedlog zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju;
5. Prijedlog zakona o srednjem obrazovanju;
6. Prijedlog zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, sa Izvještajem o provedenoj javnoj raspravi o Nacrtu zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo
7. Prijedlog odluke o usvajanju "B" faze Izmjena i dopuna Prostornog plana Kantona Sarajevo za period od 2003. do 2023. godine sa Prijedlogom odluke o provođenju "B" faze Izmjena i dopuna Prostornog plana Kantona Sarajevo za period od 2003. do 2023. godine i Izvještajem o provedenoj javnoj raspravi i javnom uvidu na Nacrt "B" faze Izmjena i dopuna Prostornog plana Kantona Sarajevo za period od 2003. do 2023. godine
8. Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o preuzimanju prava i obaveza osnivača i usklađivanju organizacije i poslovanja Javne ustanove "Apoteke Sarajevo";
9. Izvještaj o izvršavanju Budžeta Kantona Sarajevo za period od 01.01. do 31.12.2016. godine;
10. Izvještaj o implementaciji Odluke o proširenom obimu prava za korištenje ortopedskih pomagala, lijekova, medicinsko-sanitetskih sprava i materijala za RVI sa područja Kantona Sarajevo za 2016. godinu;
11. Izvještaj o stanju u oblasti socijalne zaštite u 2016. godini
12. Izvještaj o stanju u oblasti zaštite civilnih žrtava rata u 2016. godini
13. Izvještaj o stanju u oblasti zaštite porodice sa djecom u 2016. godini;
14. Informacija o stepenu realizacije skupštinskih zaključaka za čiju je realizaciju zadužena Vlada Kantona Sarajevo

MOLIM ZASTUPNIKE DA SE IZJASNE O DANAŠNJEM DNEVNOM REDU.

Tko je za? Tko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 28 ZASTUPNIKA, PROTIV NIŠTA I SUZDRŽANO NIŠTA.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA USVOJILA OVAJ DNEVNI RED.

Kao informativni materijal dostavljeni su vam:

- Informacija o izvršenom inspekcijskom nadzoru inspektora za zaštitu od požara MUP Kantona Sarajevo u prostorijama "Hetig" d.d. upravitelja stambenog objekta u ulici Geteova br.2, nakon požara koji se dogodio 06.02.2017. godine u ulici Geteova 2/11 , u kome su stradale dvije osobe.

- Informacija o stanju kriminaliteta, javnog reda i mira i sigurnosti saobraćaja na području Kantona Sarajevo za mjesec mart 2017. godine
- Informacija o ostvarivanju prava po osnovu nezaposlenosti u Kantonu Sarajevo u 2016. godini

Sada prelazimo na prvu tačku dnevnog reda, a to su:

AD – 1.

ZASTUPNIČKA PITANJA I INICIJATIVE

Uvaženi zastupnik Akšamija Goran, izvolite.

Poslanik/zastupnik Goran Akšamija:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Pozdravljam sve prisutne i gledaoce televizije Kantona Sarajevo. Koristeći današnju sjednicu podnosim inicijativu za reaktiviranja programa prevencije narkomanije, alkoholizma i drugih ovisnosti Kantona Sarajevo. Obrazloženje:

Bolesti ovisnosti u svom neodređenom dugom trajanju prolaze kroz nekoliko razvojnih faza u čijem pristupu je potrebno obezbijediti adekvatnu intervenciju kroz svaku fazu bolesti, a koja treba biti društveno prihvatljiva, što se posebno odnosi na primarno preventivne aktivnosti. Pored velikog broja registrovanih opijatskih ovisnika i orijentacije narko populacije ka novim drogama, sve je veći porast interesovanja adolescenata i mladih ljudi za upotrebu nargile i alkohola, najčešće u kombinaciji sa drugim psiho aktivnim supstancama, što predstavlja zabrinjavajući trend porasta ove vrste ovisnika radi čega je potrebno reaktivirati program primarne prevencije po čemu je Kanton Sarajevo bio prepoznatljiv do unazad par godina. Raste i broj osoba koje su sklone prekomjernom korištenju interneta, društvenih igara, kao i igara na sreću, a shodno tome i osoba koje su već razvile ovu ovisnost o ovim nehemijskim sredstvima ovisnosti, zbog čega je potrebno preventivno djelovati i uspostavljati programe tretmana za njih. Ovom prilikom želim naglasiti da je program prevencije narkomanije, alkoholizma i drugih ovisnosti u periodu od 99 do 2012 godine imao podršku Vlade Kantona Sarajevo i ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo i imao budžetsku stavku za realizaciju ovih aktivnosti što od tada nije slučaj. Cijeneći važnost ovih navoda, naročito važnost preveniranja upotrebe psiho-aktivnih supstanci i drugih sredstava ovisnosti, zahtijevam od Vlade Kantona Sarajevo i Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo da hitno iznađe ne tako velika finansijska sredstva za reaktivaciju ovih programa, a s ciljem zaustavljanja negativnog trenda zloupotrebe navedenih sredstava u našem kantonu i smanjena stope kriminaliteta koja je svakim danom u porastu od strane ove populacijske skupine. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Akšamija. A evo i ja imam također jedno zastupničko pitanje koje upućujem na Ministarstvo saobraćaja, ministru Muji Fiši. Vezano je za gradski prijevoz, linija Stup Sokolje. Pa neću je sada iščitavati nego ću je u pismenoj formi predati, tako da evo nema potrebe. Hvala lijepo.

Sljedeći je uvaženi zastupnik Mirza Čelik.

Poslanik/zastupnik Mirza Čelik:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Imam dvije poslaničke inicijative, prva je upućena prema Vladi Kantona Sarajevo da se razmotri pokretanje aktivnosti na iznalaženju kreditnih sredstava za KJKP Gras Sarajevo u iznosu od 40 miliona. Preduzeće Gras od 2000 u kontinuitetu posluje sa gubitkom, što je rezultat unutrašnjih slabosti ali najvećim dijelom rezultata sistemski neriješenih uslova

poslovanja preduzeća. Jedan od osnovnih uzoraka negativnog poslovanja su utvrđene cijene mjesečnih karata za subvencionirane kategorije korisnika koje su daleko ispod ekonomskih. Posljedica takve politike cijena je nedovoljan priliv finansijskih sredstava po osnovu izvršenih usluga, a finansijski položaj preduzeća je postao sve teži. Zbog nedostatka obrtnih novčanih sredstava u svrhu ozdravljenja preduzeća, Grasu je potreban kredit u iznosu od 40 miliona sa rokom otplate od 10 godina. Navedena sredstva bi se usmjerila na izmirenje dospjelih a neizmirenih obaveza po osnovu PDV-a u iznosu od 20,5 miliona dijela dospjelih obaveza po osnovu poreza i doprinosa za 2009 i 2010 za sve uposlenike u ukupnom iznosu od 9,5 miliona, dužne porezne obaveze za otprilike 80 radnika koji su stekli ili stiču uslove za penzionisanje u 2017 godini u iznosu od 5 miliona, izmirenje dijela obaveza prema dobavljačima u iznosu od 2 miliona i ulaganje u investicione projekte, što podrazumijeva sanaciju pruge na dionici Nedžarići Ilidža, trolejbuske kontaktne mreže prema Vogošći i nabavka vozila u iznosu od tri miliona. Druga inicijativa je isto tako upućena prema Vladi Kantona. Pa ću za ovu inicijativu sročiti i zaključak koji ću dostaviti možda na sljedećoj sjednici da se zastupnici izjasne o tom prijedlogu zaključka. Ta je inicijativa upućena prema Vladi Kantona Sarajevo da se uposlenicima koji se finansiraju iz budžeta Kantona Sarajevo, ministarstava, uprava, upravnih organizacija, stručne službe, fondovi, agencije, javne ustanove, javna preduzeća, sudovi, kantonalno Tužilaštvo i Pravobranilaštvo da pravo zaposlenicima na naknadu za prevoz na posao i sa posla obezbjeđuje isključivo kupovinom mjesečne karte u javnom gradskom prijevozu, a u cilju ekonomičnijeg i efikasnijeg odvijanja javnog gradskog saobraćaja, smanjenja frekventnosti vozila na području Kantona Sarajevo, te smanjenja izduvnih gasova i zaštite okoliša. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Čelik. A sada uvažena zastupnica Ćudić Sabina, izvolite.

Poslanik/zastupnik Sabina Ćudić:

Hvala. Pozdrav svima. Moja inicijativa je vezana upućena Vladi Kantona Sarajevo i sa fokusom na Ministarstvo obrazovanja u Vladi Kantona Sarajevo. Smatramo da u proteklih 15 godina Vlada Kantona Sarajevo i resorno Ministarstvo kao i kantonalno Pravobranilaštvo nisu odgovorno i marljivo pristupili rješavanju problema statusa OŠ „Silvije Strahimir Kranjčević“ i zaštitili interese škole, lokalne zajednice i cijelog Kantona, što je i dovelo kao što znamo do prijetnji deložaciji u ovoj školi, u sred školske godine bez alternative za đake i roditelje upravo ove škole. Kao što znamo, premijer Konaković je na sjednici u aprilu 2017 godine u Skupštini, na upit zastupnice Filipović detaljno objasnio situaciju oko objekta u kom je od 96 godine nastavu izvodi OŠ Silvije Strahimir Kranjčević, ali sada postoje indicije da je objekat ipak kantonalna imovina jer se oglasilo i kantonalno Pravobranilaštvo uključilo u spor i cijeli postupak je na reviziji na Vrhovnom sudu, što bitno može izmijeniti ishod i situaciju u pogledu vlasništva nad ovim objektom i njegovim raspolaganjem. U međuvremenu znamo da postoji pravomoćna presuda u korist Saveza izviđača FBiH i svako daljnje korištenje mora se realizovati u skladu sa zakonom. Stoga se predlaže resornom ministarstvu Kantona Sarajevo da nastavak korištenja objekta Dom izviđača u svrhu smještaja i nesmetanog rada ove OŠ reguliše ugovorom o zakupu u skladu sa zakonom bez prejudiciranja krajnjeg ishoda spora i revizije prethodnog postupka u vlasništvu. Smatramo neprihvatljivim da je škola pod sumnjivim okolnostima lišena svog zakonitog objekta i već godinama školuje generacije učenika i učenika u stalnoj neizvjesnosti, što znači da su uposlenici, učenici i njihovi roditelji već treću deceniju krajnje u neravnopravnom položaju. Po zadnjim medijskim navodima, danas objavljenim, ova škola je upisala gotovo najmanji broj učenika u prvi razred osnovne škole, što je i rezultat špekulisanja sa statusom ove škole, gdje se roditelji odlučuju za alternativne škole zbog bojazni o statusu ovog objekta. Regulisanje zakupa i nastavak intenzivnog angažmana Pravobranilaštva bi predstavljali prvi korak ka trajnom rješenju ovog problema bez ikakvoga ponovnog izmještanja škole koja nepravедно trpi već godinama. I treba ovdje napomenuti da ovo nije nikakav presedan u Kantonu Sarajevo, gdje su već ustaljena praksa da

plaćamo rentu za različite urede i agencije tako da je sasvim sigurno u javnom interesu lokalne zajednice da se status ove škole i neometan nastavak školovanja ove djece nastavi, i naravno napominjemo da se ovo može izvršiti u saradnji sa nižim nivoima vlasti, sa opštinom Centar gdje se kroz odluke i opštinskog vijeća opštine Centar može donijeti odluka o zajedničkom finansiranju ove škole. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažen zastupnice Ćudić. A sada uvažena zastupnika Filipović Selma.

Poslanik/zastupnik Selma Filipović:

Hvala lijepo. Imam dva poslanička pitanja. Molim Vladu Kantona Sarajevo da mi u pisanoj formi odgovori na sljedeće pitanje. Koliko novca je iz budžeta Kantona Sarajevo predviđeno za podršku naučno istraživačkom radu u Kantonu Sarajevo za 2017 godinu? I tražim da mi se dostave podaci koliko je Kantonu Sarajevo unazad pet godina, tj za period 2012-2017 izdvojio za nauku iz budžeta Kantona Sarajevo?

Molim da se u okviru odgovora ne prezentiraju sredstva koja se putem dotacije transferiraju naučnim institutima za plaće i materijalne troškove, već isključivo sredstva koja su data za naučno istraživački rad.

I drugo pitanje, obzirom da je okončana javna rasprava o Nacrtu zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo da se uskoro može očekivati utvrđivanje prijedloga Zakona radi adekvatne pripreme nas zastupnika, ali i radi niza medijskih objava i nekoliko zaprimljenih anonimnih dojava i primjedbi od strane građana, postavljam pitanja u vezi s radom dva privatna univerziteta u Kantonu Sarajevo. Šta je poduzeto na Univerzitetu SST nakon što je Kantonalna uprava za inspekcijske poslove koja je dana 08.06.2016 vršila inspekcijski nadzor i konstatovala da je rektor Ejub Ganić zbog 72 godine starosti ne može obnašati funkciju rektora, kao i zbog toga što mu je mandat istekao 29.08.2016. odlukom Senata Univerziteta od 29.08.2012. molim za punu informaciju. Da li je trenutni rektor ovog Univerziteta zakonito na toj poziciji, a ako nije šta je posljedica odluka donešenih u takvom statutu po diplome studenata i šta Ministarstvo planira poduzeti? Drugo da li je tačno da Medicinski fakultet UNSA SST koristi UNSA za praksu svojih studenata? Te ukoliko je to tačno da li je SST plaćao ovu uslugu KCUS pošto je KC ustanova od značaja i za Kanton Sarajevo, da li je tačno da na Medicinskom fakultetu SST predaju profesori koji u isto vrijeme rade na KC? Da li je Američki univerzitet u BIH ima dozvolu za rad u Kantonu Sarajevo tj ima li pravo da održava nastavu na svojim fakultetima u Sarajevu i ako nema šta je Ministarstvo poduzelo u vezi nelagalnog održavanja nastave? Hvala lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Filipović. A sada uvaženi zastupnik Halilović Semir. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Semir Halilović:

Hvala vam predsjedavajuća. Ja samo imam dva pitanja. Jedna je urgencija na usvojenu zastupničku inicijativu za Ministarstvo zdravstva Kantona Sarajevo. Zastupnička inicijativa je usvojena 01. februara 2016 godine po odluci ministrice rečeno je, pa evo njen odgovor da će proslijediti domovima zdravlja na realizaciju. Po mom uvidu inicijativa nije realizovana, pa evo dostavljam urgenciju i ministricin odgovor na realizaciju.

Drugo je pitanje za MUP Kantona Sarajevo. Ovo je treći put da postavljam isto pitanje. Prvi komesar, pa drugi komesar, obojica su nekako volšebno izbjegli odgovor na pitanje o nestanku nekolicine dokaznih materijala iz Depoa službenog MUP-a Kantona Sarajevo. Te molim MUP Kantona Sarajevo da na ova pitanja odgovori jer evo već tri mjeseca tražim odgovor. Hvala lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Halilović. A sada uvaženi zastupnik Marić Zvonko. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Zvonko Marić:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Moje prvo pitanje je uputio bih Vladi Kantona Sarajevo naravno i resornom Ministarstvu za stambene poslove a odnosi se na onaj nesretni, nemili događaj u ulici Geteova 2, gdje se kaže da su prethodnih godina poduzeti na planu protupožarne zaštite u stambenim zgradama neke aktivnosti, ali koje su očigledno bile nedovoljne da bi se izbjegla tragedija. Ja pitam resorno Ministarstvo i molim da mi se odgovori i pismeno i ako je moguće usmeno šta je poduzeto na temelju toga što su imali informaciju da je u tim stambenim zgradama falila protupožarna oprema i na to je upozoravao inspektorat u stambenoj oblasti, međutim očigledno je da se ta nesreća eto dogodila i znamo da su u takvom stanju brojne zgrade na području Kantona Sarajevo. Pominje se da nije bilo dovoljno sredstava na zajedničkim računima da se nabavi obavezna protupožarna oprema od strane upravitelja. Međutim budući da se etažnim vlasnicima sustavno otuđivana sredstva upravo u tim zgradama i sličnim zgradama sa računa od strane upravitelja da li je Vlada razmotrila ili resorno Ministarstvo da je možda problem u otuđivanju sredstava od strane upravitelja, a ne nemar etažnih vlasnika, kada je riječ o protupožarnoj zaštiti jer kada potrošite 25 KM na mijenjanje sijalice, šta onda očekivati za servisiranje protupožarnih aparata i slično. I drugo da bude danas u skladu sa temom kojom ćemo se pretpostavljam baviti najviše, a to je osnovno i srednje obrazovanje, Zakon o osnovnim i srednjem obrazovanju. Mi smo na sjednici komisije za pravdu i ljudska prava koja se na žalost rijetko održavaju te sjednice, imamo tako tih predmeta, ali raspravljali smo o jednom slučaju o Srednjoškolskom centru u Hadžićima gdje je protuzakonito primljen kandidat koji je bio niže rangiran od oštećenog kandidata. I bilo je tu intervencija i razgovora, čak smo imali i neku preporuku vezano za tu sjednicu komisije. Međutim desilo se nešto što je vrlo nepoželjno u obrazovnom sustavu, a to je da je učenik koji je predvodio učenike, ili bio zadužen kao istaknuti da preda peticiju i borio se na neki način zajedno sa svim učenicima njih 150/60, da oštećena profesorica koja nije primljena, nego niže rangirana zbog samovolje direktora koji je u sukobu interesa jer je u šumarstvu, to sam već pominjao, u upravljačkim strukturama. Riječ je Selveru Ejuboviću na žalost i ja sam sa njim predavao u jednom srednjoškolskom centru, ja sam pokušao da razgovaram na način da se prevaziđe taj problem. Ali ovaj dječak sada ispašta na način da je direktor potpuno nepedagoški postupio, kažnjava ga, uhodi ga i doveo ga je do toga da je dječak počeo da bježi iz škole, a onda je zamislite, na 20 časova isključen sa iste nastave, a to je praktična nastava, od profesorice koja je bila niže rangirana a primljena je. I samo da završim, neću da pominjem pošto je maloljetni dječak, zna se o kome je riječ i dostavit ću u pisanoj formi ovo. Ali je nepedagoški i neljudski da mu se umanju vladanje i izgubi svaki motiv za školovanje a trebao je da bude i sada na reviji rada, na jednoj manifestaciji kao jedan od najboljih učenika i zbog toga je sankcioniran, smanjeno mu vladanje, čak jedinicu je dobio. I danas evo dobio sam podatak da je dobio dvojku, odnosno dvicu, i da mu direktor prijeti da neće upisati četvrti razred. Mislim da to nije u redu. I da je to jedna svojevrsna sramota i molim da se, a mi ćemo sigurno za komisiju za pravdu i ljudska prava raspravljati o ovome zaista nečuveno i neviđeno u ovom vremenu. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Marić. Sada uvažena zastupnica Mehmedagić Mersiha.

Poslanik/zastupnik Mersiha Mehmedagić:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Ja za danas imam jednu inicijativu i reagovanje na odgovore koje sam prethodno dobila. Inicijativu upućujem Ministarstvu saobraćaja, odnosno Direkciji za puteve Kantona Sarajevo, a ista glasi:

Molim nadležno Ministarstvo da u suradnji sa Direkcijom za puteve Kantona Sarajevo, izvrši rekonstrukciju putne infrastrukture na prostoru općine Ilidža i to ulica Rustempašina od kružnog

toka do mosta na rijeci Željeznici, te Put Famosa od raskrsnice sa ulicom Lasički drum uz industrijsku zonu Famos do entitetske linije. Obrazloženje je sljedeće: Rustempašina ulica zbog rupa i velikih ispupčenja na kolovozu više liči na neki periferni drum nego na ulicu koja prolazi kroz centar Ilidže. Sa druge strane Put Famosa u dionici koja prolazi pored industrijske zone ima toliko rupa da ih više nije moguće ni obići, a prilaz industrijskoj zoni koja zapošljava značajan broj radnika posluje sa ostatkom države ali i regiona te povezuje Ilidžu sa Igmanom i Bjelašnicom. Kako se pored svega navedenog radi o cestama od interesa za Kanton, a koje su u toliko lošem stanju da ugrožavaju normalno odvijanje saobraćaja, molim resorno Ministarstvo i Direkciju da poduzmu sve potrebne aktivnosti kako bi se što prije izvršila rekonstrukcija navedenih ulica. Što se tiče reagovanja na odgovore, na jednoj od prethodnih sjednica sam uputila pitanje Ministarstvu privrede i Ministarstvu za boračka pitanja da mi dostave izvještaj o utrošku sredstava pozicije podsticaj razvoju male privrede i transfer za podsticaj zapošljavanja branilaca i članova njihovih porodica za 2016 godinu tražeći podatke sa kim su potpisani ugovori, pod kakvih uslovima, koje su obaveze ugovornih strana, te koliko novih radnih mjesta je obezbijedeno implementiranjem navedenih sredstava. Od ministarstva za boračka pitanja sam dobila odgovor, i zaista prije nego što predem na suštinu, moram naglasiti da cijenim napore ministarstva za boračka pitanja da pomogne njihovoj ciljnoj populaciji, međutim, nažalost, ovaj program za poticaje za zapošljavanje boračke populacije se odnosi samo na one koji imaju uvjete da se bave poljoprivredom. Naime, sve ove mjere podsticaja se odnose ili na zapošljavanje putem zadrugarstva, ili na podizanje zasada maline, ili na podizanje zasada kornišona, ili za dodjeljivanje plastenika. Šta ćemo sa ljudima koji nemaju uvjete za bavljenje poljoprivredom? Ja se nadam da će i Ministarstvo i Vlada u narednom periodu ovaj program za poticaj zapošljavanja boračke populacije koji i onako ima skroman budžet, a utrošeno je 134.441 marku uz adekvatno obrazloženje koje smatram, ova sredstva smatram nedostatnim ali šta ćemo sa ljudima koji nemaju ponavljam uvjete da se bave poljoprivredom, jel to znači da oni nisu bili borci, da se njima ne treba pomoći da se zapošljavaju... mislim da Vlada treba dati adekvatan odgovor na ovo.

Što se tiče drugog dijela pitanja koje sam uputila Ministarstvu privrede, dobila sam odgovor da su okvirno nekih 3 miliona utrošeni kroz, pa navedene projekte iz kojih se vidi da se samo za jedan projekat koji je vrijedan 35.000 KM otvorilo 5 novih firmi i jedna free lens firma koja zapošljava mlade developere i mlade pripravnike. Sa 35 000 mladi ljudi su otvorili šest firmi. Sa ostatkom sredstava apsolutno ni jednog jedinog obrazloženja ni da li je Ministarstvo privrede, odnosno Vlada obavezala lica koja su potpisala ugovore da otvore radna mjesta. Ni na koji način nisam dobila odgovor na koji način će se ova sredstva utrošiti. Tačnije na koji način će ova sredstva, ovih gotovo 3 miliona generisati nova radna mjesta. Toliko.

Predsjedateljica:

Hvala vam lijepo uvažena zastupnice Mehmedagić. Sada uvaženi zastupnik Mirsad Pindžo. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Prije nego postavim pitanje komentarisat ću odgovore, izbjegavanje odgovaranja. 07. februara sam postavio pitanje Vladi i resornim ministarstvima i drugim kantonalnim organima vezano za namjenske prihode. Vode, šume, poljoprivredno zemljište, zaštita okoliša, saobraćaj, zaštita i spasavanje civilne zaštite. Od nekih sam dobio odgovore samo u smislu koliko je prikupljeno i gdje je potrošeno u ciframa ali ne po projektima. Drugi su odgovorili da vrijeda inteligenciju i to sam prošli put komentarisao. Kažu utrošeno po programu rada Vlade, a radi se o desetinama miliona maraka. A ovdje je pitanje vrlo jasno, po nosiocima programa i projekata pojedinačno. A na zadnja dva pitanja apsolutno ni od koga nisam dobio odgovor. Izvještaj o utrošku namjenskih sredstava svih korisnika i izvještaj nadležnih resornih organa o monitoringu i evaluaciji da vidimo kavi su efekti utroška tih sredstava. I dalje insistiram na odgovorima svih ovih organa. Drugo nezadovoljstvo, postavio sam pitanje Vladi i predsjedavajućoj Skupštine i

rukovodiocu službe Kabinetu predsjedavajuće, zamjenika predsjedavajućih. Evo prošlo je dvostruko više vremena od kako sam pitanje postavio i niti od jednog organa nisam dobio odgovore. Negodujem i tražim odgovore i insistirat ću do kraja na njima.

A za danas jedno samo pitanje. Pošto danas imamo, dva su razloga za ovo pitanje. Danas imamo pred sobom amandmane na Ustav Kantona kojim prenosimo nadležnosti na lokalne zajednice kada je u pitanju pet ovih nadležnosti na grad i općine da ih sada ne nabrajam i naravno prenošenjem nadležnosti prenosimo i osnivačka prava i raspolaganje imovinom. Drugo su neke informacije do kojih sam došao kako se to krčmilo i šta je rađeno sa imovinom Kantona mimo ove Skupštine koja je jedina ovlaštena zakonom o imovini da daje saglasnost na otuđenje državne imovine u vlasništvu Kantona Sarajevo. Zato pitanje Pravobranilaštvu Kantona Sarajevo da od Kantonalnog suda i od javnih preduzeća od svih resora znači sva kantonalna javna preduzeća kojima je data na korištenje državna imovina da prikupi i dostavi kompletan istorijat kompletne imovine koja im je data na raspolaganje i upravljanje od 96 do danas, da vidimo šta se to dešavalo s imovinom. Na koji je način otuđivana bez obzira na osnov. Zajedničko ulaganje, prodaja, nije uopšte bitno na koji način. Znači kompletan istorijat po čijim odlukama i šta imao danas da vidimo koja je to razlika u momentu kada smo dali to javnim preduzećima na upravljanje i korištenje, a šta imamo danas. Naravno da je to posao malo duži. Iziskivat ćemo malo više strpljenja, ne mora se odgovoriti u roku od 15 dana ali hoću detaljnu informaciju a pisano ću dostaviti nakon ove sjednice. Hvala lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Pindžo. Sada uvažena zastupnica Srna Bajramović Segmedina. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Segmedina Srna Bajramović:

Zahvaljujem. Ja danas imam jednu inicijativu a tiče se azila za pse u Prači koji je otvoren 2012 godine i u objekat koji ima kapacitet za smještaj 525 pasa, uloženo je milion i pol KM. Pretpostavljam da ste svi imali priliku vidjeti u medijima u kakvu se suštu, da ne govorim katastrofalnu suprotnost pretvorio taj isti azil. Snimke i slike koje je moguće vidjeti na internetu pokazuju monstruožnost postupaka i užas u kojem se nalaze psi na mjestu u koji su uložene značajna javna sredstva. Situacija u azilu je više nego loša, psi su bolesni, ne postoji medicinska dokumentacija o njihovom stanju. Veterinarsku uslugu nemaju, kao što ne postoji ni evidencija o udomljenju. Jasno je kako na ovom primjerku pokazujemo koliko smo kao društvo prije svega civilizirani i humani. Svjesna sam da imamo milion i jedan problem sa kojim se suočavamo u društvu ali se ne želim pomiriti sa činjenicom da znamo za ovu katastrofu i ne činimo ništa. Ukoliko nemamo snage da azil organizujemo na način kako je to praksa svuda u normalnim zemljama onda ovaj i ovakav trebamo zatvoriti jer je on sve samo nije azil. Ne postoje riječi niti želim danas ovdje dodatno oslikavati turobnu situaciju onoga što se može vidjeti iz materijala koji je snimljen na navedenom lokalitetu te stoga tražim od nadležnih da se provjere svi navodi i pokrenu sve neophodne aktivnosti kako bi se u okviru azila uspostavio sistemski minimum u cilju humanog postupanja sa psima. Na kraju, davno su pametniji ljudi rekli: „Nema loših pasa, već ima loših vlasnika. I pas ima sve odlike čovjeka a ni jednu njegovu manu“. Toliko, zahvaljujem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Srna Bajramović Segmedina. A sada uvaženi zastupnik Mario Vukasović.

Poslanik/zastupnik Mario Vukasović:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Moje prvo pitanje je upućeno prema Vladi Kantona Sarajevo i zamolio bih za usmeni odgovor a odnosi se na informaciju koja se pojavila u medijima nedavno o povećanju školarine na UNSA, 20 do 40%. Naime, Senat, prema informacijama u medijima Senat UNSA je donio odluku o povećanju školarine i sada se čeka odluka Vlade Kantona Sarajevo. Mene

interesuje samo kakav je stav Vlade Kantona Sarajevo, da li će oni prihvatiti ili odbiti ovu odluku Senata i smatram da ovo ne bi bilo u redu i da bi bio stvarno ogroman udar na džep studenata i njihovih roditelja i da sigurno ne bi donijelo ništa dobro. Drugo pitanje je upućeno Ministarstvu zdravstva Kantona Sarajevo. Naime, u proteklom mjesecu JU Apoteke Sarajevo su dobili, koliko ja imam informaciju sto ili nekih više maraka umanjenu platu. Obrazložili su im to o nekim radnim satima. Pa me interesuje da li ova odluka ima zakonsko uporište i koji je razlog navedenog umanjenja plate? Zahvaljujem. Ako može usmeni odgovor.

Predsjedateljica.

Hvala lijepo zastupniče Vukasović. Ovim smo iscrpili zastupnička pitanja, inicijative.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, a to je:

AD – 2.

PRIJEDLOG AMANDMANA L DO LV NA USTAV KANTONA

Prijedlog amandmana ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene.

Niste se izjasnili. Prelazimo na drugu tačku dnevnog reda. Premijer vas nije čuo nije bio tu.

Poslanik/zastupnik Mario Vukasović:

Poslovnička intervencija oprostite. Samo sam pitao Senat UNSA je usvojio povećanje 20 do 40%. Pa samo kako se Vlada referisati na tu odluku Senata. To me interesuje. Hvala.

Premijer Elmedin Konaković.

Ja sam iz medija također saznao informaciju da je Senat poslao Vladi Kantona Sarajevo zahtjev za povećanje školarina na nekim fakultetima. Mi još uvijek zvanično nismo, ne znam jesmo li zaprimili. Vlada nije. Nije ni Ministarstvo. Dakle govorio sam više puta o tome i nismo dobili odgovor ni na vašu inicijativu koju smo uputili Senatu koja je formirala komisiju za smanjenje školarina na dva fakulteta. To je zadatak Senata i oni su neke aktivnosti pokrenuli. Oni su u okviru zakona poslali Vladi zahtjeve, mi smo rekli da ćemo naravno pregledati te argumente da vidimo šta bi trebali biti razlozi za povećanje ovih školarina. Uzet ćemo naravno u obzir sve argumente i stavove studenata za koje smo vidjeli na prvu da se ta naša djeca bune. Ili ja vas još jednom podsjećam da je naša želja i o tome sam govorio danas na izvještaju o radu Vlade da se normira i procijeni cijena koštanja svakog studenta na svakom fakultetu i da time dobijemo jednu realnu sliku. Mislim da ćemo to novim zakonom 24 postići, da ćemo ući u tu proceduru. Dakle objektivne procjene koliko nešto košta i koliko koji fakultet prihoduje. Nisam naravno rekao ni da ćemo odbiti apriori. Pregledat ćemo šta je Senat uputio. Vlada će zauzeti svoj stav i o tome izvijestiti i skupštinu i javnost Kantona Sarajevo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi premijeru. Sada smo na drugoj tački dnevnog reda. Molim uvaženi ministre Nenadiću izvolite.

Ministar Mario Nenadić: UVODNO IZLAGANJE

Predsjedateljica:

Hvala vam lijepo uvaženi ministre Nenadiću. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Nema potrebe. Ima li pitanja? Pitanje uvaženi zastupnik Mirsad Pindžo, izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo.

Zahvaljujem. Prošli put smo imali jednu, had sad da ne kvalifikujem kakvu raspravu na temu provođenja presuda Ustavnog suda i donošenje propisa u Kantonu Sarajevo i iz Vlade je tvrdnja da se neke stvari ne mogu riješiti bez amandmana. Pošto imamo kako ministar reče, ako sam ga dobro upratio, 17 presuda. Pred sobom imamo šest amandmana na Ustav Kantona od kojih samo jedan eventualno i ovaj drugi bi se mogao dovesti u vezi s tim, kada su u pitanju nadležnosti, sve ostalo je upisivanje u Ustav onoga što već postoji, što je faktičko stanje u drugim aktima, zakonima, statutu Grada i ostalog. Moje pitanje ministru je da li se ovim amandmanima provode sve presude Ustavnog suda FBIH i države ili ćemo doći u poziciju za kratko vrijeme do nekog zakona za koji će Vlada reći ne možemo jer moramo prvo ići na amandmane. To pitam vrlo pragmatično, iz praktičnog razloga, sljedeća tačka dnevnog reda je Zakon o osnovnom odgoju i obrazovanju u Kantonu Sarajevo. Presuda Ustavnog suda FBIH je da je povrijeđeno pravo Opštine Centar na lokalnu samoupravu i u oblastima, toj oblasti, pored ostalih zakona koji su pobrojani u presudi. Mislim da sam bio jasan u pitanju.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Pindžo. Izvolite uvaženi ministre odgovor.

Ministar Mario Nenadić:

Uvaženi zastupniče tražen je decidan odgovor je da, ovaj prijedlog koji je danas pred vama obuhvata svih 17 presuda Ustavnog suda, s tim što naravno da ih amandmani sami po sebi ne rješavaju. Oni samo stvaraju pravni osnov da se ovim propisima koje sam rekao, glavnina njih, odnosno najvažniji Zakon o pripadnosti javnih prihoda, Zakon o imovini Kantona, prije svega Zakon o lokalnoj samoupravi stvaraju osnov za dosljednu implementaciju presuda Ustavnog suda. Dakle, da, imali smo u vidu sve one pobrojane propise koji su tamo prije svega u presudi iz 2010 decidno navedene i ja im ovdje, ponio sam je ukoliko bude trebao pročitati. Dakle decidan odgovor je da, daleko smo još od cilja, od onoga ja znam koliko je ozbiljno pitanje. Daleko smo od cilja da bih ja mogao sada potvrditi, kada vi usvojite ove amandmane mi smo riješili sve presude ustavnog suda. Ali mogu decidno potvrditi da i odgovorno izjaviti da je ovim amandmanima obuhvaćeno sve ono što je bilo obuhvaćeni u ovih 17 presuda Ustavnog suda. Ponavljam , ovu od jučer nisam čitao pošto znam njen sadržaj i znam koje smo rješenje predvidjeli u odnosu na propise vezano za stanove i ostalo. Mogu potvrditi za tu čak od jučer. Druge sam stvarno detaljno izanalizirao da i dao dogovore.

Premijer Elmedin Konaković:

Možda, evo ja samo da dopunim jer sam ja imao istu tu dilemu, Pindžo je postavio dobro pitanje vežući ga za ova dva naredna zakona jer ovdje se nismo opredijelili da Ustavom kažemo i obrazovanje. E to je sada ona jedina dilema koju mislim da ćemo riješiti ovom javnom raspravom. Sada se nameće ono pitanje povelje koja lokalnu samoupravu kao dokumentu važnije od Ustava daje čak i ovo pravo. I kompleksne organizacije FBIH i države BIH koja je ustavom propisala isključivu nadležnost Kantona. Dakle sada smo suočili ova dva dokumenta u kojima pravno, pravnici, vjerovatno vi znate bolje, dakle ova Povelja je međunarodni pravni dokument, jači od ustava. E onda se u to sve uključuje i Vašingtonski sporazum i Dejtonski, koji su bez obzira na povelju u ovako kompleksnu BIH organizovali na način da su propisali tu nadležnost kantonu. Suočivši ova dva argumenta, ključna stvar je ovdje dobra volja. Mi smo rekli zaista smo spremni, nemamo ništa protiv jer imamo ustavno pravo da ono što nam Ustavom prenesemo na neki niži nivo. I mi smo to opredjeljenja. A onda nam se postavljalo milion formalnih pitanja i to će apelovati

da se svi uključite zajedno i da se dogovorimo 2/3 se donose izmjene Ustava, i bez obzira na to mislim da možemo napraviti koncenzus i po ovom pitanju nameće se onda ovo što ja pitam načelnike nekada u šali a nekad ozbiljno, šta ćete recite vi na Ilidži kada preuzmete obrazovanje i kada vam dođu na vaš koeficijent, kad vam dođu na 400 i nešto, a ovdje ljudi imaju 283 sada kada ste povećali? Šta ćete, koju ćemo disproporciju napraviti onda sa Ilijaš i Centrom. Do kojeg nivoa ćemo se opredijeliti kao Skupština u saradnji sa lokalnom zajednicom. Ja mislim da treba prenijeti prava, ali da ne dovedemo ljudi koji rade u obrazovanju na različite standarde, na različite plate u Gradu koji jednostavno geografski živi isti život. Dakle to je dilema zbog koje vas molimo da potražio najbolje rješenje, vrlo smo spremni. Mislimo da je ovo Ministarstvo preglomazno. Da Ministarstvo je se bavi od predškolskog do nauke imamo probleme u funkcionisanju. Ili ćemo ga razdvajati, ili ćemo to prenijeti na lokalnu zajednicu. Ne dvojimo da to i treba prenijeti. A čut ćete u ovim raspravama različite stavove čak i opštinskih nivoa vlasti. Neke opštine hoće, neke neće. Bitno je naravno šta misle sindikati, uposlenici, zbog toga ovo malo kompleksno pitanje je upravo dobro formulirano od Pindže jest nema dodatno pitanje. I apelujemo da svi ponudimo i ponudite ko bude znao najbolje moguće rješenje, a da sa na bazi te benevolencije dovede jedan funkcionalan sistem. Nema dileme da ćemo mi na nivou Kantona zadržati zakonodavstvo. Možemo zadržati sve i primanja i plate, a onda možemo ipak konstatovati da dođete na nivo lokalne zajednice u Stari Grad, gdje državni službenik ima značajno bolju platu, nego učitelj ili nastavnik. Dok je u kantonu to nekako mir. Samo još uzmite taj argument u obzir a pitanje je potpuno na mjestu. I za nas je dilema koju zajedno s lokalnom zajednicom tražimo. Sva ostala, analizirali smo, su pretpostavka da se zakoni koje treba da donesemo po ovom Ustavu odgovori na sve presude Ustavnog suda. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi premijeru. Otvaram raspravu. Za raspravu se prvi javio uvaženi zastupnik Dževad Rađo, izvolite.

Poslanik/zastupnik Dževad Rađo:

Hvala lijepo. Poštovana predsjedavajuća Babić, dopredsjedavajući, kolegice i kolege zastupnici, premijeru, ministrici i ministri u Vladi Kantona, stručne službe, dame i gospodo. Izražavam svoje zadovoljstvo da danas, nakon višemjesečno vrlo zahtjevnog rada svih nas u Skupštini i Vladi imamo priliku razmotriti amandmane na Ustav Kantona Sarajevo. Žao mi je što se godinama čekalo i oklijevalo, posebno što je omogućeno da se godinama donose propisi koji su, danas je očigledno, bili neustavni, a što je dovelo do ozbiljnih sistemskih grešaka sa još ozbiljnijim posljedicama u pravnom i finansijskom smislu u različitim resorima u Kantonu Sarajevo. Iz tog razloga, iskreno čestitam svima, posebno Vladi Kantona Sarajevo i resornom ministru pravde i uprave gđinu Mariju Nenadiću što je nakon punih osam godina od prve presude Ustavnog suda po ovom pitanju uspjeli jednim studioznim radom i analizom propisa, presuda Ustavnog suda FBIH i stanjem u lokalnoj samoupravi predložiti jedno razumno i održivo rješenje ustavnih amandmana na Ustav Kantona Sarajevo. Prezentirani amandmani su po mom mišljenju usklađeni sa Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi, Ustavom FBIH, Zakonom o principima lokalne samouprave u Kantonu Sarajevo i sa relevantnim odlukama Ustavnog suda FBIH koji govore o određenim neusklađenostima propisa i povredama prava jedinica lokalne samouprave od strane Kantona Sarajevo kada se radi o lokalnoj samoupravi i drugim pitanja. Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo u saradnji sa OSCE-om organiziralo je niz konsultacija i sastanaka na političkom i stručnom nivou a na kojima su prisustvovali i predstavnici Vlade Kantona Sarajevo, Grada Sarajevo, općina Kantona Sarajevo, Saveza općina i gradova i nadležnih međunarodnih institucija i organizacija, kao što su OSCE, Delegacija EU, OHR kao i drugih predstavnika civilnog sektora. Klub SBB je analizirao predložene amandmane i mišljenja smo da oni u potpunosti odgovaraju potrebama složene administracije, uređene na tri nivoa vlasti u Kantonu Sarajevo, a posebno da su predložena rješenja u skladu sa obavezujućim domaćim i međunarodnim dokumentima i propisima. Poznato je i svi smo svjesni toga da se dugo, da tako kažem, bježalo i improvizovalo, što je

rezultiralo ozbiljnim posljedicama na terenu, a to potvrđuju i presude Ustavnog suda FBiH, kojima je nedvosmisleno potvrđena povreda prava na lokalnu samoupravu jedinica lokalne samouprave od strane Kantona Sarajevo. Posebno u predloženim rješenjima podržavamo amandmani jasno razgraničene i pojašnjenje nadležnosti između pojedinih nivoa vlasti u Kantonu Sarajevo. Uz napomenu da bi bilo bolje i praktičnije proširiti obuhvat Grada Sarajeva na više od četiri općine, kako je danas stanje i kako je amandmanima ostalo. S druge strane, razumijemo i podržavamo pojašnjenja o razlozima zadržavanja postojećeg obuhvata Grada. Podržavamo prijedlog da se u narednih mjesec dana dodatno analizira stanje, povede i formalna javna rasprava ko ju bi koordinirala Ustavna komisija Skupštine Kantona Sarajevo i ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo da se odmah nakon toga, a prije godišnjih odmora pripreme neophodna izjašnjenja nadležnih institucija na mišljenja i stavove i ovoj Skupštini predlože na usvajanje konačni prijedlozi amandmana na Ustav Kantona Sarajevo. Ovo je kako reče ministar Nenadić velika ustavno pravna reforma u Kantonu Sarajevo. I ne smijemo propustiti priliku da njome uredimo sva pitanja koja je moguće u ovom času urediti a da istovremeno osiguramo da Kanton, Grad i općine nesmetano i zakonito funkcionišu. Dinamika je dobra. Ona nam omogućava implementaciju našeg Programa rada za 2017 godinu i do kraja godine bi smo mogli u ovoj Skupštini usvojiti, pored ovih amandmana, i Zakon o lokalnoj samoupravi Kantona Sarajevo, Zakon o pripadnosti javnih prihoda, Zakon o imovini Kantona Sarajevo, a istovremeno bi Grad i općine mogle izmijeniti svoje statute i druge neophodne opće akte i propise. Izražavam također podršku planiranim reformama zbog činjenice da očigledno postoji vizija kako da se nadležnosti promijene i urede na potreban način, a da se to na terenu ne osjeti previše ili konkretnije da procesi nestanu i kontinuirano se odvijaju. Radeći na terenu imamo potvrdu i veliku podršku pokrenutim reformama Gradske i općinske vlasti, ali i predstavnika međunarodnih organizacija i civilnog sektora. Iz pomenutih brojnih i drugih opravdanih razloga, Klub SBB BiH u Skupštini Kantona Sarajevo podržava predmetnu inicijativu i amandmane od 50 do 55 na Ustav Kantona Sarajevo. Hvala vam na pažnji.

Predsjedateljica:

Hvala vam lijepo uvaženi zastupniče Rađo. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Kojović. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Predrag Kojović:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Zaista, jedan važan trenutak i jedan važan posao pred nama jesu izmjene Ustava Kantona Sarajevo. I ja bih prije nego što jednu kratku diskusiju iznesem ovdje, podsjetio na dva zaključka Ustavne komisije, a evo predsjednik komisije Mašović je ovdje, pa vjerujem da će složiti da je moje razumijevanje zaključaka ove komisije ispravno bilo. Prije svega, iako se smatralo da se u ovom prijedlogu Vlada prije svega fokusirala na one odredbe koje se tiču Zakona o lokalnoj samoupravi, prenosa nadležnosti, stav je komisije bio da na neki način cijeli Ustav da smatra otključanim, u smislu da je otvoren za amandmansko djelovanje, jer kao što je rekao i ministar ovaj Ustav je mijenjan nekoliko puta, ne postoji prečišćeni tekst. Mislim da u njemu postoje i neke i nelogičnosti i nekonzistentnosti koje ćemo morati ispraviti. I to je bio zaključak ove ustavno pravne komisije. Drugi zaključak te komisije je bio da će se održati javna rasprava u trajanju od 30 dana. Ja ću samo podsjetiti da su rokovi za podnošenje ustavnih amandmana 14 dana, što nas onda u smislu da stignemo ovo uraditi do godišnjih odmora obavezuje da u tom periodu pred kraj sami juna organizujemo sjednicu po ovom pitanju. Ono o čemu bih ja htio pričati ovaj put, s obzirom da se radi, možemo reći u kolokvijalnom smislu o nacrtu amandmana. Mislim oni se ne zovu tako ali s obzirom da im slijedi javna rasprava možemo govoriti tako. Iako su ove promjene ustava motivirane prije svega ovim sudskim presudama, i potrebom da se napravi pravni prostor za implementaciju zakona o lokalnoj samoupravi, mi ovo doživljavamo isto tako kao i jednu veliku priliku, i nadam se da će i naše kolege ostale doživjeti to kao jednu veliku priliku, da napravimo promjene u ovom ustavu koje će ići u pravcu približavanja BiH i Sarajeva ka demokratski uređenim zemljama i gradovima. Podsjetit ću vas da smo 2013 godine u

januaru mjesecu upravo Kanton Sarajevo je bio prvi koji je implementirao presudu Sejdić- Finci i ponosan sam na to jer Sarajevo je tada pokazalo da može biti predvodnik, na neki način da vodi druge gradove i ostatak BIH od Dejtonskog sporazuma prema EU. Tako da će jedan od naših amandmana sasvim sigurno ići u pravcu da omogućimo građanima Grada Sarajeva da neposrednim glasanjem biraju svog gradonačelnika. Za većinu demokratskog svijeta to je najprirodnija, najnormalnija stvar koju ne treba posebno naglašavati. Ali recimo to je jedno od prava koje mi kao građani Grada Sarajevo nemamo , a koje možemo imati ukoliko postignemo određeni nivo saglasnosti u ovoj Skupštini. Mi smo također bili zainteresovani da predložimo i da se gradsko vijeće bira direktno od strane građana, ali s obzirom da u državnom izbornom zakonu postoji norma koja reguliše da se gradsko vijeće bira iz opština iz kojih se sastoji, čim riješimo mi dilemu pitanja na koje još nismo našli odgovor da li je viši pravni akt Ustav Kantona Sarajevo ili državni Zakon o izborima, odlučit ćemo se i za te amandmane. Mislim da ne treba posebno objašnjavati zašto mi to tražimo, i ne mogu a da ne spomenem na neki način kontekst u kome krećemo u ove prijedloge o kojima sam govorio. Kontekst u kojem to radimo jeste da imamo na državnom nivou predložene promjene izbornog zakona, koje nesumljivo uvode dodatne stepene diskriminacije i udaljuju BIH od EU. I zato mislim da bi ova Skupština trebala pokazati određenu političku volju i ići sa ustavnim promjenama koje će nas približiti EU. Tako da se nadam da će Vlada zaista ozbiljno razmisliti da ovu priliku, da ona ne promakne samo radi ovih sudskih presuda i tehničkih nekih ispravki nego da zaista počnemo mijenjati zemlju. Evo da počnemo od grada u kojem živimo, na način da počne što više da liči na druge europske gradove i metropole. Tako da pretpostavljam da ćemo u javnoj raspravi svi podnositi amandmane. I mi ćemo. Ja bih zaista samo još volio da Vlada, kao što kaže u Poslovniku, naravno da u javnoj raspravi prije svega, da se javna rasprava vodi, da u njoj uzimaju učešće organi koji će implementirati odredbe određenih zakona, u ovoj slučaju Ustava. Ali da zaista pokuša da organizuje i javnu raspravu u kojoj bi mogli učestvovati i građani. Zaista javnost, kao što to u Poslovniku i kaže. Hvala vam.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Kojoviću. Zaključujem raspravu. Pa moram li pitati. Ajte izvolite. Uvaženi zastupnik Mirsad Pindžo.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo:

Zahvaljujem ja sam pitao iz praktičnih razloga jer u amandmanima na Ustav u nadležnostima lokalnih zajednica nema predškolskog i osnovnog odgoja i obrazovanja a imao sad Zakon. Jel to znači da mi ponovo donosimo zakona a da nismo implementirali presudu. Znači praktično, ja potpuno razumijem da mi možemo donijeti Zakon a da ne radimo amandmane na Ustav i da prenesemo nadležnosti. I to sam prošli put objašnjavao kada su bili zakoni o komunalnoj čistoći na dnevnom redu. Tada su rekli ne, idemo prvo sa amandmanima. Presuda Ustavnog suda po zahtjevu Općine Centar, direktno pobroja i ova dva zakona, predškolsko obrazovanje i osnovno obrazovanje. U amandmanima ih nema. Ne ulazeći u probleme, ono o čemu je premijer govorio, visina plate nastavnika u jednoj ili u drugoj općini. Mogućim rješenjima u tom zakonu. Ali ja govorim o implementaciji presude. Niti je implementiramo ustavnim amandmanima, niti je implementiramo predloženim zakonom koji nam je sljedeća tačka dnevnog reda. E sada, ovi amandmani koji su predloženi od šest amandmana pet je upisivanje u Ustav faktičkog stanja koje je riješeno drugim propisima , i naravno da to treba, nije sporno uopšte. Ovaj amandman koji govori o nadležnostima imamo tu premijer je o tome govorio, Ustave države, Kantona, entiteta, ali ima nešto što se zove Europska povelja koja je iznad, u našem Ustavu rečeno, iznad svih ustava i zakona. I ona govori i iz nje su prepisane nadležnosti, prepisane nadležnosti jedinica lokalne samouprave i stavljene u Zakon o principima lokalne samouprave koji je donesen na nivou FBIH. Prvi korak kojim danas krećemo u ovu proceduru ne rješava apsolutno ništa, nego daje prostora za rješavanje ovih pitanja odnosno donošenje propisa na bazi ovih kada se usvoje amandmani kako to riješiti. Ono što mene brine je je da ćemo u nekim segmentima života građanima otežati i napraviti dalju diskriminaciju građana

Kantona, samo zato što žive u nekoj od drugih općina. Vrlo praktično ću vam to sada objasniti. Danas imamo u Kantonu Sarajevo jedna općina koja daje 500 KM porodicama. Druga ne daje ništa jer nema. Nema u budžetu para. Sutra ćemo imati situaciju, pogledajte gradski saobraćaj u koje je stanje doveden. Ali pogledajte šta je i koje su koncesije građanima odnosno prava data na besplatnu vožnju i kojim kategorijama. Ja vas pitam kada to prenesemo na općine, hoće li te općine moći finansirati pa i ovu cijenu govorimo da nije ekonomska. Neće moći. Neke neće moći. Je li to znači da šehidske porodice iz neke općine neće se moći voziti u gradskom saobraćaju ili studenti ili džaci ili sve one kategorije kojima smo dali besplatno da se mogu voziti vozilima javnog gradskog prevoza. Ja samo ovo govorim da će biti kompleksno rješenje i komplikovano propisati način na koji će se to upravljati kada budemo donosili zakone u ovim oblastima. Pa i o pripadnosti javnih prihoda. Koji su to prihodi koji se tiču komunalne djelatnosti koje Kanton sad ubire koje bi trebalo prenijeti općinama. Šta smo mi to do sada iz budžeta kantona finansirali a nije trebalo. Uzimali smo iz obrazovanja a davali komunalnoj privredi. Sada ja pravim poređenje, ne govorim da je baš tako bilo, nego iz jedne sfere u drugu. Toga je bilo. E sada kako ćemo prenijeti i zakonom o pripadnosti javnih prihoda koje to iznose i kako rasporediti, koji su kriteriji kada se bude to radilo. Kada je u pitanu Grad Sarajevo, ovo je bila izuzetna prilika da u Beč ne idemo na balove i na skupove nevladinih organizacija nego da prepisemo od onih koji to puno bolje od nas rade. Ja sam imao jednu priliku i u gradu Beču pogledao njihovu prezentaciju kako funkcioniše grad Beč, zna li iko u ovoj Sali, naravno da neki znaju da tamo imate u isto vrijeme regiju i grad Beč gdje jedna i zakonodavna i izvršna vlast. I zakonodavna vlast je samo onda kada donosi zakone, sve ostalo je gradonačelnik ujedno i premijer. Zašto mi da izmišljamo toplu vodu i ne prepisemo toplu vodu i ne prepisemo dobra rješenja. Naravno samo je pitanje ima li političke volje jer prvo što bi po mom mišljenju napravili jednostavniju upravu. Imali bi jedan nivo vlasti manje, imali bi jasno podijeljene nadležnosti i imali ista prava i ne bi imali diskriminaciju građana da li žive u ovoj ili onoj općini jer bi se to onda i ustavima i zakonima vrlo lakše preciziralo. Ja nisam čuo da je o tome razmišljano. Naravno i ne predlažem jer očito nema političke volje da se to radi, ali ja smatram da će se samo dodatno komplikovati na ovaj način, a to će Vlada kada bude predlagala rješenja u zakonima tek vidjeti jer neće moći biti obrazloženje, ne možemo mi prenijeti osnovno obrazovanje i predškolsko na lokalne zajednice bez obzira što postoji presuda Ustavnog suda samo zato što neke općine neće moći to finansirati. To ne može biti obrazloženje. Presuda je presuda. I ona se provodi a ne komentariše i malo bih uzeo, kao švedski sto. Jedna načelnik hoće a drugi neće. Znači doći ćemo u problem kada budemo implementirali ove amandmane i sada je vrijeme da malo razmislimo jesu li ovo najbolja rješenja i jesu li baš sve presude implementirane kada je u pitanju amandmani na Ustav Kantona, da ne dođemo u poziciju da nam se objašnjava, pa znate, mi znamo da je to nadležnost lokalne samouprave, neki načelnici hoće, neki neće i nećemo da pravimo razliku između ovih ili onih jer ćemo i ovim rješenjima doći u poziciju da rješavamo ta pitanja. Zato, mi ćemo podržati ove amandmane koji su formalno rečeni u prijedlogu da idu u javnu raspravu, ali apeliramo na one koji trenutno imaju odgovornost političkih odluka u Kantonu Sarajevo da razmisle još jednom i o organizaciji grada, znači na koliko općina se on prostire, ostaje li na četiri općine ili je to neko drugo rješenje i o drugim nadležnostima koje nisu upisane u ovim amandmanima a presudama ustavnog suda jesu. I da onda dođemo do konačnih rješenja, da nam bude puno lakše donositi propise na osnovu amandmana koje budemo usvojili, da imamo što jednostavnija rješenja i da ne vršimo dalju diskriminaciju ljudi samo po mjestu stanovanja. Zahvaljujem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Pindžo. A sada se za raspravu javio uvaženi zastupnik Ademović.

Poslanik/zastupnik Kemal Ademović:

Hvala. Uvažena predsjedavajuća, zamjenici predsjedavajuće, sekretaru, premijeru, kolegice i kolege zastupnici, predstavnici javnih institucija, ustanova, sindikata, dragi gledaoci sve vas

selamim i pozdravljam obzirom da se prvi put javljam danas. Dakle, prije svega imam potrebu da čestitam Vladi i da ih ohrabrim da oni istraju u ovoj svojoj namjeri da provedu ustavne, presude ustavnih sudova FBIH i BIH, i da budu primjer u BIH jer Sarajevo jeste primjer svo ovo vrijeme u svakom pogledu, prije svega kada je u pitanju tolerancija i suživot a sada treba da bude primjer i u vladavini prava u svakom segmentu, bilo da se radilo o lokalnim zajednicama ili nekom drugom nivou vlasti. Dakle, ja ću kratko, mnogo toga je rečeno, otvorena su mnoga pitanja i postavljano je mnogo šire nego što je to Vlada predložila u svojim amandmanima jer ovdje smo čuli da se predlaže i razmatranje cjelokupnog Ustava, popravljjanje nekih dijelova. Predlaže se da se možda podnese više amandmana. Iz razloga ozbiljnosti i potrebe da se ova materija što bolje sagleda i da se kroz javnu raspravu dođe do najboljih rješenja predlažem da se ovaj rok javne rasprave koji je sada od strane Ustavno-pravne komisije predložen 30 dana da se barem na 60 dana produži jer Kanton neće biti tako često u poziciji da uradi ovakvu vrstu ustavnih promjena i te ustavne promjene će biti, ne mogu reći tektonski poremećaji, to može biti tektonski poremećaj na bolje u funkcionisanju Kantona. I čuli smo argumente i prethodnih govornika šta bi to moglo da znači u nekim oblastima u kojima kada dođe do ovih ustavnih promjena se počnu donositi zakoni šta se može dešavati. Da bi se provela sveobuhvatna javna rasprava u kojoj će učestvovati i lokalna zajednica i građani i sve druge zainteresovane institucije i udruženja građana mislim da ne treba žuriti i da je rok od 60 dana najkraći rok za javnu raspravu koji bi mogao biti, jer mi smo imali za neke druge kompleksnije zakone rasprave ponekad do 60 dana, tj za vidjeli smo za restruktuiranje zdravstva. Pomjerali smo pa smo imali dužu raspravu. Ovo je kompleksnija oblast i kompleksnije pitanje i od restrukturiranja zdravstva i bilo koje pojedinačne oblasti. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo zastupniče Ademović. Da li se još neko javlja za raspravu. Ne. Zaključujem raspravu i pozivam ministra. Izvolite ministre Nenadić.

Ministar Mario Nenadić:

Evo izvinjavam se neću dugo. Pitao sam šta ovaj put da ponesem sa sobom na govornicu da bih makar djelimično odgovorio na neka ili prokomentirao neka pitanja. Prije svega neki koji su spominjali prečišćeni tekst nama pravne odredbe ne dozvoljavaju da radimo službene prečišćene tekstove. Međutim na web stranici ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo naći ćete neslužbeni prečišćeni tekst Ustava Kantona i Ustava FBIH. Ovo posebno naglašavam jer je tu sadržan dio odgovora na pitanja. Ustav FBiH lokalnu samoupravu vidi obojeno kao lokalnu samoupravu i on nije vršio na ovaj način podjelu nadležnosti između grada, općina i ostalo. Ovo je sada dijelom na nama uz obavezu da to bude usklađeno sa zakonom o principima lokalne samo uprave. A rekli smo maloprije evo propuštamo priliku da to uradimo od 2006, jel tako? Jeste. Znači 11 godina smo to propustili. Znači ovo sam donio informativno. Da li je ono što će sigurno koristiti svima, naša je zadaća, za to smo plaćeni, a evo vama stavljam na uslugu, mi smo napravili jednu detaljnu, po mom mišljenju jako stručnu prezentaciju svega onoga što je relevantno za ono o čemu danas govorim. Ona je također na web stranici ministarstva pravde i uprave. Govori o razlozima, i principima, o ovim različitim modelima, i o pravnim rješenjima i ostalo, tako da sugeriram ako nađete vremena tokom ove rasprave također da o tome vidimo. Neću replicirati na bilo koje pitanje nego ću samo prokomentarisati. Zato ne smijem ni pogledati zastupnika koji je postavio to pitanje. Vezano za pitanje izbora gradskog vijeća prema Ustavu jasno stoji da gradsko vijeće bi da gradonačelnika bira gradsko vijeće. I sada moj problem kao pravnik ovaj put bez uticaja politike na ovo pitanje možemo li, o tome smo razgovarali na ustavnoj komisiji možemo li bez izmjena Ustava FBIH i bez izmjena izbornog zakona mijenjati pravila izbora gradonačelnika i drugih struktura u gradskoj vlasti. Ali je vrlo interesantno i važno pitanje i ja ću mu se na najprofesionalniji način tokom javne rasprave posvetiti u kontekstu toga predložiti rješenje. Pominjao sam također ovdje ovo što je pitanje bilo, bilo je dosta pitanja vezano za obrazovanje. Ja sam također ponio nacrt zakona o lokalnoj samoupravi koji sam ako jednom ovo bude osnova koji ćemo predložiti. Tamo u

nekom članu zakona sada nije važno pozivanje na još nevažeći. Uglavnom član 12 tog nacrtu kaže da su vlastite nadležnosti općine izvan grada, pa se spominje osnivanje, upravljanje, finansiranje i unapređenje ustanova predškolskog odgoja i obrazovanja, osnivanje upravljene, finansiranje i unapređenje ustanova osnovnog odgoja i obrazovanja. Hoću ovim da obrazložim da ovi amandmani oni nisu prečišćeni tekst, oni su samo amandmani na važeće propise. Da li se radi o propisima iz oblasti lokalne samouprave ili nekih drugih, znači mi ovo moramo čitati integralno. Šta je to što smo mi kao predlagači dali kao amandmane što već stoji i u nekim propisima i što nismo mijenjali, samim tim nema amandmana iz tog razloga, tako da to je dio odgovora koji se odnosi na pitanja koja je postavljao kolega vezano za osnovno i srednje obrazovanje. I vezano za, nije dobro u toliko što želim da skrenem pažnju, ovdje se prema Poslovniku o radu, ne bih želio da uvedem ovu skupštinu sada u neku grešku, prema Poslovniku mi se možemo izjašnjavati i jednom kada to bude samo o predloženim amandmanima, ne o doradi, ne o amandmanima na amandmane. Vi ovdje samo možemo utvrditi ili odbaciti predložene amandmane. Nema njihovih izmjena, međutim postoje drugi modaliteti da se tokom javne rasprave, ostalog pripreme dodatni amandmani koji bi bili vladini ili određenog kluba i koji bi se razmatrali skupa i kada se na stolu nađu i ovi predloženi amandmani. Dakle, amandmani kao ovakvi, nije zakonodavno pravna procedura ne mijenjaju se na način kako se mijenjaju zakoni. Utoliko znači se može odlučivati samo vezano za produženje roka. Jedino što me brine, a dužan sam reći da ovu prezentaciju koju smo imali, javna rasprava traje po mom mišljenju već godinu dana. I zato sam ja i spominjao i formalnu javnu raspravu koju sada otvaramo da još jednom sublimiramo i razmotrimo sve ono o čemu se razgovaralo. Ponavljam, mi smo imali detaljne rasprave sa političkim i administrativnim strukturama u kantonu i šire i mislim da bi bilo dobro, evo da ne utječem na bilo koji način na ovaj prijedlog ali da bi bilo dobro ubrzati javnu raspravu kako bi smo dobili vrijeme da prije godišnjih odmora o ovom pitanju odlučite, kako bi smo donijeli propise o lokalnoj samoupravi do kraja ove godine. I na kraju, neće se ništa desiti danom donošenja zakona o lokalnoj samoupravi, osim što će se ova pitanja urediti i poredati. Taj će Zakon svakako morati u određenim segmentima imati svoje odgođeno djelovanje utoliko mi naravno moramo napraviti prelazne mehanizme u kome će se izvršiti prenos nadležnosti, prenos sredstava, prenos ljudi i svega onoga o čemu danas nisam govorio, a što podrazumijeva i što prati ove amandmane. Hvala vam i izvinjavam se.

Predsjedateljica:

Hvala vam lijepo uvaženi ministre Nenadiću. Replika. Izvolite uvaženi zastupniče Kojović.

Poslanik/zastupnik Predrag Kojović:

Ministre ja se samo nadam da vi niste željeli reći sljedeću stvar da mi ne možemo intervenisati na vaše prijedloge ustavnih amandmana, jer bojim se da ste upravo to rekli. Ukoliko je ovo shvatanje koje postoji onda molim sekretara naše Skupštine da nam pročita kako započinje procedura promjene Ustava Kantona Sarajevo koja počinje pokretanjem inicijativa za promjenu Ustava Kantona Sarajevo koju treba da usvoji Skupština većinom glasova. Pa se onda u toj inicijativi podnose amandmani. Mi smo razumjeli ovako da se ovdje radi kao i u svakom drugom slučaju. Ustav je zakonodavni, također to je Zakon, samo je Zakon najviše snage. I procedura je znači bila da je ovo vladin prijedlog na koji mi možemo nuditi neke druge prijedloge pogotovo na one članove koji su predmet izmjena i dopuna u ovom procesu. Prema tome, vrlo mi je važno da ovo pitanje kako bih rekao raščistimo danas jer ukoliko je ovo je tačno što ministar kaže, a ja mislim da se on pogrešno izrazio, onda je zaista da vam kažem ovo nije demokratski način mijenjanja Ustava Kantona Sarajevo. Svaki poslanik, klub itd. može pokrenuti promjene Ustava Kantona Sarajevo. U ovom slučaju to je učinila Vlada koja je poslala određeni prijedlog sa određenim rješenjima. Mi želimo da unaprijedimo ta rješenja svojim doprinosom. Ali ova vrsta ponuda u kojoj ili uzmete ili ostavite ja mislim da je krajnje nedemokratska. Pogotovo podsjećam na da ukoliko ne budu usvojeni amandmani da predlagač 6 mjeseci neće moći ponovo predlagati amandmane koji se tiču

ovih zakona. Zato predlažem da u duhu saradanje koji se nadam da će barem na ovom projektu, pazite mi se razlikujemo, što se tiče viđenja različitih ekonomskih, socijalnih itd. Ali ovo je pitanje Ustava Kantona Sarajevo ja zaista očekujem da postignemo konsenzus veći nego što je uobičajeno kada su pitanju neki. Zato sam i govorio predsjednik Ustavne komisije je Mašović i zaista onako vrlo ohrabrujuće je govorio kada je prihvatio da s obzirom da idemo u izmjenu Ustava Kantona Sarajevo da možemo regulisati i neke druge stvari za koje vidimo da su očigledno problem u tom ustavu a ne samo ono kako bih rekao što se tiče Vlade. Prema tome, ja smatram, zato kažem i kolokvijalnom smislu, ne mislim u poslovničkom smislu smatram ovaj prijedlog amandmana na Ustav Kantona Sarajevo na neki način nacrtom amandmana koji predlaže Vlada, na koji mi ćemo u svim onim rokovima koji postoje. Jer pazite, ako kaže Poslovnik da je 14 dana rok za predaju ustavnih amandmana to znači da se podrazumijeva da postoje različite vrste prijedloga i rješenja. Znači samo sam htio da ako možemo to razmotrimo prije nego što glasamo da pokrenemo ovu proceduru.

Predsjedateljica:

Ma možete i tu ministre.

Ministar Mario Nenadić:

Dakle, nema nikakve dileme, nema nikakvih problema u odnosu na ovo razmišljanje i razumijevanje zastupnika Kojovića. Radi se o tome da sam ja jasno rekao da se ovdje samo sada utvrđuje danas tekst amandmana da se on upućuje. Ja sam u uvodnom izlaganju rekao da će se otvoriti javna rasprava da smo Ustavna komisija i ministarstvo pravde dužni pripremiti izjašnjenje u vezi sa prijedlozima koji budu pribavljeni tokom javne rasprave. I naravno da sve ono što bude prihvatljivo u okviru tog izjašnjenja, kao takvo će se tretirati i dobro došli. Tako da možda je mali nesporazum ali evo. Kolega je pravnik, pa je. Hvala puno.

Pristupamo izjašnjavanju o Zaključku koji je predložila Komisija za ustavna pitanja.

Komisija predlaže Skupštini da donese sljedeći zaključak:

1. Provešće se javna rasprava o Amandmanima L do LV na Ustav Kantona Sarajevo.
2. Javna rasprava o Amandmanima L do LV na Ustav Kantona Sarajevo održaće se u kantonalnim organima, jedinicama lokalne samouprave, naučnim i stručnim ustanova i trajaće 30 dana.
3. Primjedbe, prijedlozi, sugestije i mišljenja dostavljaju se Komisiji za ustavna pitanja Skupštine Kantona Sarajevo koja organizuje i provodi javnu raspravu.
4. Komisija za ustavna pitanja Skupštine Kantona Sarajevo dužna je da nakon provedene javne rasprave podnese Skupštini Izvještaj o rezultatima javne rasprave koji sadrži primjedbe, prijedloge i mišljenja, kao i da da obrazloženje razloga zbog kojih pojedine primjedbe, prijedlozi i mišljenja nisu prihvaćeni u pripremi Amandmana na Ustav Kantona Sarajevo.

MOLIM ZASTUPNIKE DA SE IZJASNE O PREDLOŽENIM ZAKLJUČCIMA.

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

ZA JE GLASALO 29 ZASTUPNIKA, PROTIV ništa, SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA SMO USVOJILI OVE ZAKLJUČKE.

S OBZIROM DA AMANDMANI NA USTAV KANTONA SARAJEVO IDU U JAVNU RASPRUVU, A TAČKA 3. JE FORMALNO VEZANA SA TAČKOM 2. MI ĆEMO SADA PREĆI N SLJEDEĆU TAČKU DEVNOG REDA A TO JE:

AD – 4.

PRIJEDLOG ZAKONA O OSNOVNOM ODGOJU I OBRAZOVANJU

Prijedlog zakona ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene i izjasni se o stavu po pristiglim amandmanima. Izvolite uvaženi ministre Kazazoviću.

Pa evo, da li se možemo izjasniti da obzirom da je peta tačka dnevnog reda također Prijedlog zakona o srednjem obrazovanju da se izjasnimo da li ćemo voditi jedinstvenu raspravu a onda glasati pojedinačno. Da se izjasnimo. Ko je ? ko je protiv? Suzdržan?

Dobro, onda ćemo ići jedno po jedno. U redu.

Ministar Elvir Kazazović: UVODNO IZLAGANJE

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi ministre Kazazoviću. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu. Samo malo.

Prije Skupštine smo imali Kolegij je razmatrao zahtjev predsjednika Sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja FBIH, Kantonalni odbor Sarajevo, gdina Sivro i prihvatili smo njegov zahtjev za obraćanje na ovoj Skupštini. Pa evo gospodine Sivro, izvolite obratite se, imate samo 3 minute za obraćanje.

Predsjednika Sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja FBIH, Kantonalni odbor Sarajevo, Sivro Saudin:

Zahvaljujem predsjedavajuća, pozdravljam vas, dopredsjedavajuće, premijera, Vladu, ministre u Vladi, cijenjene zastupnike, goste i naše gledatelje ispred malih ekrana. Sindikat osnovnog obrazovanja je učestvovao u cijelom procesu kada je u pitanju Zakon o osnovnom odgoju i obrazovanju. Mi smo sve vrijeme bili na fonu da je potrebno donijeti jedan novi reformski Zakon. Ovaj Zakon koji mi imamo danas na Skupštini u punom kapacitetu to nije, nije fokusiran i sve vrijeme nije bilo fokusirano na učenika i nastavnika, ali imajući u vidu da imamo novi Zakon koji će obuhvatiti sve ono što je potrebno kada je u pitanju djelatnost osnovnog odgoja i obrazovanja, očekujemo da Skupština Kantona Sarajevo usvoji amandmane Vlade, i usvoji amandmane za depolitizaciju direktora i da danas dobijemo novi Zakon koji će vjerovatno biti bolji od onog iz 2004 godine. Reforme su nešto što mora doći. Mi smatramo u sindikatu da su vrlo bitne, kurikularna reforma, i u okviru te reforme edukacija nastavnika u školama. Ponavljam, očekujemo od zastupnika u Skupštini da podrže ovaj Zakon i da možemo krenuti u implementaciju tog zakona. Hvala lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Molim službu da zovne zastupnike. Otvaram raspravu.

Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Dževad Rađo, izvolite.

Poslanik/zastupnik Dževad Rađo:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Mi smo imali na ponuđeni Prijedlog amandmane koje je Vlada u svom novom Prijedlogu uvrstila u tekst prijedloga zakona i ja izražavam zadovoljstvo jer kroz to smo unaprijedili ovaj Zakon u smislu ograničenja mandata direktorima, u smislu depolitizacije školskih odbora, i naravno u smislu depolitizacije direktora, tako da sve druge amandmane povlačimo i zahvaljujemo na ovom razumijevanju. Hvala vam lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala vam lijepo uvaženi zastupniče Rado. Uvažena zastupnica Mehmedagića Mersiha javila se za raspravu, izvolite.

Poslanik/zastupnik Mersiha Mehmedagić:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Napominjem da se javljam u ime Kluba, zbog vremena, da me ne prekidate ranije. Osvrnut ću se na amandmane koje smo uložili na prethodni prijedlog. Napominjem da Klub samostalnih zastupnika nije ulagao amandmane na ovaj prijedlog o kojem trenutno raspravljamo. S obzirom da je Nacrt utvrđen 01. juna 2016 godine očekivali smo da će za ovih 11 mjeseci predlagač utvrditi prijedlog ko ji će riješiti sve ali apsolutno sve dileme iz rasprave, iz jedne amandmanske faze, druge amandmanske faze, međutim to nije slučaj. Čak se apsolutno niste ni očitovali na amandmane a neke ste dijelom prihvatili iz prethodnog prijedloga. Ne znam zbog čega, ako ste ih već dijelom inkorporirali u Zakon. Koliko se obazrivo radilo govori i obrazloženje zakona koji nije u potpunosti prilagođen nastavnim izmjenama pojedinih članova. Izmjene su napravljene bez valjanih ili čak bez ikakvih obrazloženja, pa umjesto da budu preciznije definisani, neki planovi su apsolutno izbrisani iz pojmovnika, a dodati su neki novi pojmovi. Pojam kurikulum koji zbog svog naziva, ali i zbog definicije stvara nejasnoće u odnosu na nastavni plan i program ostaje kao znameniti naziv za najavljenju reformu koja je toliko revolucionarna da joj nema dostojnog sinonima u zvaničnim jezicima u BiH. A maloprije u svom uvodnom izlaganju uvaženi ministar je rekao da je to nastavni plan i program sa definisanim ishodima učenja. Ja ne znam čemu ova popularizacija stranih izraza još u zakonu. U članu 9. vidimo da je predlagač prihvatio naš amandman da se javne i privatne škole osnivaju pod jednakim uslovima, što znači primjenu jedinstvenih kriterija i da konačnu suglasnost daje Skupština. Pa zašto se onda u članu 35. Organiziranje odgojno obrazovnog rada, u stavu (1) kaže: Broj učenika u odjeljenju određuje se standardima. A već u narednom stavu se kaže: U školama čiji je osnivač nije Kantona, broj učenika u odjeljenju utvrđuje školski odbor te škole. Zar za privatne škole ti standardi ne važe? Predlagali smo da se brišu odredbe koje se tiču mreže i zajednice i shodno tome iščisti tekst Zakona, jer se ni jednom riječju ne govori koje su prednosti za učenike ili obrazovanje uopšte od mreže ili zajednica osnovnih škola. Kako će mreža i zajednica smanjiti troškove? Na koje se troškove uopšte cilja, te kako bi konkretno funkcionisala jedna mreža škole, to nigdje u ovom zakonu ne piše. Da mreža, ili zajednica npr predviđaju da škole koje su u mreži ili zajednici zajedničkim resursima organizuju produženi boravak i time pomažu roditeljima, moglo bi se reći da mreža ili zajednica imaju smisla. U ovako šturom obrazloženju može se iščitati samo spajanje škola da bi se uštedilo na plaći direktora i sekretara. Ako član 22 da odluku o mreži donosi Vlada na prijedlog ministra i da se mrežom utvrđuje i školsko područje, zašto nas onda u članu 54 školsko područje obmanjujete da će Ministarstvo na prijedlog općinskog vijeća utvrditi školsko područje. Zašto se jasno ne kaže, ko ga utvrđuje, ko utvrđuje i šta je cilj uopće mreže? Kroz amandmane smo govorili i o gušenju Prosvjetno-pedagoškog zavoda oduzimanjem nadležnosti pa se pristupilo izmjenama da stručni nadzor ipak vrši Prosvjetno – pedagoški zavod. Međutim nije precizirana njegova uloga u vanjskom vrednovanju i u analizi godišnjeg programa rada. Nije se čak predvidjelo ni podnošenje izvještaja o rezultatima učenja i vladanja nakon oba polugodišta iako je ovo predviđeno u prijedlogu zakona o srednjem obrazovanju. Nije riješen problem ni udžbeničke politike. Ministarstvo nije prihvatilo amandman na član 37 kojim smo tražili da se mogu koristiti samo udžbenici koji su u skladu s nastavnim planom i programom, kako nastavnici ne bi morali kopirati nedostajuće sadržaje učenicima. Trenutno naši učenici ne mogu preći iz jedne u drugu školu a da pri tom ne moraju mijenjati svoje udžbenike. O kvalitetu udžbenika, odnosno njihovom sadržaju da ne govorim. U zakonu stoji da će se u školama moći koristiti samo udžbenici koje odobri Ministarstvo u skladu sa zakonom o udžbenicima. Bilo bi odlično još da imamo taj Zakon o udžbenicima, i apsolutno je nejasno kako se predlagač mogao pozivati na usklađenost sa zakonom kojeg će donijeti u roku od godinu dana. U članu 52 vanjsko vrednovanje predlagali smo da se precizira ko i koliko često vrši vanjsko vrednovanje i ocjenjivanje. Iz prijedloga se da uočiti da prihvaćeno provođenje vanjskog

vrednovanja najmanje jedanput u dvije godine. Ali nije prihvaćeno preciziranje da taj proces provodi Prosvjetno-pedagoški zavod. Iako mu je u nadležnosti provođenje užeg i stručnog nadzora. Apsolutno nije predviđeno ko će to ocjenjivanje i provoditi. Ovo je još jedan primjer pristupa da se izuzetno važne stvari izostavljaju iz zakona kako bi se uredile pravilnicima. Niz je primjera koji ukazuju da Zakon neće odgovoriti sadašnjim problemima, nego čak stvoriti nove. Član 53 planiranje rada škole. U stavu (1) Školski odbor na prijedlog direktora utvrđuje plan kadrovskih potreba za naredni četverogodišnji period koji se donosi kontinuirano ali se nigdje ne predviđa da taj plan kadrovskih potreba treba dostaviti Ministarstvo od kojeg će se kasnije tražiti suglasnost za upošljavanje tih radnika, i sredstva za njihovu plaću, pada se bar pravovremeno može planirati budžet. Član 84 izuzetno važan, Profil i stručna sprema nastavnika. Naprasno se isključuje viša školska sprema, odnosno prvi ciklus Bolonje iz razredne nastave i predmetne nastave. Ne znam da li predlagač shvata socijalnu komponentu ove odluke, da li u obzir uzima odgovornost koju ima UNSA za neujednačenost aršina na nastavničkim fakultetima? Ovim zakonom, nazovi reforma se lomi preko leđa studenata koji nakon prvog ciklusa nigdje više nisu prispjeli po ovom zakonu. Ako ovo pravdate primjedbama direktora da bolonjci I ciklusa nisu osposobljeni za rad u nastavi, onda prethodno pozovite na odgovornost fakultete koji takav kadar proizvode, i dovode u zabludu studente, ali i sami snosite odgovornost za kreiranje ovakvog sistema. Uložili smo amandman i na član 89 zasnivanje javnog odnosa bez javnog konkursa. Tako se član tada zvao gdje smo tražili brisanje formulacije da se pored svih navedenih slučajeva a ko ji su bili apsolutno opravdano nabrojani, radni odnos bez konkursa može zasnovati i u drugim opravdanim slučajevima. Ovu formulaciju i u drugim opravdanim slučajevima smo smatrali izuzetno manipulativnom i zato smo tražili da se briše. Predlagač ne samo da je izbrisao stav na koji smo ukazali nego i sve druge specifične i opravdane slučajeve. Promijenio je čak i naziv člana od zasnivanja radnog odnosa bez javnog konkursa u zaključivanje ugovora o radu. Valjda da zvuči malo manje ozbiljno. Međutim, i tu se naravno poziva na usklađenost sa Kolektivnim ugovorom. U kolektivnom ugovoru pak stoji sljedeće_: u dijelu dva radni odnos koji obuhvata članove od 11 do 30 nema člana koji govori o zasnivanju ugovora na neodređeno vrijeme bez konkursa. Samo se navode razlozi za zaključivanje ugovora o radu na određeno vrijeme i to u članovima 22 i 23 kolektivnog ugovora. Ovaj slalom kroz propise sa pretpostavkom da se ne čita pa može proći dovoljno govori o namjeri. Tražili smo da se obuke školskog odbora u slučaju imenovanja i razrješenja direktora donose 2/3 većinom. Šta smo dobili? Predlagač se odlučio da se sve odluke donose većinom. Šta ćemo sa realnim slučajevima kada imamo 2:2 ili kada su nam za odluku o imenovanju direktora prisutna tri člana školskog odbora, od toga jedan iz reda ministarstva, jedan iz općine i jedan eventualno, ova dva manje bitna ionako će biti preglasani. U ovim slučajevima će vlast očigledno donijeti odluku o imenovanju direktora. I ovoj je prostor za blokiranje rada ujedno. Hoće li zlatni glas koje je ministarstvo prethodno predložilo u verziji prijedloga ovog zakona, pa naišlo na otpore, sada u tišni biti regulisan pravilnikom ? očigledno da hoće. Tražili smo depolitizaciju obrazovanja uvođenjem zabrane imenovanja na poziciju direktora licima koja su članovi organa političke stranke i izabrani i imenovani zvaničnici. Kako se više ne bi dešavalo da zastupnik ili vijećnik bude ujedno direktor ili pomoćnik škole, pa još član ili predsjednik općinskog, kantonalnog ili nekog drugog strančkog organa. Na žalost u ovom dijelu politika nije mogla popustiti poluge upravljanja iako je u školskom odboru popustila prihvativši ova ograničenja. Stoga osnovno obrazovanje bar po ovome što smo do sada vidjeli neće biti depolitizovano. U kaznenim odredbama su smanje kazne u odnosu na prethodni prijedlog kako za škole, sa maksimalnih 10000 na 5000 tako za odgovornu osobu u školi sa 5 na 3000. u članu 121 radnici zatečeni na radu u školi Zakon stavlja u isti položaj radnike sa viškom i srednjom školom koji su uglavnom pred penzijom i mlađe radnike koji su završili O ciklus studija po bolonjskom obrazovanom procesu, oslobađajući ih solidarno obaveze od sticanja višeg stepena obrazovanja od onog kojeg već imaju. Oslobađanje Bolonjaca koji rade na neodređeno u školama od obaveze da završe drugi ciklus i istovremeno onemogućavanje ulaska u nastavu onima koji su nezaposleni a završili su prvi ciklus je nevjerovatna diskriminacija prema ljudima koji su ionako nezaposleni i ne da im se šansa da se zaposle da imaju plaću i da od svoje plaće steknu i

drugi stepen. Nezaposleni roditelji moraju platiti finansiranje još dvije godine studija, a zaposleni na neodređeno vrijeme koji imaju i plaću i sigurnost ne moraju sticati drugi stepen. Ovim zakonom su isključeni i nastavnici sa završenim IV stepenom i 30 godina staža, kao i saradnici sa IV stepenom iako su u zakonu o srednjem obrazovanju obuhvaćeni. Nevjerovatno je da niko ko daje mišljenja na ovaj Zakon nije prepoznao ovu diskriminaciju i da nas još uz to predstavnik sindikata poziva da podržimo ovakav Zakon. Zbog svega navedenog Klub samostalnih zastupnika kategorično odbija dati podršku ovakvom zakonu. Zahvaljujem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Mersiha Mehmedagić. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Marić. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Zvonko Marić:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Prije nego što bilo šta kažem o Zakonu, pomalo sam zbunjen i nisam razumio baš u kojoj funkciji šta je zapravo trebalo da znači obraćanje predsjednika tzv. Sindikata Sivre i da je to po odluci Kolegija. Mislim da je to, kada već govorimo o Zakonu, najslabija karika ili najslabija tačka upravo to obraćanje, jer nisam ni razumio da li je to bila neka lična promocija ili poziv da mi usvojimo Zakon, ili ne, koju je svrhu imalo, ako znamo da je taj čovjek osam godina nelegalno djelovao kao samozvani predsjednik samozvanog sindikata. Mislim da to ne priliči domu kakav je ova Skupština, i prije bi se moglo po prirodi stvari moram kazati čovjek mogao eventualno miješati ili učestvovati u donošenju Zakona o radu, jer je to riječ o radno pravnom statusu zaposlenika u osnovnom obrazovanju. Sa obrazovnim procesom znate koliko ima, kada me podsjeća i kada je govorio, taj tzv. Predsjednik tzv. Sindikata, o depolitizaciji u školstvu vrlo me podsjetilo na to s obzirom da znam kako je djelovao sve te godine, i jako sam upoznat i on to dobro zna, na priču o lisici u kokošinju. On je tako djelovao zapravo u obrazovnom sistemu. On nema nikakvog, ama baš nikakvog kredibiliteta što se tiče obrazovnog sustava. I zato me čudi i mislim da je to bila totalna degradacija i ove Skupštine i da je to greška, otvoreno moram kazati Kolegija koji je dozvolio čovjeku da se obrati ovdje a ne znam u kom svojstvu i funkciji, da li je njegov sindikat i danas registriran na nivou Kantona, a nije. Ne možemo se tako ponašati. Moramo čuvati dignitet ovog doma i voditi računa ko se obraća i u vezi s čim. I potaklo me zapravo na diskusiju upravo to njegovo obraćanje, i znam iz javne rasprave da je on predložio, pa ću zato ministra uvaženog pitati vezano za mrežu škola, jer je to bukvalno skoro prepisani član Zakona iz hrvatskog zakona. A znamo da je Hrvatska u EU, znamo dejtonsko ustrojstvo BIH, znamo u kojoj nadležnosti je prema Dejtonskom sporazumu obrazovanje itd., i ima tu nedorečenosti baš u svezi s tim zakonom, i mogu biti otvoreno kažem zadovoljan sa onim koliko je mojih sugestija usvojeno ili amandmana ili čega sve ne, ne bih želio sada da nabijam i bio bih nekorektan ako bih rekao da nisam zadovoljan jer otvara se mogućnost da druge kolege zastupnici sudjeluju u izradi ovog zakona, i ne mora sve biti usvojeno ono što ja predložim, dakle nije sveto slovo. Ali hoću da kažem da evo već u postojećem zakonu, kada govorimo o racionalizaciji, postojala je i zajednica škola i asocijacije i tako sve mogućnosti za racionalizaciju. Šta znači gašenje škola, sjedinjavanje. Nekako je sve to maglovito i zato bih molio ministra samo da mi odgovori na pitanje koje se odnosi na recimo u Hrvatskoj, kada već govorimo o ovom članu zakona koji je prepisao čovjek koji se obraćao u ime sindikata iz hrvatskog zakona i predložio ga kao takvog, vodi se o geografskim, demografskim i svim drugim trendovima, kada se formiraju mreže škola. I oni ne žure dakle sa primjenjivanjem tog zakona, nego prate trendove. Duplo je veći standard kod nas, znači 18 odjeljenja da bi funkcionirala škola ili 324 učenika. A šta ako ima 350 učenika, a ima manje od 18 odjeljenja? U kojoj funkciji je ta škola onda? Dakle, a ono što je najvažnije, znate prisutno i u Hrvatskoj, iseljavanje stanovništva, pad nataliteta itd. Znači li ovo mreža škola, ako se tako neoprezno pristupi gašenju, gašenju istovremeno i manjih zajednica, znači rubnih dijelova. Jer škola je garant da će možda zajednica opstati. I to je vrlo osjetljivo pitanje, tim prije što mi ne želimo da se gase ta naselja. Neko ih zove rubna, a neko ih zove ruralna naselja i prema tome to je teška posljedica, i šta će se desiti ako takav trend zavlada,

jer smo svjedoci da u Beogradu u Srbiji gdje je isto tako pristupano spajanju i ukidanju škola, na neki način sada su primorani da povećaju broj učenika u određenim razredima jer fali im kapaciteta. Naprosto kapaciteta i što se tiče obrazovnog kadra ali i tih zgrada koje služe, evo kod nas i danas u neke druge svrhe od vremena rata, a inače ne služe obrazovnim institucijama, međutim to je ta činjenica koja se odnosi na taj demografski problem i mislim da se oprezno treba postupati upravo u svezi sa ovim članom koji je bukvalno poput risarske škole prepisan iz hrvatskog zakona. Hvala vam.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Marić. A sada uvaženi zastupnik Čelik. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirza Čelik:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Zaista moram da pohvalim premijera i kompletnu Vladu odnosno Ministarstvo za obrazovanje, nauku i mlade iz više razloga. Kada se sjetimo koliko je trajala javna rasprava, način na koji smo mi tražili da se ovaj Zakon dopuni sa nekim boljim rješenjima, da su to premijer i resorni ministar učinili i u ovoj Sali organizovali su jednu širu raspravu gdje su bili pozvani svi sudionici da daju konkretna rješenja. Naravno nakon toga, resorno Ministarstvo je učinilo sve da iznađe najbolje rješenje kako bi ovaj Zakon bio što kvalitetniji odnosno kako bi Zakon dobio kvalitetnija zakonska rješenja. U odnosu na prethodni Zakon, ovaj Zakon je otklonio sve praznine pravne, nepreciznosti pokušao da osigura zaštitu sistema od zloupotrebe bilo kojih pojedinaca. Moram naglasiti da ovim zakonom je jasno i precizno su razgraničena sva prava i obaveze svih sudionika obrazovnog procesa, kako u samoj školi tako i van nje. Jasno su definisana prava i obaveze roditelja, učenika, direktora, školskih odbora, a nemojte zaboraviti kako je to bilo u sadašnjem zakonu kada se bira direktor, provode se izbori sedam u školskom odboru lobiranje, imali smo činjenicu da je prosjek u Kantonu Sarajevo 4,6. iz više razloga, direktori su jednostavno lobirali kroz roditelje na način da su tražili što bolje ocjene putem učitelja, nastavnika, kako bi sutra dobili ponovo glas za izbor za direktora. To se sada mijenja ovim zakonom, mi ovim zakonom i proljetna pauza u prvoj sedmici aprila predstavlja također dobro rješenje jer je to period takmičenja u znanju na različitim nivoima i olakšava učenicima da se bolje pripreme za ista. Nastavak i okončanje obaveza u toj školskoj godini. Osiguranje kvaliteta u obrazovanju je imperativ kojem težimo da bi postali ravnopravni članovi europskog prostora obrazovanja sa kvalitetno rješava kroz sistem samoopredjeljivanja odnosno interne evaluacije i vanjskog vrjednovanja, osiguranje kvaliteta za kriterij cilj ima stvaranje boljeg ambijenta za učenje. Usvajanje znanja, razvoj vještina i kompetencije učenika, donošenja zakona o udžbenicima, zakona o prosvjetno pedagoškom zavodu i strategije razvoja odgoja, obrazovanja i nauke, te podzakonskih akata koji predviđaju ovaj Zakon, vjerujem da će doprinijeti otklanjanju niza problema i prepreka s kojima smo se suočili u prošlosti. Nadamo se da ćemo vrlo brzo biti u prilici da razmatramo te dokumente kao Skupština i na taj način damo svoj doprinos u stvaranju boljeg ambijenta u oblasti odgoja, obrazovanja i nauke ko ji predstavljaju poseban interes za Kanton Sarajevo. I evo ako trebamo kasnije ponovo da učestvujemo u raspravi da kažemo koji su to članovi koji su doprinijeli da ovaj Zakon bude u odnosu na prethodni, mi ćemo se javiti svakako, a ako ne bude Klub zastupnika SDA će svakako podržati ovaj Zakon. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Čelik. Ima li još neko za raspravu. Uvažena zastupnica Ćudić. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Sabina Ćudić:

Prije svega da kažem da govorim u ime Kluba kako bi smo imali to u vidu vezano za vrijeme. Ja ću pokušati da se ne ponavljam, posebno u odnosu na ono šta je zastupnica Mehmedagić rekla s obzirom da se slažem s većinom tih stvari, pa ću se pokušati fokusirati na neke dijelove koje

smatram da su ostali nepokriveni. Interesantno je da je sam ministar u izlaganju krenuo sa hronologijom usvajanja ovog zakona i mislim da je hronologija usvajanja ovog zakona isto jako važan segment u analizi ovog zakona, pa ću se osvrnuti na tu samu hronologiju i hronologiju pokušaja Vlade da približi ovaj Zakon nama zastupnicima i zastupnicima, kao interesnim skupinama, prvenstveno nevladinom sektoru. Mislim da se može promatrati na dva način. Prvi način je da je Vlada nakon što je shvatila da u aprilu nema dovoljno ruku za podršku ovom zakonu, podršku pokušala pronaći u javnoj raspravi, konsultacija sa nevladinim sektorom, budžetskim sindikatom, opozicionim strankama i širom javnošću. I cinici bi naravno rekli da je javna rasprava ove konsultacije i sastanci sa opozicijom u Ministarstvu na kojem sam i sama prisustvovala, i bila pozvana, bili organizovani zato što koalicija nije niti unutar sebe mogla obezbijediti neophodan broj glasova, pa je u tom slučaju kupovinom dodatnog vremena kroz konsultacije bila neophodna kako bi se glasovi obezbijedili. Ja, barem kada je ovaj Zakon u pitanju, koji me interesuje možda više nego iti jedan Zakon koji smo do sada raspravljali, ne želim pripisivati pogrešne namjere bilo kome i želim da vjerujem da uprkos određenim dokazima koji upućuju na suprotno, posebno kada su interesne skupine u pitanju, da je ovu Vladu zaista interesovalo mišljenje šire javnosti kao i nas zastupnika i zastupnica. Iz ovog razloga je Naša stranka je na prijedlog ovog zakona, prvi prijedlog ovog zakona, dostavila gotovo pedeset amandmana, koji odmah da kažem su vjerovatno najapolitičniji amandmani koji su dostavljeni na ovaj Zakon, jer su rezultat šestomjesečnih konsultacija sa nestranačkim ekspertima, stručnjacima i za nas je fokus, za razliku i od Vlade i od javne rasprave su bili prava djece i ishodi u obrazovanju, kako u osnovnim školama, ta ko u srednjim školama, a gotovo se nikako nismo bavili mandatima direktora i školskim odborom koji su i na samo priznanje ministra u uvodnom govoru danas, bili apsolutni fokus javnih rasprava i intervencija. A sama činjenica da nismo imali dovoljnu podršku za ovaj Zakon u aprilu svodi se zapravo, po samom priznanju Vlade, na mandate direktora, a ne recimo ishode u nastavi, u obrazovnom procesu, inkluzije i slično. Prijedlog zakona je povučen sa dnevnog reda, ali ne i sami Zakon. Učestvovali smo u javnoj raspravi konsultacijama i desila se ista stvar koja se desila amandmanima o kojima je govorila zastupnica Mehmedagić. Zapravo da su tiho amandmani na neki način pali, odbijeni su bez obrazloženja, dok su određeni amandmani u punom ili djelimičnom dijelu uvršteni u novi prijedlog zakona, a bez dakle očitovanja o odbijenim amandmanima. Onim amandmanima koji nisu uvršteni. Stoga nam to daje naravno priliku da govorimo o tim amandmanima s obzirom da su neki u potpunosti uvršteni, znači da ih je pretpostavljam Vlada ipak pročitala. Ja mislim da je neophodno krenuti kao neko ko je radio u prosvjeti, radio sa mladim ljudima i studentima i studenticama, treba krenuti od onoga što je pozitivno, pa ću se ja ovom prilikom zahvaliti na onim amandmanima koje je Vlada usvojila. Pa je tako amandman broj 4 Naše stranke u potpunosti usvojen a tiče se ciljeva odnosno načela osnovnog odgoja i obrazovanja. S obzirom da su sve tačke ovog amandmana usvojene od a) do l) govorimo da zapravo možda i nije u fokusu rasprave bilo to šta su načela osnovnog odgoja i obrazovanja u ovom zakonu koji se naziva reformskim a znamo da bi reformski Zakon o obrazovanju, zapravo bi se koplja trebala lomiti na ovim članovima, a ne na članovima koji se tiču mandata direktora. Ali dobro, mi smo ponudili te amandmane i zahvaljujemo se što je taj amandman u potpunosti prihvaćen. Oni dijelovi naših amandmana koji su problematično prihvaćeni i zapravo sada stvaraju takvu konfuziju u novom zakonu da bih voljela na neki način da nisu prihvaćeni dijelovi našeg teksta, tiču se nečega o čemu do sada nismo govorili, na žalost u ovoj Skupštini, barem ne detaljno, tiču se inkluzije. I to su članovi od člana 67 zakona do člana 70. ja ću vam samo pročitati prve stavke ova tri člana i odmah će vam biti jasno i vama i gledaocima u kojoj su koliziji sami članovi ovog zakona sami sa sobom. Član 67 kaže: ustanove osnovnog odgoja, obrazovanja i rehabilitacije za učenike sa teškoćama su centri kao javne ustanove.

Zatim član 68 kaže, tačka 1. u centru se realizira nastavni plan i program za odgoj obrazovanje i rehabilitaciju učenika sa teškoćama u skladu sa odgojno obrazovnim potrebama učenika.

Zatim stav 1 člana 69 kaže: odgojno obrazovni rad sa učenicima sa teškoćama realizira se u redovnim osnovnim školama na osnovu principa inkluzivnog odgoja, obrazovanja i rehabilitacije uz prethodno obezbjeđene neophodne stručne podrške.

Dakle, imate tri člana, jedan za drugim koji na različite načine tretiraju, i iskreno, da sam majka djeteta sa posebnim potrebama, ja na osnovu ovog zakona ne bih znala gdje sutra sa svojim djetetom da odem, da li u redovnu školu, da li u centar, da li u centar kako bi me njihova komisija, opet nedefinisana komisija uputila u osnovnu školu. Ja razumijem da će se ministar referirati na ono što je rekao u uvodu. Mene djelomično zadovoljava ono što je uvodu ovom Zakonu u oblasti inkluzije ministar rekao, ali to što je ministar u svom uvodu rekao ne stoji u članovima ovog zakona. Dakle, Zakon je u koliziji sa onim što ministar tvrdi. Ono što smo mi predlagali, jeste. A to sam rekla i na sastanku sa Ministarstvom obrazovanja i premijeru i ministru, mi smo zaista zagovarali srednji put koji možda i ne zadovoljava sve zahtjeve jednog savremenog sistema inkluzije koji bi, mislim u tom savršenom sistemu, u idealnom svijetu u kom bi ova Vlada raspolagala sa desetinama miliona da uloži u ovaj sektor zahtijevala sutra uvođenje moratorija na upis djece u centar. Mi se za to nismo zalagali iz prostog razloga što znamo koja je ograničenost resursa sa kojima raspolaže Vlada, i ne samo to, znali smo da postoje određeni roditelji kao interesna skupina, vrlo važna interesna skupina koja smatra da je put do redovnog obrazovanja kroz centar, ili da možda centar treba biti primarno mjesto za njihovu djecu. Iz tog razloga smo predlagali kroz naše amandmane redefinisane rada centara. Dakle, zadržavanje centara, ali kao mjesta ono što je ministar u svom uvodnom govoru naglasio, mjesto gdje će se vršiti rana intervencija i na osnovu te rane intervencije upućivanje u redovnu nastavu, te da će centri sa svojim kapacitetima obezbjeđiti asistente u nastavi u osnovnim školama. Ne samo da bi se na taj način riješio status centara, već bi smo i riješili pitanje finansiranja ovog zakona, kao što znate Zakon koji se naziva reformi posebno u oblasti obrazovanja, ne može biti Zakon koji ne predviđa niti centa, niti KM uloženog u obrazovanje. Dakle u implementaciju ovog zakona. Ali da smo možda redefinisali centre, pa rekli, hajdemo koristiti postojeće resurse, koji možda neće zahtijevati ogromna dodatna ulaganja, pa iz centra povući kapacitete za asistente u nastavi, možda bi smo zaista mogli razgovarati o reformskih elementima ovog zakona. Uzete su alineje naših amandmana i direktno uključene u članove zakona, koje kažem, ponavljam uvode dodatnu konfuziju jer je sada nejasno šta centri zapravo rade i koja je njihova odgovornost. I znam da smo imali pozive određenih dijelova nevladinog sektora da podržimo Zakon radi uvođenja individualiziranog programa u radu centara, ali to nije ni približno ono što bi ovaj Zakon trebao biti. Da vam demonstriram dalje na dva kratka primjera i nadam se da nisam do kraja iscrpila svoje vrijeme. Imate pitanje odbijenog našeg amandmana broj 25 koji se tiče uvođenja obaveze od strane ministarstva za omogućivanje pristupa djeci sa poteškoćama redovnoj nastavi što u prevodu znači obezbjeđivanje prvenstveno rampi za djecu u kolicima. Taj amandman je u potpunosti odbijen. Ako prihvatimo amandman, ako prihvatimo član 69 koji predlaže Ministarstvo i Vlada u ovom prijedlogu zakona koji kaže da ćemo upućivati djecu iz centara u redovnu nastavu, odnosno da ćemo omogućiti prisustvo redovnoj nastavi djeci sa poteškoćama, a pri tom se odbija i fizička mogućnost ulaska djece u te škole, onda zaista ne možemo govoriti o savremenim namjerama niti dobrim namjerama ove Vlade. Koristim ovu priliku da informišem i Vladu i javnost da je po procjenama nevladinog sektora, koji se isključivo bavio ovim pitanjem omogućavanja fizičkog pristupa djece školama, radi se, ja moram reći u odnosu na cifre sa kojima baratamo u Skupštini Kantona Sarajevo, mizernih 5000 KM za omogućavanje vertikalne prohodnosti osoba u kolicima unutar škola kojima nismo mogli izdvojiti sredstva, a kada govorimo o umrežavanju škola ponovo se slažem u potpunosti sa kolegicom Mehmedagić, da smo te mreže doživjeli kao mreže škola unutar kojih ćemo dijeliti resurse škola, pa da kažemo ne može možda svaka škola obezbjeđiti besplatan produžni boravak ali ćemo imati jednu školu po jednoj mreži ili tri škole po mreži. Isto tako smo mogli govoriti o pristupu djece sa poteškoćama barem određenom broju škola unutar mreže- ali bojim se da se ovdje mreža dovodi u pitanje dijeljenja nekih drugih resursa, a ne resursa obrazovanja za djecu. Tako da ja ću se osvrnuti samo još na naša dva odbijena amandmana, ponavljam bilo ih je preko 40 i ne želim sada dati

jednaku pažnju svima, jer ne mislim da su svi jednako važni. Ako govorimo o ravnopravnosti alternativnih predmeta, ovaj Zakon ideološki cementira superiornu ulogu vjeronauke u školama naspram drugih predmeta, kao što su po prijedlogu Ustavnog suda BiH, koja se tiču presude vezano za nuđenje alternative predmetima koji se uopšte tiču vjere, a koji je kao što znamo predmet zdravi životni stilovi, naspram predmeta zdravi životni stilovi i kultura religije, vjeronauka je obavezno je nuđenje vjeronauke, gdje nuđenje drugog predmeta u odnosu. Dakle nudi se samo popularniji predmet od dva. Dakle cementirali smo vjeronauku kao obaveznu, odnosno njeno postojanje i nuđenje u školama je obavezno dok su drugi predmeti, zavisno od njihove popularnosti upitni. Naš se amandman također ticao činjenice da smatramo da djeca koja se odluče da izučavaju vjeronauku u školama imaju pravo pristupa i dodatnim izbornim predmetima, što je još jedan odbijeni amandman Naše stranke i mislim da je i to dodatno ideološko cementiranje, kao da će djeca koja uče vjeronauku zapravo biti oštećena ukoliko budu znači nešto i o drugim religijama. Itd. dakle govorimo o tri seta kriterija kojima smo se mi vodili u analiziranju ovog konačnog prijedloga koji smo dobili. Broj 1 kriterij, Zakon ne stavlja dijete u centar. Apsolutno se rasprave nisu ni u sadržaju ni u ishodu ovog zakona vodile o pravima djeteta, i to je još jedan odbijeni amandman koji definiše prava djeteta u osnovnoj školi, koji ovaj Zakon ne definiše. Znači insistiramo na zakonu koji reformu, kada je u pitanju reforma, stavlja u centar dijete a ne direktore, ne školske odbore, ne mandate, ne politička postavljanja unutar škola, drugo je jasnoća zakona o tome ko je odgovoran i u kom kapacitetu, posebno kada je u pitanju inkluzija. I treće pitanje, ideološkog cementiranja zakona na način na koji iskreno se nadam da sutra dođe ljevica da piše ovaj Zakon neće cementirati svoju ideologiju unutar zakona na način na koji to u ovom slučaju rade SDA i SBB. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Ćudić. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Vukasović. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Mario Vukasović:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Iako su kolegica Ćudić i kolegica Mehmedagić rekle gotovo sve ono što sam i sam htio reći, ono što je jesu moji stavovi koji su jako bliski ovima koje su one iznijele, ja moram ipak akcentirati neke stvari opet. Prije svega da naglasim da sam i sam uložio, od prvog nacрта današnjeg dana nekih 40 ili 50 amandmana na oba zakona, no osim nekih tehničkih stvari ono suštinsko nije usvojeno, kada govorimo o politizaciji, depolitizaciji našeg obrazovanja, ona se nije desila. Kao što je kolegica Mehmedagić govorila, školski odbori su stavljeni pod političku kontrolu samim tim što će općine i Ministarstvo imati kontrolu na školskim odborom. I isto tako, nisu uvršteni članovi koji definišu da članovi školskog odbora, direktor ne smiju biti članovi izvršnih organa političkih partija itd. Tako da je to prazna priča da smo izvršili depolitizaciju obrazovanja. Što se tiče mreže škola, uvijek kada postavimo pitanje mreže škola, uvijek se nekako na nas digne, kao mislite mi ćemo zatvarati škole, mi ćemo prodavati objekte, itd. No mi imamo pravo da budemo sumnjičavi prema namjerama Vlade, s obzirom da ti članovi nisu jasno definisani. U dopisu koji je upućen još prošle godine kada je prvi put govoreno o mrežama školama, o racionalizaciji, jasno piše da će se objekti mogućnost da se objekti iskoriste u komercijalne svrhe. Te dvije stvari sam htio akcentirati. Također i dio oko predmeta zdravi životni stilovi koji je inkvizicijski izbačen, će biti izbačen iz našeg obrazovanja, samo zato što se pojedincima ne sviđa, iako ima svako pravo da izabere predmet koji će izučavati njegovo dijete. U ovom slučaju presuda Ustavnog suda nije ispoštovana u potpunosti, samim tim što se ukida drugi alternativni predmet, iako presuda jasno nalaže više alternativnih predmeta. Toliko za sada, hvala.

Predsjedateljica:

Oprostite uvaženi zastupniče.

Poslanik/zastupnik Mario Vukasović:

Stvarno nekulturno predsjedavajuća s vaše strane da pričate dok ja razgovaram. Hvala.

Predsjedateljica:

Idemo dalje. Za raspravu se javila uvažena zastupnica Srna Segmedina Bajramović.

Poslanik/zastupnik Segmedina Srna Bajramović:

Zahvaljujem još jednom. Pa evo, smatram da Prijedlog zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju u Kantonu Sarajevo u predloženoj formi ne bi smio biti usvojen jer su u njemu sadržane brojne činjenične greške, odredbe kojim se omogućava urušavanje sistema javnog školstva, ne samo u kantonu, nego posljedično i na teritoriji države. Ali i odredbe koje su otvoreno diskriminatorne prema određenim kategorijama stanovništva. U suštini tekst koji je predložen zastupnicima u Skupštini Kantona Sarajevo zbog nesuvislih konstrukcija, nedorečenosti, neustavnih i diskriminatornih odredbi, teško zadovoljava kriterije da bude ponuđen u formi prednacrt, a kamo li gotovog prijedloga. Predložene odredbe zakona otvaraju prostor za punu političku kontrolu nad školama, sada ne znam, to su moji prethodnici uglavnom rekli, pa čak i njihovo ukidanje, evo čuli smo to već kroz magloviti i nedovoljno obrazloženi koncept uspostave mreža škola, zajednica i drugo. Školski odbor u novom prijedlogu postaje tek formalni aparat političke kontrole, potpuno podređen volji političkih struktura koji mogu smjenjivati školske odbore ukoliko ne ispunjavaju naloge ministarstva. Članom 93 u stavu (2) potpuno je relativizirana uloga onih koji najiskrenije i rade u interesu škola i djece, roditelja, čiji broj bi u školskom odboru trebao biti skresan na tek 1 od ukupno četiri člana. Inače besmisleno je da se školski odbor kao organ odlučivanja ima paran broj članova. Pa bi tako za usvajanje svake odluke u suštini bila potrebna $\frac{3}{4}$ većina. Zakon uopšte na jedan rekla bih srednjovjekovno koncipiran način tretira osobe sa invaliditetom a naročito one sa određenim vidom psihičkih i intelektualnih teškoća. Slobodno možemo reći da se zakonom u članovima 83 i 87 uspostavlja model odnosa prema osobama sa određenim poteškoćama koji je komplementaran drakonskim srednjovjekovnim propisima ili ideologijama iz prve polovine prošlog stoljeća u čijem lojalnom promotoru i zagovorniku doduše jedna sarajevska škola i nosi ime. U sličnom duhu su definisani i tzv. odgojno disciplinske mjere u kojim postoji samo disciplinski element kažnjavanja, dok odgojnih mjera uopšte nema. Vraćajući se na prvo navedeni problem u radni odnos i u nastavnom procesu općenito u školi ne može učestvovati lice koje boluje od zarazne ili duševne bolesti. Dosljedna provedba pripisa na način koji je formulisan, znači da osoba sa gripom, koja je zarazna, ili atletskim stopalom ne može raditi u školi, odnosno mora im se uručiti otkaz po oboljevanju. Jednako tako osobe sa bilo kojim vidom mentalnog oboljenja, poput npr. anksioznosti, fobije, poremećaja u prehrani, somatskog poremećaja ili tikova, pa čak i PTSP-a pošto su sve to duševna oboljenja ne može raditi u školi, što je besmisleno. Iako je glava X posvećena učenicima sa teškoćama u razvoju, umjesto inkluzivne nastave za đake za poteškoćama u razvoju i definisanja mehanizama njihovog uključenja i integrisanja u redovne škole, bez ikakvog odjeljivanja, odnosno segregiranja, što je obaveza države i Kantona, u skladu sa članovima 2 i 23 UN konvencije o pravima djeteta i članovima 3,4,9 i 24 UN konvencije o pravima osoba sa invaliditetom, svaku od kojih je BIH ratificirala i integrirala u pravni sistem kao najviše zakonske principe, zakonom je planirano uvođenje retrogradnog i dehumanizirajućeg modela uspostave posebnih odvojenih centara za obrazovanja učenika sa teškoćama. Konačno, možda i društveno je najopasnija je odredba iz člana 25 Prijedloga zakona prema kojoj druge države mogu organizirati rad škola osnovnog odgoja i obrazovanja na teritoriji Kantona, po nastavnim planovima i programima koji su donijeli organi druge države u skladu s vlastitim propisima. Usvajanje iznad navedenih odredbi iz prijedloga zakona imalo bi dalekosežno štetne posljedice jer vladajući se primjerom Kantona Sarajevo kao formalnog i administrativnog centra države, druge administrativno teritorijalne jedinice u državi, poput RS-a i li pojedinih Kantona mogu usvojiti propise kojim bi omogućili osnivanje škola koje bi potpuno suvereno radile po nastavnim planovima i programima drugih država. Tako postupanje otvara prostor za potpuno i nesmetano uvođenje ideoloških koncepata i obrazovnih modela kojim bi bh državnost i subjektivitet u potpunosti bili negirani, a učenici bi mogli čak i masovno pohađati nastavu po planovima i

programima npr. Susjednih država koje bi formirale škole i odjeljenja u BIH ali i tzv. škole po planovima i programima evo određenih bliskoistočnih država, kao što je to bio slučaj u određenim radikaliziranim zajednicama.

Predsjedateljica:

Vrijeme.

Poslanik/zastupnik Segmedina Srna Bajramović:

Završavam. Svrha svakog od 45 mojih predloženih amandman jeste da se tekst Prijedloga zakona učini suvislim, usklađenim sa međunarodnim konvencijama i civilizacijskim normama, te da Zakon promiče državotvornost i pluralnost, a ne isključivost i rastakanje javnog obrazovnog sistema. Zahvaljujem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Segmedina Bajramović. Da li još ima neko za raspravu. Uvaženi zastupnik Marić, druga rasprava.

Poslanik/zastupnik Zvonko Marić:

Hvala predsjedavajuća. Neću dugo, nadam se. Samo par rečenica.

Predsjedateljica:

Limitirani ste, samo tri minute.

Poslanik/zastupnik Zvonko Marić:

Hvala vam. Hvala vam na upozorenju, ljubazni ste. Hoću da kažem samo interesovanje vezano za donošenje ovakvog zakona govori koliko ljudi brinu o onome o budućnosti zapravo djece i mi znamo svima je stalo da napravimo što bolji zakona, i znamo sumnjičavi smo na temelju one ranije prakse kako se to dešavalo i kakav su imali obrazovni sustav. Ali ovo hoću da kažem, što se tiče depolitizacije, nadam se da je to prvi korak i što se tiče zakona u poboljšanju jako lošeg stanja u obrazovnom sistemu. I nadam se da se neće desiti onaj najgori scenarij, a to je pomenula kolegica Mehmedagić koji se odnosi na odlučivanje u školskim odborima i vezano za izbor direktora i pominjanje tzv glasa ili platinastog, ne znam te besmislice i ti plemeniti metali, da ih preskočim i da se neće desiti ni na koji način, niti bilo kojim podzakonskim aktom, niti pravilnikom, jer evo javno mogu da kažem, sasvim sigurno da ću biti prvi od ljudi koji će reagirati na takvu mogućnost jer to će biti sunovrat upravo ovog pokušaja i dobrih namjera možda da se napravi Zakon. Svjestan sam potpuno da ni jednu oblast na ovom svijetu, ni jedan Zakon ne može savršeno urediti. Ali su tu mogućnosti da se zakoni popravljaju izmjenama i dopunama podzakonskim aktima, itd. U tom smislu ovo kao pokušaj vrijedi izuzev onoga što sam govorio u prvoj diskusiji nejasne uloge u svemu ovome predsjednika tzv. sindikata. Hvala vam.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Marić. Da li ima još neko za raspravu. Nema. Zaključujem raspravu. Sada predlažem da se izjasnimo o pristupanju amandmana. Izvolite ministre, hajte.

Premijer Elmedin Konaković:

Ako dozvoljavate, ja ću obrazložiti amandmane Vlade da ne raširimo ponovo raspravu, samo možda smo pogriješili što to u startu nismo također fokusirali. Dakle objasnili amandmane Vlade koji su usvojeni i još ću samo jednu stvar reći. Vlada nije odbila vaše amandmane. Vi ste amandmane podnijeli na tekst zakona koji je bio u proceduri. Zbog situacije tadašnje mi se tim amandmanima izjasnili, povukli smo taj tekst, i morali smo ponoviti kompletnu proceduru. Dakle ovaj izmijenjeni tekst zakona je prošao sve ponovo Vladu, ponovo mišljenja, sve identične stvari,

zamolit ću da nam sekretar objasni proceduru. Da li smo mogli amandmane koje smo dobili na prethodnu sjednicu, predloženi tekst zakona razmatrati kao amandmane na tekst koji je danas prijedlog dnevnog reda. Sekretaru molim da nam objasnite.

Po ovlaštenju sekretar Almira Kulovac Šetkić:

Ovako, član 151 kaže da se prijedlog za izmjenu i dopunu prijedloga zakona podnosi u obliku amandmana. Znači mi smo prošli put imali prijedlog zakona koji je Vlada povukla. Vlada je dostavila novi prijedlog zakona i u tački tri svog zaključka stoji da se stavlja van snage onaj prijedlog. Dakle, formalno su zastupnici morali podnijeti ponovo amandmane na novi tekst prijedloga zakona.

Premijer Elmedin Konaković:

Ako dozvolite da ja završim pa onda će vjerovatno biti reakcije. Dakle, na ovaj tekst zakona mi smo imali amandmane zastupnice Srne, stigli na vrijeme, 45 amandmana. Dobar dio onih amandmana koje ste vi predlagali, Ministarstvo je razmatralo i kao što ste pojedini govorili integrisalo u tekst zakona, niste zadovoljni načinom i količinom učlanjenih amandmana. To potpuno poštujem i imate malo drugačije stavove po pitanju viđenja nekih procedura u odnosu na ono kako je to uradilo Ministarstvo i Vlada Kantona Sarajevo. Ali procedura radi, zastupnik Marić, zastupnica Segmedina Srna i zastupnik Delalić su imali amandmane u rokovima koji su se odnosili na predloženi tekst zakona jer suštinski, on je i istrio promjene, tako da ovi amandmani koji su uloženi ranije nisu mogli biti predmet razmatranja i nismo ih odbili. Dakle, to je jedna bitna stvar. Na tragu amandmana, evo recimo na ovom primjeru, neki amandmani zastupnika Delalića su uvaženi i ustvari pretočeni u amandmane Vlade sa malo drugačijom formulacijom, pa smo mi kao Vlada išli redom. U amandmanu I izbacili pojam kurikulum. Tu strašnu riječ na koju ne smijemo više ponavljati, zbunili smo sviju. Inkluzija nije problem, malo poznamo šta je, ali kurikulum je nešto i onda je to preformulisano i u amandmanu I i amandmanu IV, u članu 24 i u članu 2 definicija kurikulum se briše. Amandman II Vlade ukinuli smo video nadzor na eksternoj maturi. Objasnili smo da je to strašno, da to ne može, da je to pitanje zaštite ličnih podataka. Amandman II glasio u školi se može koristiti video nadzor s ciljem zaštite sigurnosti učenika u skladu sa zakonom, zaštite ličnih podataka, dakle nema više onog dijela koji govori o eksternoj maturi i nadzoru kamerama. U amandmanu 3 smo ustanovili da učenike privatne škole koja je prestala s radom obavezne su primiti druge škole na području Kantona Sarajevo ako za to ispunjavaju uvjete predviđene pedagoškim standardima i normativima. To je čini mi se i bio amandman nekoga od zastupnika. Oni jutros bio amandman Vlade, i zbog toga smo kasnili, koji je također sada sastavni dio ovog materijala. Taj amandman IV kurikulum se briše. Amandman V je odgojno obrazovni rad ostvaruje se na osnovu nastavnog plana, programa za osnovni odgoj i obrazovanje u daljnjem tekstu nastavni plan i program do donošenja plana i programa kojim se prelazi na usvajanje sadržaja koji će imati definirane ishode učenja, odnosno mjerljive pokazatelje znanja koji je učenik usvojio u koji će dovesti do jačanja učeničkih sposobnosti. Umjesto kurikulum, ovo smo pojasnili. I dodali još jednu stvar, koja kaže da nećemo imati ovu rupu u primjeni propisa dok se ne donese Zakon o prosvjetno pedagoškom zavodu, koji dalje govori u ovom tekstu, koji se spominje kao dio rješavanja ovog cjelokupnog problema. Dakle, kontinuirani je proces, umjesto do donošenja te strašne riječi na k, piše ovo pojašnjenje formalno pravno uz ono što ću vam dalje pročitati, bolje pozicioniranje Prosvjetno pedagoškog zavoda koji će se vratiti u funkciju jer je on stub, nosilac i izrade dokumenata i nadzora, dakle ovaj član zakona o tome govori. To je bio amandman V Vlade. Amandman VI Vlade je bio upravo ovo o čemu sam govorio, u članu 24 u stavu V iza riječi „sve vrste škola“ dodaju se riječi „na prijedlog Prosvjetno pedagoškog zavoda“. Dakle ministar će i dalje donositi nastavne planove i programe na prijedlog Prosvjetno pedagoškog zavoda. To što on trenutno nije kapacitiran odlučili smo se za Zakon o prosvjetno pedagoškom zavodu kako bi smo ga transformisali. Jer on u ovoj formi državnih službenika koji su dugi niz godina na funkcijama, mislimo nije adekvatan za funkciju koju bi trebao imati. Čak mislim da je pripremljen prednacrt

ovog zakona i on će brzo doći u proceduru koja reguliše tačno poziciju Prosvjetno pedagoškog zavoda. U Amandmanu VII, školski odbor uz konsultaciju sa sindikatom, vijećem roditelja na prijedlog nastavničkog vijeća škole nakon provedene rasprave, vijeće učenika, vijeću roditelja donosi pravilnik o kućnom redu čiji je sastavni dio etički kodeks a koji se obavezni pridržavati sva lica koja borave u školskom prostoru. Također jedan od amandmana koji su formalno zbog obima posla nismo mogli to formalizovati, prihvatiti, obrazložiti dostaviti a smatrali smo da poboljšava i o njemu smo dali pozitivan stav. Amandman je Vlade. Amandman VIII rezultati provedenog samovrjednovanja dostavljaju se školskom odboru vijeću roditelja i Prosvjetno pedagoškom zavodu koji na osnovu dostavljenih pokazatelja daju preporuke za unapređenje odgojno obrazovnih procesa u školi. Dakle ponovo pozicioniramo u procesima Prosvjetno pedagoški zavod. Amandman IX školski odbor na prijedlog direktora utvrđuje plan kadrovskih potreba za naredni petogodišnji period koji se donosi kontinuirano. Digli smo to za jednu godinu da se ne veže za četiri godine mandata i da taj kontinuirani proces ne bude vezan isključivo za mandat direktora. Tako da to ne uslovljava jedno drugo. Amandman X, ukoliko se popunjavanjem upražnjenog radnog mjesta u skladu sa stavom (2) ovog člana ne može realizirati upražnjeno mjesto se oglašava putem javnog konkursa koji se provodi u skladu s pravilnikom sa kriterijima za prijem radnika u radni odnos koji donosi ministar uz konsultacije sa sindikatom i uz saglasnost Vlade. Izmjena je trenutni pravilnik je izazvao toliko kontroverzi, imali smo toliko reakcije, a u drugom dijelu koji smo pokušali riješiti zakonom, bi smo po mom mišljenju napravili problem u smislu degradiranja Zakona o dopunskim pravima boraca i još neke koje bi smo ako ostanemo zakonom precizirani na prvim s liste, zanemarili potpuno i opredijeli smo se, čuli smo sugestije i tog smo i mi stava, da će pravilnik, kojeg je do sada donosio ministar, donositi Vlada, dati saglasnost Vlada, a u njemu će se definisati jasan način prijema uposlenika koji za to radno mjesto, ako nije popunjeno tehnološkim viškom, budu kandidati na javnom pozivu. O tome ćemo imati priliku upoznati naravno sve relevantne subjekte i Vlada će na taj pravilnik dati saglasnost a ministar će ga donositi. Amandman XI školski odbor škole kao javne ustanove broji 4 člana, i to jedan predstavnik ministarstva predsjednik, jedan predstavnik općine na čijem području se nalazi škola kojeg predlaže općinski organ, jedan predstavnik roditelja učenika, jedan predstavnik radnika škole. Dakle ista definicija, okvirni Zakon kaže ravnopravnost u školskom odboru. Mi smo se opredijelili, znao da tu može, i sada može biti problema, jer je 7. 2/3 se donosi, pet mora glasati. Imali smo slučajeve u kojima je četiri tri, nekoliko škola, ne previše i nismo mogli riješiti problem. Sada možemo riješiti problem jer se tamo u aktima koji govore o razrješenju školskog odbora predviđaju i ovakve situacije. Tako da to nije idealan odgovor ali je najveći stepen kompromisa jer su se zainteresovane stanje htjele većinu u školskom odboru. I politike s jedne strane, roditelji tražili veći broj, sindikat tražio veći broj. Svi su htjeli i ovdje nema prostora da se formuliše na neki miran način neki zlatni glas Vlade. To se ne može desiti jer ćete biti upoznati s tim pravilnikom koji može evo demantovati mene koji s ove pozicije to govori. A ovdje smo imali još jednu dilemu u kojoj su načelnici ustvari, prijedlog je bio da općinsko vijeće daje saglasnost na člana školskog odbora. To bi nam trajalo u nedogled. Svako opštinsko vijeće 14 škola u Novom Gadu za po jednog člana. Onda smo rekli organ. Jer sada to rade opštinske službe, ne možemo reći ni načelnik, jer evo da nije to politizacija, radi struka, državni službenici koji su i do sada to radili. Ovdje smo samo to precizirali. Naredni amandman XII Vlade. Na prijedlog komisije za utvrđivanje prijedloga za izbor radnika škole vrši postavljanje radnika s rang liste koju dostavi komisija i sa njim zaključuje ugovor o radu, odnosno donosi rješenje o prestanku ugovora o radu. Ovdje je pisalo prvo s rang liste, sada kažemo sa rang liste. I bit će to naravno ovaj uži izbor, vjerovatno ćemo predložiti od tri ili od jednog, da direktor ima pravo ili tog jednog ne prihvatiti, ili eventualno od tri izabrati onoga koji je možda član šehidske porodice ili porodice demobilisanih boraca i u malom broju bodova mi ćemo zagovarati i dalje tu politiku da osim kompetencija taj socijalni i borački aspekt bude i dalje prisutan. Imali smo još samo jednu dilemu oko razrješenja direktora škole na osnovu neocjenjivanja. Pa smo onda čuli razloge zbog kojih direktor formalno pravno može se desiti ne može ocijeniti nekoga. I onda smo razmišljali da li da to kažemo najmanje dvije godine u poslu pa njega mora ocijeniti. Pa smo tražili kompromise i

opredijelili smo se da to bude, to je svakako definisano lakši prekršaj da se sankcioniše novčano a da ne bude razlog za razrješenje. To je dakle amandman amandman XII tačka 99 stav (1) briše se. Ustvari ovo je bio amandman XIII, izvinjavam se. Amandman XIV pisanu inicijativu za razrješenje dužnosti direktora škole na osnovu dokaza o kršenju zakona može pokrenuti pa odan smo precizirali malo jasnije: radnici putem predstavnika u školskom odboru, jer smo tamo imali ova dva termina koja su bila suprotstavljena. Radnici je termin koji odgovara svima i imaju pravo radnici pokrenuti inicijativu za smjenu direktora. Amandman XV ovo je opet pozicioniranje Prosvjetno pedagoškog zavoda a govori se iza stava (2) dodaju se novi stavovi 3,4,5 i glase:

Nadzor nad zakonitošću rada vrši Ministarstvo. Stručni nadzor rada javne ustanove, ustanove iz oblasti osnovnog odgoja i obrazovanja vrši Prosvjetno pedagoški zavod. Status Prosvjetno pedagoškog zavoda i njegov rad uredit će se posebnim zakonom.

Dosadašnji stav (4) postaje stav (6). Dakle bio je čini mi se prijedlog zastupnika Pindže i još nekih ljudi, i složili smo se da je suština nedostataka u konceptu obrazovanja kvalitetan Prosvjetno pedagoški zavod koji treba da bude i nadzor i predlagač i taj kompletan stručni koncept da se rješava kroz prosvjetno pedagoški zavod. Dakle u amandmanu XV smo dodali novčane kazne za sekretara škole ko i nije u pisanoj formi upozorio na neke propuste. U amandmanu XII na sugestiju ministra finansija dodali smo s ciljem efikasnog upravljanja budžetskim sredstvima javnim prihodima, Ministarstvo. Ne, pardon. S ciljem efikasnijeg upravljanja budžetskim sredstvima javnih prihoda Ministarstvo u ime osnivača može za sve ili više škola provoditi javne nabavke. Neko je danas govorio o toj centralizaciji javnih nabavki, pa imali smo kritike mi cijenimo ne mora, nismo rekli mora, ali smo rekli može. Dakle u pojedinim slučajevima ako procijenimo da to ima neke efekte ušteda, da ne komplikacije procese, Ministarstvo može u više škola ili sve škole provoditi javne nabavke za nešto što formalno može biti funkcionalnije. Još jedan amandman Vlade o kojem smo se usaglasili, ovdje vam nije u tekstu dostavljen, jeste korekcija člana 22, mreže škola u kojima se u stavu 13 nakon konsultacija lokalne zajednice, vijeća roditelja, sindikata škole koje će biti uključeno u tu mrežu odluku o mreži na prijedlog ministra donosi Vlada uz saglasnost općinskog vijeća. Dakle to je ono što želimo da ispreciziramo jasno, ja neću diskutovati, neću suprotstavljati stavove onome što ste vi govorili, opet nas negdje može odvesti u neku drugu raspravu, nama je mreža škola jako bitna, ona ne donosi suštinski neke ni uštede, neću da ponavljam više puta govorio sam koliko smo škola napravili, otvorili, nove pokrenuli, pravili mi, ne zatvaramo škole, ali jednostavno ne može posmatrati da u Kantonu Sarajevo postoje škole koje nemaju trenutno zakonski osnov da postoje. Na to ne možemo žmiriti jer cijenimo da kao društvo nemamo dovoljno sredstava. Mreža škola će i uraditi, i to je neko od zastupnika govorio, upravo ono pokazat svima vama, nama, javnosti onim direktorima koji to zagovaraju tačan broj učenika iz kojeg školskog područja dolaze u koju školu i zašto. Nakon toga ćete silom i inercijom i vi i mi imati prijedloge za poboljšanje ovog sistema koji može biti dosta funkcionalniji jer trenutno 9 ih je samo u opštinama Centar i Stari Grad. To je politička teza, mi nikada ni jednu nismo zatvorili. Ni područne koje postoje nisu zatvarane, neke od njih ne mogu imati takav pravni subjektivitet. Nisu to ogromne uštede u smislu jednog direktora ili jednog sekretara koje tamo neće biti. Ima tu i računovođa i još neko ko se sabere, ali ipak ćete vidjeti da ovim standardima i normativima postoji disproporcija koja nije adekvatna ambijentu u kojem mi živimo. Nakon toga, nakon analiza, a vidite da smo uključili opštinsko vijeće, lokalnu zajednicu sve zainteresovane, ta će mreža škola ponuditi neke moguće odgovore koje će uspostaviti jedan bolji, funkcionalniji sistem. Greška je što nismo možda amandmane možda pročitali ranije, neke ste vi kritikovali, neki su usvojeni, ne utičemo na to kako ćemo se izjašnjavati i neću dalje komentarisati vaše nastupe. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi premijeru. Sada prelazimo na izjašnjavanje po pristiglim amandmanima. Ovdje imamo 45 amandmana uvažene zastupnice Srne Segmedine Bajramović. Da li ostajete pri svojim amandmanima? Ostajete. U redu. Moramo čitati sve. Dobro.

AMANDMAN I

U članu 2. prijedloga Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju u Kantonu Sarajevo (u daljem tekstu: Zakon), mijenja se definicija drugonavedenog pojma *Deficit pažnje/hiperaktivni poremećaj*, pa izmijenjena definicija glasi:

„Deficit pažnje/hiperaktivni poremećaj (ADHD) je neurobihevioralni poremećaj koji obilježava nedostatak pažnje, impulzivnost i hiperaktivnost.“

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O OVOM AMANDMANU.

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 3 i SUZDRŽANO 12 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN II

U članu 2. prijedloga Zakona potrebno je izmijeniti definiciju pojma *emocionalni poremećaj*, tako da definicija glasi:

„Emocionalni poremećaj je stanje koje karakterišu specifične emocionalne ili bihevioralne smetnje kroz duži vremenski period i u određenom obimu, koje negativno utiču na obrazovni proces.“

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O OVOM AMANDMANU.

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 12 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN III

U članu 2. prijedloga Zakona definicija pojma *Kurikulum* se mijenja na način da se riječi „ciljeve obrazovanja“ iza riječi „sadrže“ mijenjaju riječima „smjernice odgojno-obrazovnog djelovanja“, te se briše druga rečenica definicije.

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 12 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN IV

U članu 2. prijedloga Zakona u definiciji pojma *Nastavni program*, riječ „dubina“ se mijenja riječju „složenost“.

Ko je za ovaj amandman? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 4 i SUZDRŽANO 10 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN V

U članu 4. stav (1) prijedloga Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju u Kantonu Sarajevo tačka b) se mijenja i glasi:

„osigurati standardiziranost, relevantnost i integriranost unutar bosansko-hercegovačkog obrazovnog sistema, te konkurentnost i priznatost u okvirima međunarodnih obrazovnih sistema;“

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 8, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 11 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN VI

U članu 4. stav (1) prijedloga Zakona tačka c) se mijenja i glasi:

„omogućiti da svaki učenik ostvari potpun razvoj potencijala u skladu s vlastitim sposobnostima, potrebama i interesovanjima;“

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 8, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 11 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN VII

U članu 6. stav (1) prijedloga Zakona iza riječi „diskriminacije“ brišu se riječi „učesnika u odgojno-obrazovnom procesu“, te ostatak teksta ostaje isti, tako da ovaj stav glasi: „U školama je zabranjena svaka vrsta diskriminacije zasnovane na spolu, rasi, seksualnoj orijentaciji, tjelesnom ili drugom nedostatku, bračnom stanju, boji kože, jeziku, religiji ili vjerovanju, uvjetima upošljavanja, napredovanju, političkim ili drugim uvjerenjima, nacionalnom, etničkom ili socijalnom porijeklu, vezi s nekom nacionalnom zajednicom, imovini, rođenju, zbog upotrebe bilo kojeg zvaničnog jezika Bosne i Hercegovine u usmenom i pisanom izražavanju učenika ili na nekom drugom statusu.“

Ko je za ovaj amandman? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 10 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN VIII

U članu 6. prijedloga Zakona briše se stav (3) na način da stav (4) postaje novi stav (3), itd.

Ko je za ovaj amandman? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 8, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 11 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN IX

U članu 8. mijenja se stav (2) prijedloga Zakona i glasi:

Može. Izvolite, da, da.

Po ovlaštenju sekretar Skupštine Almira Kulovac Šetkić provodi pojedinačno izjašnjavanje:

1. Ademović Kemal – SUZDRŽAN
2. Akšamija Goran - ODSUTAN
3. Aljović Hamed - PROTIV
4. Babić Ana – SUZDRŽANA
5. Bajrović Izudin - SUZDRŽAN
6. Bjelak Nermin - ODSUTAN
7. Bukva Sejo - ZA
8. Čelik Mirza - PROTIV
9. Čomor Eldar - ODSUTAN
10. Ćudić Sabina - ZA
11. Delalić Sabahudin – SUZDRŽAN
12. Dizdarević Neira – OPRAVDANO ODSUTNA
13. Dovadžija Amar - SUZDRŽAN
14. Filipović Selma – ODSUTNA

15. Forto Edin - ZA
16. Halilović Semir - ZA
17. Kerla Bibija – OPRAVDANO ODSUTNA
18. Kojović Predrag - ZA
19. Kozadra Muhamed – SUZDRŽAN
20. Lakota Rasim - SUZDRŽAN
21. Marić Zvonko - ODSUTAN
22. Mašović Amor - PROTIV
23. Mehmedagić Mersiha – ZA
24. Mekić Amel – SUZDRŽAN
25. Mešanović Safet - ODSUTAN
26. Okerić Elvedin – SUZDRŽAN
27. Pecikoza Fahrudin - ODSUTAN
28. Pindžo Mirsad - SUZDRŽAN
29. Pleho Haris - ZA
30. Prevljak Fikret - SUZDRŽAN
31. Rađo Dževad - ODSUTAN
32. Smajić Rasim - ODSUTAN
33. Srna-Bajramović Segmedina - ZA
34. Šućur Slaviša – ODSUTAN
35. Vukasović Mario – ZA

Predsjedateljica:

Eto kako smo rekli.

9 ZA, PROTIV 3, I 11 SUZDRŽANO.

AMANDMAN IX

U članu 8. mijenja se stav (2) prijedloga Zakona i glasi: „Odluku o pohađanju nastave iz stava (1) na početku školovanja učenika donosi roditelj učenika.“

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 10, PROTIV 3 i SUZDRŽANO 10 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN X

U članu 19. Stav (1) prijedloga Zakona briše se dio teksta iza riječi „Skupština“.

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 10, PROTIV 3 i SUZDRŽANO 10 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN XI

U članu 20. stav 7) prijedloga Zakona se mijenja i glasi: „Učenike privatne škole koja je prestala s radom, obavezne su sa svog školskog područja primiti javne školske ustanove“.

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 4, PROTIV 2 i SUZDRŽANO 11 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN XII

U članu 25. prijedloga Zakona mijenja se stav (3) i glasi: „Škola će preduzimati mjere i aktivnosti kojima se potiče sloboda izražavanja sopstvenih i upoznavanja drugih i drugačijih vjerskih uvjerenja.“

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 3 i SUZDRŽANO 11 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN XIII

U članu 22. Prijedloga Zakona mijenja se stav (8) i glasi:

Mreža se organizuje na način da zadovolji zahtjeve dostupnosti i racionalne organizacije upisnih područja, škola i programa odgoja i obrazovanja, da je usklađena sa demografskim, privrednim i urbanističkim tokovima na upisnom području, te da ispunjava uvjete i mjerila propisane standardima i normativima. Mreža se uspostavlja tako da omogući ravnomjeran raspored opterećenja školskih kapaciteta, te da svojim formiranjem i organizacijom ne ugrozi postojanje škole i pravni status koji škola ima prije formiranja mreže.

Ko je za? Ko je protiv? Suzdržan?

Po ovlaštenju sekretar Skupštine Almira Kulovac Šetkić provodi pojedinačno izjašnjavanje:

1. Ademović Kemal – SUZDRŽAN
2. Akšamija Goran - ODSUTAN
3. Aljović Hamed - PROTIV
4. Babić Ana – SUZDRŽANA
5. Bajrović Izudin - SUZDRŽAN
6. Bjelak Nermin - SUZDRŽAN
7. Bukva Sejo - ZA
8. Čelik Mirza - PROTIV
9. Čomor Eldar - ODSUTAN
10. Ćudić Sabina - ZA
11. Delalić Sabahudin – SUZDRŽAN
12. Dizdarević Neira – OPRAVDANO ODSUTNA
13. Dovadžija Amar - SUZDRŽAN
14. Filipović Selma – ODSUTNA
15. Forto Edin - ZA
16. Halilović Semir - ZA
17. Kerla Bibija – OPRAVDANO ODSUTNA
18. Kojović Predrag - ZA
19. Kozadra Muhamed – ZA
20. Lakota Rasim - ODSUTAN
21. Marić Zvonko - ODSUTAN
22. Mašović Amor - PROTIV
23. Mehmedagić Mersiha – SUZDRŽANA
24. Mekić Amel – SUZDRŽAN
25. Mešanović Safet - SUZDRŽAN
26. Okerić Elvedin – SUZDRŽAN
27. Pecikoza Fahrudin - ODSUTAN
28. Pindžo Mirsad - ZA
29. Pleho Haris - ODSUTAN
30. Prevljak Fikret - SUZDRŽAN
31. Rađo Dževad - PROTIV

- 32. Smajić Rasim - ODSUTAN
- 33. Srna-Bajramović Segmedina - ZA
- 34. Šućur Slaviša – OPRAVDANO ODSUTAN
- 35. Vukasović Mario – ZA

Predsjedateljica:

ZA JE GLASALO 9, PROTIV 4 i SUZDRŽANO 11 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN XIV

U članu 22. prijedloga Zakona dodaje se novi stav (9), na način da trenutni stav (9) postaje novi stav (10), itd. Novi stav (9) glasi: „Sve statusne izmjene koje podrazumijevaju prenos imovine, ovlaštenja ili funkcija sa jedne škole na drugu školu unutar mreže ili na mrežu, moguće su jedino na principu dobrovoljnosti, odnosno uz prethodnu saglasnost nastavničkog vijeća i školskog vijeća na iste.“

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

ZA JE GLASALO 7, PROTIV 14 i SUZDRŽANO 4 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN XV

U članu 24. stav (3) prijedloga Zakona, riječ „dubina“ se mijenja riječju „složenost“.

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

ZA JE GLASALO 7, PROTIV 8 i SUZDRŽANO 10 .

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA NIJE USVOJILA OVAJ AMANDMAN.

AMANDMAN XVI

U članu 24. prijedloga Zakona dodaje se novi stav (5), tako da raniji stav (5) postaje novi stav (6), itd. Novi stav (5) glasi: „Nastavni plan i program donose škole, te na njih salgasnost daje ministar.“

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

ZA JE GLASALO 8,

Poslanik/zastupnik Segmedina Srna Bajramović:

Predsjedavajuća, prije nego nastavimo molim vas za riječ. Mogu li? Dakle, pošto je evidentno da ne postoji politička volja ja ne bih dalje maltretirala zastupnike, pošto su se neki već na početku današnje sjednice žalili na to, a iza ovog maltretiranja je stvarno stajala dobra namjera u interesu djece i obrazovnog procesa. Dakle ne postoji politička volja i ja odustajem o daljnjem izjašnjavanja o preostalim amandmanima.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Srna Segmedina Bajramović. Mi sada moramo da se izjasnimo o amandmanima uvaženog zastupnika dopredsjedavajućeg Delalića. Pa ga moram pitati da li ostaje pri svojim amandmanima?

Dopredsjedavajući Sabahudin Delalić:

Zahvaljujem predsjedavajuća. S obzirom da je Vlada svojim amandmanima jednim dijelom, i to većim dijelom upotpunila ove moje amandmane, ja odustajem od svojih.

Predsjedateljica:

Odustajete. Hvala lijepo.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O PRIJEDLOGU ZAKONA O OSNOVNOM ODGOJU I OBRAZOVANJU .

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

Može.

Po ovlaštenju sekretar Skupštine Almira Kulovac Šetkić provodi pojedinačno izjašnjavanje:

1. Ademović Kemal – ZA
2. Akšamija Goran - PROTIV
3. Aljović Hamed - ZA
4. Babić Ana – BA
5. Bajrović Izudin - ZA
6. Bjelak Nermin - ZA
7. Bukva Sejo - PROTIV
8. Čelik Mirza - ZA
9. Čomor Eldar - ZA
10. Ćudić Sabina - PROTIV
11. Delalić Sabahudin – ZA
12. Dizdarević Neira – OPRAVDANO ODSUTNA
13. Dovadžija Amar - ZA
14. Filipović Selma – ODSUTNA
15. Forto Edin - PROTIV
16. Halilović Semir - ZA
17. Kerla Bibija – OPRAVDANO ODSUTNA
18. Kojović Predrag - PROTIV
19. Kozadra Muhamed – ZA
20. Lakota Rasim - ZA
21. Marić Zvonko - ZA
22. Mašović Amor - ZA
23. Mehmedagić Mersiha – PROTIV
24. Mekić Amel – ZA
25. Mešanović Safet - ZA
26. Okerić Elvedin – ZA
27. Pecikoza Fahrudin - ODSUTAN
28. Pindžo Mirsad - PROTIV
29. Pleho Haris - ZA
30. Prevljak Fikret - ZA
31. Rađo Dževad - ZA
32. Smajić Rasim - ODSUTAN
33. Srna-Bajramović Segmedina - PROTIV
34. Šućur Slaviša – OPRAVDANO ODSUTAN
35. Vukasović Mario – PROTIV

Predsjedateljica:

ZA JE GLASALO 20 ZASTUPNIKA, PROTIV 9, SUZDRŽANO NIŠTA.

KONSTATUJEM DA JE Skupština USVOJILA OVAJ Zakon.

Sada imamo sljedeću tačku a to je:

PRIJEDLOG ZAKONA O SREDNJEM OBRAZOVANJU

Prijedlog zakona ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Izvolite uvaženi ministre. Ministar Kazazović, izvolite.

Ministar Elvir Kazazović: UVODNO IZLAGANJE

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi ministre Kazazoviću. Dobili smo to. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ?ne.

Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu. Uvažena zastupnica Mehmedagić.

Poslanik/zastupnik Mersiha Mehmedagić:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Napominjem da se opet obraćam u ime Kluba. Na samom početku neophodno je povući paralelu između ovog i prethodnog zakona, kako i kontekstu strukture i elemenata zakona, tako i u kontekstu jedinstvenih rješenja u istim pitanjima. Generalni stav je da smo dobili apsolutno nesinhronizovane zakone. U ovom zakonu, za razliku od prethodnog nemamo pojmovnik i definicije, a uvode se novi pojmovi u Zakon kao što je npr eksterna matura, mreža srednjih škola, i slično. I koraci u postupku osnivanja škole se razlikuju. U srednjem obrazovanju mišljenje o društveno ekonomskoj opravdanosti, osnivanja škola daje Ministarstvo, a konačnu odluku o opravdanosti donosi Vlada i nema drugostepenog organa, kojem bi se mogli žaliti. U osnovnom obrazovanju Ministarstvo obrazuje ekspertnu komisiju koja razmatra zahtjev i cijeni društveno ekonomsku opravdanost, a Vlada donosi odluku u skladu sa mišljenjem ekspertne komisije. Nakon što Vlada donese odluku o postojanju društveno ekonomske opravdanosti za osnivanjem škole, formira se komisija koja će razmotriti zahtjev i elaborat, te dati stručno mišljenje o društveno ekonomskoj opravdanosti za osnivanjem srednje škole, nakon što ga je Vlada već utvrdila. Nije jasno zašto se dva puta ocjenjuje ova društveno-ekonomska opravdanost i zašto se ovaj član razlikuje od istog u osnovnoj školi. U ovom zakonu, Vlada na prijedlog ministarstva donosi odluku o mreži škola bez potrebe za konsultacijom sa lokalnom zajednicom, vijećem roditelja i sindikatom škole, kao što je to predviđeno u prethodnom zakonu, što je još jedan primjer neusklađenosti propisa. Ovaj Zakon naprasno uvodi pojam mreže srednjih škola u članu 17, podnošenje zahtjeva za osnivanje i dostavljanje garancije bez da ga igdje drugo ranije definiše. Nije slučajno da se u oba zakona na ovako nejasan način govori o mreži ali i zajednici koja su bez ikakvih pojašnjenja same sebi svrha, zbog čega smo još više sigurni da se stavovi 5 i 6, u članu 17, član 34 trebaju brisati. U članu 59 matura, završni ispit se uvodi pojam eksterna provjera znanja bez da se pojasni na šta se pri tome misli. Je li to eksterna provjera kao u osnovnoj školi nakon trećeg i šestog razreda koja ne utiče na uspjeh, ili je to eksterna matura koja će uticati na upis na fakultet. Dok se pak u obrazloženju pojavljuje termin eksterna matura. Ako eksterna provjera ustvari eksterna matura, onda polaganje iste treba obezbjediti i učenicima koji dolaze izvan Kantona Sarajevo da studiraju na našem Univerzitetu. I ovaj Zakon omogućava politički uticaj preko direktora ili pomoćnika direktora, koji kao takvi mogu biti članovi organa stranke izabrani i imenovani dužnosnici, udžbenici bi u najvećoj mogućoj mjeri trebali biti usklađeni sa nastavnim planom i programom, pa smo predlagali isto rješenje kao za prethodni Zakon, međutim predlagač će to riješiti Zakonom o udžbenicima koji će naknadno donijeti. Član 126 ljekarski pregled nije sinhronizovan sa istim u prethodnom zakonu. Zadržane su odredbe u članovima 4, 5 i 6 da se radnik u slučaju osnovane sumnje može poslati na ocjenu radne sposobnosti, a ako odbije, slijedi mu otkaz ugovora o radu. Ove diskriminatorne odredbe su u prethodnom zakonu izbrisane. U članu 127 nije precizirano ko i koliko često ocjenjuje radnika, kao što nije definisano u članu 128 ko vrši vrednovanje rada nastavnog i rukovodnog osoblja. Problem odlučivanja koji će nastati kada imamo

situaciju izjednačnog broja glasova u školskom odboru se morao predvidjeti kako ne bi došlo do zastoja u radu zbog nemogućnosti donošenja odluka većinom, kako je Zakon i propisao. Regulisanje ove i slične situacije pravilnikom na način kako je ranije bilo predviđeno da predstavnik ministarstva ima presudan glas bi bilo izigravanje principa ovog zakona. Uvođenje prvog i drugog stepena, te definisanje nove nomenklature zanimanja, za ovu složenost će dodatno zakomplikovati i onako složenu nomenklaturu zanimanja, ali i ohrabriti mlade ljude da stanu sa obrazovanjem nakon dvije godine srednje škole. U cilju povećanja opće obrazovanosti predlagač treba tražiti načine kako da privoli mlade ljude da završe tri godine, bar i tri godine srednje škole, a ne da pristaje na manje. Član 181 radnici zatečeni na radu u školi nije usklađen sa istim u prethodnom zakonu. I na kraju, kaznena politika je neusklađena u pogledu visine kazni za suštinski iste prekršaje. Zbog svega navedenog Klub samostalnih zastupnika neće podržati ni ovaj Zakon. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena zastupnice Mehmedagić. Ima li još neko za raspravu? Uvažena zastupnica Ćudić.

Poslanik/zastupnik Sabina Ćudić:

U sklopu današnje prve tačke dnevnog reda, zastupnička pitanja i inicijative kolega Marić danas je pročitao, odnosno referirao se na pismo koje je zaprimila Komisija za ljudska prava Skupštine Kantona Sarajevo, kojom između ostalog ja predsjedavam, gospodin Marić je član u kojoj dječak iz srednje škole piše o direktnom zlostavljanju, kako fizičkom tako psihičkom od strane menadžmenta škole zbog prikupljanja potpisa i podrške nastavnicima koja je ostala bez posla. Ni ne znajući za ove slučajeve, ali pretpostavljajući da ovakvi slučajevi se mogu dešavati u školama u srednjim i osnovnim školama u Kantonu Sarajevo, amandman 10. koji je Naša stranka predlagala na prvi prijedlog ovog Zakona koji nije usvojen, ticao se upravo prava učenika koja niti u zakonu o osnovnom školskom obrazovanju, niti u Zakonu o srednjoškolskom obrazovanju u Kantonu Sarajevo, trenutno ne postoje. Upravo smo usvojili Zakon o osnovnom školskom obrazovanju, koji je odbio amandmane, a evo odbijena je ta ideja i u Zakonu o srednjoškolskom obrazovanju gdje smo između ostalog tražili da se definišu prava učenika. Pa pričajući o ovom slučaju koji sam spomenula od jutros, pravo na pritužbu koju može predati profesorima, direktoru i školskom odboru. I između ostalog u nizu drugih prava koja smo definisali za djecu, kao još jedan dokaz da zaista za nas u fokusu nisu ponavljam bili odbori, već su upravo bili prava učenika i prava roditelja kada je u pitanju obrazovni proces. Ja ću samo navesti još nekoliko stvari gdje smo se zalagali za prava i amandmani koji su odbijeni. Član 3 definiše jedan od ciljeva obrazovanja, dakle informisanje, obrazovanje, rast nacionalne pripadnosti, i nacionalnog identiteta, gdje se postavlja pitanje, ja kao politolog mogu naravno da učestvujem o raspravi o razlici između etničke pripadnosti nacionalne pripadnosti, ali znamo na koji način se koristi pojam nacionalna pripadnost u BiH, pa tako samim tim i u Kantonu Sarajevo, i nije mi jasno na koji način ćemo obezbijediti svim učenicima i učenicama u srednjim školama u Kantonu Sarajevo razvoj njihovog nacionalnog identiteta i nacionalne pripadnosti i kojim ćemo to mjerama pokazati da smo doista razvili tu nacionalnu svijest i šta ako nečiju svijest nismo dovoljno razvili, hoće li imati pravo tužbe. Dakle ovo je uistinu u pitanju ideološka indoktrinacija, i ono jedan problematični, opasni kontinuitet koji se provlači sada već u Kantonu Sarajevo, od predškolskog obrazovanja, pa i do visokoškolskog obrazovanja. Ako govorimo, ja ću ponavljam, izdvojiti, naravno govorim u ime Kluba, pa imam pravo govoriti nešto detaljnije, referirat ću se na nekoliko članova koje smo željeli mijenjati. Član 37 ne omogućava pravo da unaprijed znamo izmjene kurikulumu u srednjim školama, odnosno da se te primjene mogu dešavati od dana stupanja na snagu zakona, pa ako mijenjamo Zakon četiri puta, učenice i učenici srednjih škola mogu biti na vjetrometini naših skupštinskih odluka, dakle upisati srednju školu po jednom programu a završiti po drugom, bez da smo ih blagovremeno obavijestili. Amandman VII ticalo se člana 49, gdje smo zahtijevali da svaka škola mora imati

biblioteku. Zapravo je gotovo dirljiv ovaj naš amandman koliko smo naivno mislili da se u ovom Zakonu tiče kvaliteta obrazovanja pa smo mislili da ćemo naići na razumijevanje u Vladi, da zaista u 21 vijeku svaka škola treba i mora imati biblioteku. Taj je naravno amandman, na član 49 odbijen. Zatim, govorili smo o članu 59 i zahtijevali da pravilnik koji uređuje završni ispit i maturu da se donosi godinu dana nakon stupanja ovog Zakona na snagu i da sa njim nisu obuhvaćeni učenici koji su upisali srednju školu prije stupanja Zakona na snagu, upravo iz onih razloga gdje u razgovoru sa roditeljima smo razgovarali o načinu na koji se stresno odluke koje mi donosimo u Skupštini ako se primjenjuju od dana nakon što ih usvajamo. Govorili smo o privatnim školama, gdje smo u članu 23 htjeli da ograničimo na neki način proceduru otvaranja privatnih škola i tražili dokaz o ispunjenju tehničkih, zdravstvenih i ekoloških uslova za obavljanje djelatnosti, i to je odbijeno. Iz kog smo razloga ovo tražili? Pa upravo iz onih slučajeva o kojima smo govorili i ranije. Ministar je u Zakonu o osnovnom školskom obrazovanju i govorio o zdravlju učenika kroz zdravu prehranu, ali pri tom ne tražimo nalaz inspekcije o ispunjavanju osnovnih tehničkih, zdravstvenih i ekoloških uslova, kada je u pitanju osnivanje privatne škole. Neću dakle ići u detalje dalje. Htjela sam samo da vam dam jedan pregled vrste intervencija i načina razmišljanja koji je Naša stranka imala o ovom zakonu, samo bih još istakla član 84 gdje smo zahtijevali da je škola obavezna obavijestiti Centar za socijalni rad o kontinuiranom izostajanju učenika iz stava 1 ovog člana u trajanju od dvije radne sedmice jer smo imali u interesu da duži izostanak može upućivati na neke probleme poput nasilja u porodici i slično. I taj prijedlog izmjena člana 84 je odbijen. Ponavljam, sasvim je sada već jasno jedna ideološka nit, matrica koja se provlači u čitavom sistemu obrazovanja u Kantonu Sarajevo, gdje fokus reforme jesu školski odbori, jesu direktori, jeste vjerska zajednica, ali jeste Skupština, jeste Ministarstvo, ali ni na koji način učenici, djeca, njihovi roditelji i Zakon za osnovno školsko obrazovanje, i srednjoškolsko obrazovanje koji ne definiše ni osnovna prava djeteta, nisu zakoni koje bi mi ikada mogli podržati, hvala.

Dopredsjedavajući Sabahudin Delalić:

Zahvaljujem zastupnici Ćudić. Da li ima još prijavljenih za raspravu? Zastupnik Dževad Rađo.

Poslanik/zastupnik Dževad Rađo:

Zahvaljujem. Situacija je slična kao i osnovnom obrazovanju. Zakon o osnovnom obrazovanju, tako i u srednjoškolskom obrazovanju Vlada je prihvatila naše amandmane i Klub SBB-a će podržati ovaj Zakon. Hvala vam lijepo.

Dopredsjedavajući Sabahudin Delalić:

Zahvaljujem zastupniku Rađi. Da li ima još prijavljenih za raspravu? Zaključujem raspravu. I pozivam predsjednika Sindikata, gđina Bešlića da se obrati s obzirom da je Kolegij dozvolio obraćanje.

Predsjednik Sindikata srednjeg obrazovanja Bešlić:

Poštovani zamjenice predsjedavajuće, članovi Vlade, premijeru, zastupnice i zastupnici, dame i gospodo, ovdje koristim priliku da se zahvalim zastupnicima koji su uzeli amandmane sindikata i pretvorili kao svoje. Jer na taj način smo koristili skupštinski sistem. Amandmane koje smo mi imali 18, ja mislim da je 17 usvojeno. To znači govori o tome da smo suštinska pitanja postavljali putem tih amandmana. Bio sam u radnom timu zakona, koristeći svoje iskustvo mi smo željeli prvo da istaknemo, ovo nisu djeca, u srednjim školama po međunarodnim konvencijama nisu djeca. To su učenici, jer oni sa 15 godina mogu ići na tržište rada. Zakon o radu kaže sa 15 godina se ide na tržište rada. Znači da to distinkciju napravimo. Znači mi smo morali razgovarati sa udruženjem poslodavca. Zahvaljujem se predsjedavajućoj ekonomsko socijalnog vijeća sa kojim smo imali jedinstven stav, sa poslodavcima podržao ovaj Zakon. Poslodavci su rekli da im se otvorila mogućnost da mijenjaju nastavne planove i programe, da otvore svoje radione, da se tzv dualni sistem polako uvodio u sistem obrazovanja Kantona Sarajevo. Što se tiče mi smo imali primjedbe

depolitizacije obrazovanja, to je bio naš osnovni zahtjev. Djelimično je prihvaćen, mi prihvatamo da nije moglo sve proći. Ali ima dug je rok da to radimo. Znači depolitizacija, decidno rečeno u školskim odborima gdje se stvara i upravlja. Isto smo tražili da ne bi se desilo da prvi sa liste ne bude primljen, tražili smo da bude prvi sa liste oni koji konkurišu da budu primljeni. Vlada to nije usvojila. Rekla je da će uraditi na pravilnik, ali mislim da treba uvažiti Zakon o dopunskim pravima boraca, i u tom segmentu izvršiti doradu tog principa. To znači da ako među prva tri ima primjena Zakona o posebnim pravima boraca, da se on primi, ako ne onda da se prvi sa liste mora primiti. Što se tiče, nekih odredaba. Mi možemo govoriti ovdje da škole nisu velike doprinos dale općoj javnoj raspravi, direktori posebno. Nije ih interesovao ovaj Zakon, nije ih interesovalo gdje je njihova pozicija, njihova klupa, gdje će i kako će. Mi smo zaposlenici, pošto se to odnosi na nas, lex specijalis je Zakon, odnose se mnoge stvari na nas, mi smo se uključili i dali svoj doprinos i mislim da je došlo vrijeme da se ovaj Zakon može i usvojiti. Nismo štitili ni zaposlenike, ni radnike, ali smo tražili da kaznenim odredbama nastavnik može platiti kaznu, što do sada nije bilo. Direktor, predsjednik školskog odbora, sekretar. Znači sve smo poredali da se moramo odgovornije ponašati prema odgojno obrazovnoj djelatnosti. Mislim da je to bio naš jedan od zahtjeva gdje smo mi to tražili da se to uvaži. To je uvaženo, mislim da ovo sve što smo danas čuli, meni je bilo neprijatno slušati da li treba sindikat da da mišljenje ili ne. Pravo sindikata je da, ako ne za ovom klupom, imamo mi mogućnosti imamo javnu scenu pa ćemo dati svoje primjedbe. Mislim da ova Skupština uvijek mora dati da se iznesu službeni stavovi, privatni stavovi moji su privatni, i da čujete. I ja vas još jednom pozivam da podržite ovaj Zakon. Hvala lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi gospodine Bešlić. **Sada prelazimo na izjašnjavanje o Prijedlogu zakona o srednjem obrazovanju.**

Tko je za? Tko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 20 ZASTUPNIKA, PROTIV 9 SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA DONIJELA OVAJ ZAKON.

Pošto smo iscrpili pet tačaka današnje radne sjednice, ja bih sada prekinula rad i nastavak slijedi 24.

S T E N O G R A M
NASTAVKA 29. RADNE SJEDNICE
SKUPŠTINE KANTONA SARAJEVO
ODRŽANE 24.05.2017.GODINE

Predsjedateljica:

Otvaram nastavak 29. Radne sjednice Skupštine Kantona Sarajevo. Pozdravljam uvažene kolegice i kolege, predstavnike Vlade, uvažene goste, kao i medije koji prate današnju sjednicu.

Nadam se da će cijenjeni gledaoci Televizije Kantona Sarajevo sa pažnjom pratiti današnji rad, upućujem srdačne pozdrave, nama želim ugodnu atmosferu i rad.

Prema evidenciji Službe, sjednici prisustvuje 29 zastupnika, što je sasvim dovoljan broj za punovažan rad i odlučivanje.

Izostanak sa ove sjednice opravdali su: Bibija Kerla, Neira Dizdarević i Pecikoza Fahrudin

Podsjećam vas da smo na prethodnom zasjedanju koje je održano 10.05.2017.godine obradili pet tačaka Dnevnog reda, te nam tako preostaju sljedeće tačke:

6. Prijedlog zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, sa Izvještajem o provedenoj javnoj raspravi o Nacrtu zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo
7. Prijedlog odluke o usvajanju "B" faze Izmjena i dopuna Prostornog plana Kantona Sarajevo za period od 2003. do 2023. godine sa Prijedlogom odluke o provođenju "B" faze Izmjena i dopuna Prostornog plana Kantona Sarajevo za period od 2003. do 2023. godine i Izvještajem o provedenoj javnoj raspravi i javnom uvidu na Nacrt "B" faze Izmjena i dopuna Prostornog plana Kantona Sarajevo za period od 2003. do 2023. godine;
8. Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o preuzimanju prava i obaveza osnivača i usklađivanju organizacije i poslovanja Javne ustanove "Apoteke Sarajevo";
9. Izvještaj o izvršavanju Budžeta Kantona Sarajevo za period od 01.01. do 31.12.2016. godine;
10. Izvještaj o implementaciji Odluke o proširenom obimu prava za korištenje ortopedskih pomagala, lijekova, medicinsko-sanitetskih sprava i materijala za RVI sa područja Kantona Sarajevo za 2016. godinu;
11. Izvještaj o stanju u oblasti socijalne zaštite u 2016. godini;
12. Izvještaj o stanju u oblasti zaštite civilnih žrtava rata u 2016. godini;
13. Izvještaj o stanju u oblasti zaštite porodice sa djecom u 2016. godini;
14. Informacija o stepenu realizacije skupštinskih zaključaka za čiju je realizaciju zadužena Vlada Kantona Sarajevo.

Sada prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, a to je:

AD – 6.

**PRIJEDLOG ZAKONA O PROSTORNOM UREĐENJU KANTONA SARAJEVO
(SA IZVJEŠTAJEM O PROVEDENOJ JAVNOJ RASPRAVI O NACRTU ZAKONA O
PROSTORNOM UREĐENJU KANTONA SARAJEVO)**

Prijedlog zakona ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Izvolite uvaženi ministre Lukić.

Ministar Čedomir Lukić: UVODNO IZLAGANJE

Nadalje bih rekao da u propisanom roku u skladu sa Poslovnikom uvaženi zastupnik Edin Forto ispred Naše stranke je uložio šest amandmana, za koje je Vlada zauzela stav i ovi amandmani nisu prihvaćeni uz obrazloženja koja su data, i vama dostavljena. Na osnovu cjelokupnog razmatranja i razgovora, konsultacija koje je Vlada učinila sa svim subjektima planiranja u jako širokom krugu da kažem Vlada je na ovaj tekst prijedloga Zakona uložila 10 amandmana, koje također ste dobili, da ih ne iščitavam i oni su postali sastavni dio ovoga zakona. Ukoliko ima potrebe za nekim dodatnim

pojašnjenjima stojim na raspolaganju sa svojim saradnicima, a nadam se vašoj podršci jer ovo je nešto što će doprinijeti poboljšanju u okviru ove oblasti. Zahvaljujem se.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi ministre Lukić. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja. Uvaženi zastupnik Forto.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Imam jedno pitanje za ministra. Ovo je tehnička stvar i zbog toga nismo ovo išli kroz amandmane. Čini nam se da se radi o tehničkoj grešci, pa bih volio da ministar samo to provjeri. Znači član 26. kada se govori o planu parcelacije, u stavovima 3 i 7 spominje se da je osnova za parcelaciju prostorni, urbanistički plan. A to ne bi trebalo biti, trebalo bi biti urbanistički i regulacioni projekat. Znači u dva stava koliko ja vidim, ovo je pogrešno. Samo provjerite da li je ovo tehnička greška ili je možda nešto drugo. Eto hvala vam.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Pitanje je imao uvaženi zastupnik Okerić.

Poslanik/zastupnik Elvedin Okerić:

Zahvaljujem. Imam jedno pitanje za uvaženog ministra. Odnosno se na Član 58. stranke u postupku. Član 58 Zakona o prostornom koji propisuje ko su stranke u postupku i traži od organa uprave da se prije izdavanja urbanističke saglasnosti obavezno zainteresovanim strankama dostavi idejni projekat, zainteresovane strane u postupku su nosilac drugih stvarnih prava na toj nekretnini vlasnik i nosilac drugih stvarnih prava na nekretnini koja neposredno graniči sa nekretninom za koju se donosi urbanistička saglasnost. Pitanje je da li je neophodno dostavljanje ovog idejnog projekta zainteresovanoj strani u slučaju da imamo tendencioznost komšiju koji može odugovlačiti postupak izdavanja urbanističke saglasnosti. Pa evo samo da vidimo ako može da nam ministar objasni, s obzirom da je bio amandman na ovaj član 58, da li je usvojen, i ako nije usvojen da nam samo obrazloži. Eto ništa više. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Okerić. Ima li još pitanja? Nema. Evo molim uvaženog ministra da nam da odgovore.

Ministar Čedomir Lukić:

Naravno, prije svega se zahvaljujem na postavljenim pitanjima. Ja ću pokušati dati odgovore. Kada je u pitanju ova dilema uvaženog zastupnika Forte, vezano za član 26, stavove 3 i 7, parcelacija se radi u situacijama kada nema detaljnog planskog dokumenta. Iz tog razloga jeste definisano da je to po osnovu prostornog plana i urbanističkog plana. Parcelacija je sastavni dio svakog regulacionog plana, tako da ukoliko postoji regulacioni plan, ne bi bilo potrebe za izradom parcelacije. Definisanje građevinskih parcela. Tako da ovo nije greška, ovo je razlog zbog čega to stoji. Kada je u pitanju član 58, pitanje koje postavio uvaženi zastupnik Okerić, taj amandman nije dostavljen. Takav amandman Vlada niti Ministarstvo nije zaprimilo. Bilo je u razgovorima zahtjeva u tom smislu, ali član 58 je precizno definisano učesće stranke u postupku koji naravno, koji se nije mogao isključiti kao nešto što je bio između ostalog zahtjev da se stranke isključe jer nam to ne dozvoljavaju drugi propisi. Zakon o upravnom postupku, Europska konvencija o ljudskim pravima itd, i ono što je predlagano u okviru tih razgovora, se odnosilo na skraćivanje ovog člana u smislu osam stavova koji su tamo navedeni, i konkretno u stavu 8, je tražen dio brisanja dio rečenice koja je predložena a odnosi se na ono što smo precizno definisali, da u situacijama kada investitor ili podnosilac zahtjeva donese izjave stranki u postupku, odnosno komšija da nemaju ništa protiv te

promjene u prostoru koja bi trebala da se desi, da one neće biti pozivane u nastavku vođenja tog postupka. Tako da smatramo da je ono što je rečeno u članu 58, samo precizno definisano do kraja ono šta će se dešavati i šta će se raditi. Evo ako sam uspio da pojasnim, drago mi je.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi ministre. Otvaram raspravu. Izvolite, uvaženi zastupniče Forto.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Mislim da ne treba naglašavati važnost ovog zakona u skladu s tim mi smo se i potrudili da doprinesemo boljoj verziji ovog prijedloga. Mislim da nije navedeno u ovim dokumentima, ali htio bih naglasiti da smo mi svoje učešće u javnoj raspravi obavili prije ovih amandmana, i svoje stavove smo formirali u dogovoru sa udruženjem arhitekata, sa Kantonalnim zavodima za izgradnju i za razvoj i planiranje. Veliki dio naših primjedbi je usvojen i ja moram pohvaliti neke dimenzije ovog zakona. Skraćenje procedura, pojednostavljenje, skraćenje rokova, gdje administracija se mora u punom kraćim rokovima nego prije javiti investitoru sa odgovorima, zatim ovaj jedan šalterski princip oko prikupljanja saglasnosti što je jedna od ključnih prepreka i kod odugovlačenja poteza investitora kod gradnje i kod uređenja prostora. Dakle ovo je jedan dobar pokušaj, i mi smo zbog toga imali samo sedam amandmana na ovako veliki Zakon, jer je veliki dio primjedbi već ranije usvojen u javnoj raspravi. Međutim, ovo što je preostalo ja bih morao sada diskutovati. Neću o svim amandmanima, ali jedan je ključni. A to je Amandman broj I. I ja ću poslije tražiti da se izjasnimo o njemu. Radi se o sljedećem: u prethodnoj verziji ovog zakona postoji famozni član 46. To je član možda o kojem smo mi najviše govorili proteklih godina, a to je onaj član koji govori o mogućnosti izmjene planskih dokumenata po skraćenom postupku. Vrlo često bez javne rasprave i u nekim sobama gdje neki ljudi sjednu i to dogovore. Vrlo često se dešavalo, a svi smo svjedoci kakvu gradnju smo imali u kantonu, proteklih godina. Najveći dio te gradnje koju mnogi karakterišu kao urbidid, se ustvari desio zloupotrebom člana 46 u postojećem zakonu. A taj član je bio koncipiran na sljedeći način. Kada se rade izmjene planskih dokumenata na način da se bitno ne mijenja koncept ili koncepcija kako je ministar danas u uvodu rekao onda je dozvoljeno raditi po skraćenoj proceduri izmjene. Međutim, pojedini investitori i pojedini ljudi iz izvršne vlasti su zloupotrijebili taj pojam koncepcije i onda su rekli kada se neka zgrada promijeni pa se utrostruči njena kvadratura ili gabariti promijene značajno da to ne mijenja značajno koncepciju, jer šta znači koncepcija. E sada u ovom zakonu, to više nije član 46, to je sada član 39, u stavu (2) se također predviđa nešto slično i opet dolazimo u rizik da neki možda zlonamjerni pripadnici izvršne vlasti i neki investitori koji žele da urade izmjene koje možda nisu u skladu sa interesima zajednice, opet se dozvoljava da se radi skraćena procedura u skladu sa promjenama koje ne mijenjaju bitno koncepciju a ne piše u zakonu šta znači koncepcija. I evo mi smo samo pokušali naravno nakon stručne konsultacije, ja bih da pročitam šta znači koncepcija, ili koncept nekog projekta ili planskog dokumenta. I dozvolite mi da to pročitam.

Koncept podrazumijeva gabarit objekta, osnovnu masu volumena, silueta, ili skulpturalni lik objekta. To je dalje podrazumijeva nekoliko dominantnih uslova, karaktera objekta, kvantuma prostora, konkretnih uslova lokacije, principa prostornog uobličavanja i idejne prostorne koncepcije rješenja problema, te same namjene prostora. Ovo su naravno stručnjaci napisali, a ključno je da se ovo ovako ograniči i da se u uvodnom dijelu zakona, šta znači koncept i koncepcija nečega u prostoru definiše kako se ne bi mogle vršiti zloupotrebe u članu 32 stav (2). Znači, ministar potpuno zna o čemu mi govorimo, ne razumijemo zašto je ovaj amandman odbijen, obrazloženje nam nije dovoljno, ovim se ostavlja prostor da famozni član 46 u jednoj malo blažoj varijanti opet se ponovi u ovom prijedlogu zakona. A vrlo dobro smo svjedoci šta se sve desilo u prostoru u gradnji u kantonu, zloupotrebom planskih dokumenata po skraćenom postupku. Zato eto i cijelu diskusiju bih sveo na ovo. U prvom dijelu sam govorio o nekim dobrim stvarima u ovom zakonu, ali ovaj Zakon bi bio stvarno dobar da se ovo izbjegne i da se ovaj Amandman broj I koji sam podnio da se usvoji. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Forto. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Pindžo. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Pozdravljam sve prisutne na današnjoj sjednici Skupštine, kao i građane koji prate ovu sjednicu iz svojih domova. Zakon o prostornom uređenju, vrlo bitan sistemski Zakon, i nakon prvog čitanja nacrt, javne rasprave i onoga što je došlo kao Prijedlog, činilo mi se da ima pomaka i da bi se moglo sa dva tri amandmana dodatno popraviti Zakon, i da on bude stvarno kvalitetan Zakon koji bi mogli i podržati. Međutim, Vlada je uradila sve da taj Zakon još dalje pogorša. Samo da napravim jednu opservaciju da je stvarno neprihvatljivo više ovako da se odgađaju sjednice Skupštine zato što Vlada nešto radi i ulaže amandmane i donosi ih na sjednicu, kada ne možete više ih ni pročitati a ne pogledati šta to mijenja u zakonu. I to je i danas slučaj i to je razlog iz iskustva zašto nismo ni ulagali amandmane jer smo znali da neće biti prihvaćeni a da će Vlada uložiti svoje amandmane. I upravo se to desilo. Jer nije prvi put. A desit će se to isto tako i na Zakonu o visokom obrazovanju, bilo je na Zakonu osnovnog odgoja i obrazovanju. Al evo da pređem sada na suštinu zakona. Ono što je dobro bilo u zakonu, unapređenje u odnosu na postojeći Zakon, lokacijska informacija, jedan šalter u općinama daje informacije, građani što lakše dođu do njih i dođu do odobrenja, što lakše i brže, skraćivanje rokova i ukidanje famozne korekcije. To su glavni razlozi šta Vlada kaže da su poboljšanja u ovom zakonu. E onda dođemo do toga da je ukinut famozni član 46 Korekcije, ali onda je dodat drugi, koji je samo supstitut za korekciju. Zamjena za nešto što je bilo nelegalno, što su ljudi zloupotrebljavali, i sada će to moći legalno raditi u skraćenoj proceduri uz mišljenje jednog čovjeka, i dobit ćete potpuno isto. Plastično da bi shvatili o čemu govorim, a i oni koji nas slušaju, objasniti ću vam na dva primjera. Urbanistički projekat Bjelašnica I, planirani objekti, hoteli, pansioni i nešto apartmana. Propisana gradnja strmi krovovi, kvalitet materijala i materijali:kamen, drvo... i šta smo dobili? Dobili smo jedan hotel i 50 zgrada, apartmana, koje ne liče ni blizu onome što je bilo predviđeno i što je trebalo da se gradi. I sve je to urađeno nezakonito u skladu sa korekcijama, koje su davali direktori zavoda i određeni ministri. Ali ne govorim sada o onome šta je odgovornost onih koji su napravili urbicid od onako dobrog urbanističkog projekta, mijenjajući namjenu prostora iz pansiona u apartmane, mijenjajući gabarite, mijenjajući izgled, mijenjajući sve. E sada da ne bi neko postavilo pitanje i odgovornosti, jer evo desilo se prethodnih mjeseci da su počeli hapsiti i ove zavode za planiranje. Pa valjda ljudi se dosjetili a što bi mi to radili i rizikovali da nas neko hapsi , hajmo mi to sve staviti u Zakon. I onda dođemo u poziciju da kažemo omogućit ćemo da se vrše izmjene plana u roku od 90 dana, po skraćenoj proceduri. Evo vam sada drugi primjer kako se to radi. Bjelašnica II, neću dalje od tog lokaliteta. Raspisan javni konkurs za idejno rješenje, i čini mi se ako se ne varam 15000 KM prva nagrada, vrhunski arhitekti, predvidjeli da se ispod onog, a to je prostor od Hotela Maršal prema stazama, gdje se sada trenutno gradi i gdje se kaže ovo je jedini plan koji radi se u skladu sa zakonom. I možda i tačno je. U skladu sa zakonom, u skladu sa projektom, ali je izmijenjen projekat jer je tamo trebalo da se gradi bazen, dvorana, parking, a iznad te površine, jer sve je to trebalo da bude ispod, a iznad da budu javni sadržaji, banka, pošta, zanatski centar i sve ostalo. I onda se izmijeni plan, napravi se deset zgrada apartmana. E gdje su ti javni sadržaji? Šta je ta društvena infrastruktura? Jel m i to pravimo spavaonice ili ćemo zadužiti nekoga drugoga da to pravi? A taj drugi je ovdje, Kanton Sarajevo pa ćemo onda izdvojiti 16 miliona za vertikalni transport, pa ćemo izdvojiti 1,8 miliona za vodovod, pa ćemo izdvojiti za dvoranu, pa ćemo sutra za bazen, pa za stadion i za sve drugo. Imate treći primjer kada se vrši legalizacija nečega kroz izmjene plana, vrši se legalizacija nezakonite gradnje. Tibra Pacifik. Svi znate gdje je to naselje, ne znam kako da ga nazovem. Ali u savremenom svijetu, urbano stanovanje onako se nigdje ne pravi, pa vi možete preći sa balkona na balkon, samo jednu dasku stavite da se mogu dozivati sa prozora. Niti ozračivanja, niti svjetlosti, niti. A da ne govorim o tome gdje je društvena infrastruktura, gdje je obdanište, gdje je škola, gdje saobraćajnica, gdje je zelenilo, gdje je i sve dalje zadovoljenje

kulturnih potreba, zdravstvenih i sve ostalo. Nema ništa. Eh, ali se to uradi koliko je meni poznato u skladu sa zakonom. Izmijeni se plan. Po postojećem planu je bilo predviđeno četiri etaže, odmah se napravi 13 etaža, što znači da je dogovor, jer nije raditi isto temelje i zidove za četiri i 13 etaža. I onda naravno da se ne bi, pošto niko nije zaustavljao to, onda se izmijeni plan i legalizuje se to. To je legalizacija, to nije izmjena plana. To je samo zloupotreba zakona. I umjesto da se to mijenja, mi danas imamo pred sobom nešto što će zamijeniti korekciju. Pa ćemo to sada raditi iza očiju javnosti u roku od 90 dana. Pa za 90 dana se ne mogu raditi ni osnove, studije i sve ono što je potrebno da bi se neki prostorni plan donio. Bez obzira kojeg je nivoa. Al eto, to je zakonodavac mislio da je to malo bolje. Primjena planova, član 28, ovo o čemu je kolega Forto govorio, šta znači promjena koncepcije, evo sada sam vam na principu Bjelašnice I govorio, šta znači promjena koncepta. Kada potpuno promijenite i namjenu i gabarite, i sve a onda Zavod za planiranje kaže nije promijenjen koncept. Isti taj zavod koji je radio Bjelašnicu II projekat odobrio i izmjenu tog projekta, i nije promjena koncepta ako je umjesto dvorane, bazena, zanatskog centra, i ne znam šta sve je bilo predviđeno, apartmani. A šta znači taj koncept. I kada se predloži da se koncept definiše kao pojam u Zakonu da se ne bi mogao zloupotrebljavati, Vlada to naravno ne prihvati. Ali uloži druge amandmane, a o vladinom amandmanima ću reći šta mislim o tome. Još su dvije stvari po meni, trebale biti popravljene u ovom zakonu. Troškovi uređenja. Kada govorimo o troškovima uređenja tamo kažu da se investitori mogu osloboditi pa da oni sami urede svoje lokacije. Tačno. I to je prihvatljivo i normalno, jer nema potrebe da platite nešto na kraju vi to sami uradite. Međutim, ima nešto što je komunalna infrastruktura već izgrađena. Neko uložio prethodne generacije, tu komunalnu infrastrukturu treba i održavati, unapređivati. Jer vi kada uredite samo na svojoj lokaciji a oslobođeni ste troškova uređenja, vi se samo priključujete na postojeću komunalnu infrastrukturu. I tu je trebalo precizirati da se dio troškova uređenja koji se odnosi na komunalnu infrastrukturu već izgrađenu ne može oslobađati, jer svaka zgrada koja se napravi, ili naselje ili bilo ko, mora se priključiti na vodovod, mora se priključiti na kanalizaciju, a ko je dužan da vodi o tome računa i da održava i da vodi računa zadovoljavaju li kapaciteti te instalacija i te komunalne infrastrukture te nove zgrade? I ko će ih širiti? Ko će ih održavati i ko će ih praviti? Da smo to imali odredbu, ne bi danas bili u ovakvoj situaciji ni sa vodovodnom mrežom, ni sa kanalizacionom mrežom, ni sa svim drugim komunalnom infrastrukturom. I mislim da je tu bilo prostora da se određeni procenat troškova uređenja kao nešto što je već izgrađeno, uloženo, da se to nije smjelo oslobađati, a da se dio toga, a da naravno ostalo da se oslobode investitori plaćanja. I još jedna stvar koju mislim da je bila potreba da se promijeni u ovom zakonu, i propiše novčane kazne. U članu 159 govori se o krivičnom djelu, jer je bespravna gradnja krivično djelo, a od 160 do 174 članovi propisuju za svakoga živog kazne, samo ne propisuju za one koji provode Zakon, a to su oni koji rade u organima koji donose rješenja; i urbanističke, i građevinske i sve. E za njih nema nikakve kazne. Oni ne mogu ni za šta odgovarati. Pa je li moguće to da će biti kažnjen projektant, nosilac izrade plana, investor, svi će biti kažnjeni ako prekrše ovaj Zakon, jedino neće biti odgovorni državni službenik ako on prekrši Zakon prema građanima. Evo jedan primjer, sada mi je kolega, da ne govorim sada imena, nije bitno, poslije godinu dana dobije poziv da dopuni zahtjev. Poslije godinu dana. Podneseš zahtjev općinskom organu i poslije godinu dana pozivate se kao stranka da dopunite zahtjev. Pa mislim to sve govori. Gdje je odgovornost onih koji provode ovaj Zakon prema građanima? Mislim da su to stvari koje je trebalo popraviti i onda bi stvarno imali vrlo kvalitetan Zakon, znalo bi se šta ko radi, i znalo bi se da se ne može zloupotrebljavati kao što je do sada zloupotrebljavano i kao što će se sa ovakvim rješenjima zloupotrebljavati i u buduću. A onda Vlada uloži svoje amandmane. Pa kaže da će urbanističke planove donositi općinska i gradska vijeća. Sjećate li se prije tri četiri mjeseca kada je u ovoj skupštini vođena rasprava o pristupanju, donošenju odluka o pristupanju izradi urbanističkih planova za Grad Sarajevo i za ove vangradske opštine. Planirano je četiri godine da se donose a onda smo skratili rokove i natjerali Vladu da, i Vlada prihvatila da to urade, da u ovom mandatu da prepolovi taj rok, i da do kraja 2018 u ovom mandatu donesemo te planove. Prostorni plan i urbanistički planovi to su planovi višeg reda i to treba neko ko razmišlja malo dugoročnije ko razmišlja o namjeni zemljišta, ili planiranju, a ovi niži

planovi, kojih ima četiri, pet, naravno da treba da idu na lokalne zajednice. Ili to je sasvim u redu. Sada da li je Grad ili općine, regulacione planove ko će donositi, to je stvar lokalnih zajednica jer jedni i drugi su lokalna samouprava. A onda u ovom istom članu kaže: „ za područja za koja Skupština utvrdi od značaja za Kanton za javnu infrastrukturu i za javne objekte, Skupština će na prijedlog donijeti odluke koja su, a u trećem amandmanu kaže da je Vlada odnosno Kanton nadležan za izgradnju građevina čija korisna površina prelazi 10 .000 kvadrata. Znači sve. Do sada je 5000. znači svi objekti preko 10.000 kvadrata nadležan je Kanton. Ovo jedno s drugim je u suprotnosti je. Jer ovdje kaže samo za javne objekte, i javnu infrastrukturu i Skupština će donijeti odluku na prijedlog Vlade koji su to objekti i koja je to infrastruktura i onda će Kanton izdavati odobrenje. A ovaj drugi član kaže za sve objekte iznad 10.000 kvadrata. Što ja mislim da je nepotrebno. Što će uopšte Kanton davati odobrenja za građenje, bez obzira da li je 5 ili 10.000 kvadrata, ako nije od interesa za Kanton. U amandmanu 2, ovo kako je formulirano, prostorni plan se donosi za 20 godina, na osnovu prostornog plana svake dvije godine se radi izvještaj o stanju u prostoru i svake četiri godine program unapređenja u prostoru. Ovim se kaže da to može sada svake godine na inicijativu načelnika. Pa ne trebaju nam onda ni planovi. Što će nam planovi. Radite šta hoćete i kako hoćete. Svake godine mijenjate šta hoćete. To apsolutno nema nikakvu svrhu. Ili onda glavni razlog donošenja izmjena, donošenja potpuno novog zakona, rokovi. Vlada se hvali smanjeni su rokovi. U zakonu je bilo stvarno predviđeno da se urbanistička saglasnost i građevinska dozvola, izdaju u roku od 15 dana. I onda Vlada ulaže amandman i kaže nije 15 nego 30 dana. Pa Zakon o upravnom postupku kaže da je to 30 dana. A i dosadašnje je to rješenje. Znači to nije nikakvo poboljšanje. Ali ima jedna ovdje kvaka, kaže od dana uredno podnesenog zahtjeva, i onda vas općinska administracija može razvlačiti koga hoće i kako hoće godinama. Pa u zakonu kaže da se dokumentacija pribavlja po službenoj dužnosti. Pa ko je kriv što nije uredna dokumentacija? To omogućava dalje zloupotrebe i diskriminaciju građana i razvlačenja pameti a ja maloprije sam vam na jednom primjeru poslije godinu dana vas pozovu da dopunite zahtjev. Da li se odobrenje za građenje može izdati u roku od 15 dana, nisam siguran. Mislim da ne može. To je malo kompleksnije. Jer mora se pregledati kompletan izvedbeni projekat, sve saglasnosti sve ostalo, znači tu je možda i bilo osnova da bude 30 dana, ali urbanističku saglasnost, to je van pameti, stvarno. I onda imamo amandman u članu 73 tačka (2) briše se tačka d) koji kaže, samo da izvinjavam se da ne pogriješim, saglasnost vlasnika komunalne infrastrukture u zoni građevinskih radova. To je trebalo do sada imati da bi se izdalo odobrenje za građenje. E sada se to briše. To vam praktično znači sljedeće. Ja imam para, a imam malo i veza, i sila sam nekakva i ja hoću da gradim. Ne treba mi više da pitam Sarajevo gas ima li plinovod, vodovod da li je distributivni cjevovod kroz tu parcelu prolazi. Ne zanima me. Nosite tu svoju infrastrukturu ja ću graditi šta ja hoću. To je van pameti. Završit ću vrlo brzo. I ovo je nejasno a već je bilo priče, sada da o njemu dalje ne elaboriram vezano za susjede. Ovaj amandman prilično u jednom članu je rečeno da je susjedi stranka u postupku, a ovdje se briše da je stranka u postupku nego samo opštinski organ je dužan voditi računa pa će uraditi, ako kaže da će propisati znači da i ne mora. Čim je mogućnost, može a ne mora. A ako je stranka u postupku onda mora. E briše se stranka u postupku, pa mi je i to malo mogućnost za eventualne manipulacije. Naravno ne generaliziram stvari, puno je ljudi čestitih poštenih koji to hoće, ali je puno i struke koja će vam za sitnu paru napisati šta god hoćete a obrazložiti to sve u okviru struke i naravno oni koji provode Zakon puno je onih koji su spremni za sitne novce prekršiti Zakon. A za njih nema kazne. Zahvaljujem. Na kraju samo da kažem, poslije ovakvih rješenja i ovakvih amandmana i ovoga što sam izložio, mi ne možemo podržati ovaj prijedlog zakona. Hvala lijepo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Mirza Čelik, izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirza Čelik:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Pozdravljam sve prisutne kao i gledaoce pored malih TV ekrana. Danas na dnevnom redu Skupštine, kao rezultat velikog rada i zalaganja Ministarstva prostornog uređenja i ministra Lukića, imamo dva važna materijala za sve građane Kantona; Zakon o prostornom uređenju i izmjene i dopune prostornog plana Kantona Sarajevo. Iz uvodnog izlaganja ministra Lukića vidjeli smo da predloženi Zakon donosi mnoga poboljšanja sadašnjih, postojećih zakonskih rješenja pri odobravanju građenja, kao za manje intervencije na objektima, tako i za nove investitore. Kako vidimo, predlaže se da u kratkom vremenskom roku zainteresovana stranka dođe do informacije o mogućnosti građenja na određenom lokalitetu. Isto tako posebno je važno skraćanje rokova u rješavanju tih zahtjeva što je značajno poboljšanje u odnosu na dosadašnju praksu. Posebno se treba odati priznanje Ministarstvu kao i ministru što se pri izradi Zakona, pri utvrđivanju nacrtu kao i danas pri predlaganju prijedloga zakona vodila široka rasprava i upoznavanje javnosti sa odredbama javnosti za odredbama zakona koje se predlažu. U uvodnom izlaganju istaknuto je da su vrijeme i donošenje novih federalnih propisa doprinijeli da je Zakon koji je bio u primjeni 12 godina trebalo preispitati sagledati u nekim dijelovima mijenjati, što je i učinjeno. Imajući u vidu da je izrada ovog zakona koji se odnosi na oblast svakodnevnog života građana istovremeno jedan od ciljeva Reformske agende, te ispunjavanje ovog zadatka u ovom kratkom roku, treba pozdraviti i prepoznati kao pozitivno u radu, kako ministarstva, Vlade tako i ove skupštine. Naravno vrijeme i primjena će najtačnije pokazati sve efekte zakona, a to stoji pred nama. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Čelik. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Šućur Slaviša, izvolite.

Poslanik/zastupnik Slaviša Šućur:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Evo ja bih rekao nešto par aspekata ovog zakona koji ne zadovoljavaju zahtjeve, čak i namjere koje je predlagač istakao prilikom svog uvodnog izlaganja. Ono što mi upada u oči je da iako imamo na samom početku među definicijama, čitav niz definicija koje se odnose na druge aspekte prostornog uređenja, osim građenja, oni u zakonu nisu nigdje razrađeni, mi faktički nakon 30tak članova imamo fokus ovog zakona isključivo na proceduri izdavanja saglasnost za građenje, građenje i sve ono što je vezano samo za tu materiju. Čitav niz drugih stvari, postupaka, promjene namjene zemljišta, dakle masa, masa stvari ostaju u potpuno neuređene. Po meni dobar dio ovoga je na neki način trebalo kao Zakon o građenju urediti ili procedure prilikom samog građenja, a ne samo prostorno planiranje. Ono što je također namjera je bila između ostalog da se ubrzaju, pojednostave procedure. Po meni, trebalo je ići insistirati više na odgovornosti organa vlasti za pribavljanje određenih saglasnosti. Mi smo već govorili za saglasnosti od javnih poduzeća, ako već nemamo uređen katastar infrastrukture mislim da bi to na neki način trebalo na sebe da preuzmu opštinske službe jer znam da se u praksi pojavljuje čitav niz problema, da neko to dobije vrlo lako i brzo, neko izgubi jako mnogo vremena na tim i takvim procedurama. Slažem se sa jednim od mojih prethodnika, da je bilo zaista apsurdno i donosimo stalno zakone koji apsolutno ne pripisuju kaznene odredbe za one koji rade u organima vlasti, koji su i te kako dužni i koji imaju veliku odgovornost u provođenju zakona. To se odnosi kako, na službenike koji učestvuju u određenim procedurama, isto tako na inspeksijske organe koji imaju nadležnost u sprječavanju rane Sarajeva, a to je bespravna gradnja. I inače mislim da je ovaj Zakon donošen kao da mi živimo u potpuno normalnoj situaciji, normalnom okruženju gdje se poštuje red i Zakon a ne u situaciji koja je po meni alarmantna, i koja zaslužuje i vanredne mjere, dakle drastično pooštavanje kaznenih kontrolnih mehanizama za sprečavanje onoga što od Sarajeva napravilo urbanu sredinu koja nije baš po mjeri jedne moderno urbane sredine i po mjeri onoga što bi zahtjevi ljudi koji žive u takvih sredinama trebalo da sadrže. Ono što je također problematično, a to je nedovoljno definisana odgovornost za poštovanje planova višeg reda. EU čijem članstvu mi težimo,

kada se radi o dodjeli grantova za određene djelatnosti uvijek insistira da su projekti za koje bi oni trebali da odobre grantovska sredstva u skladu sa razvojnim planovima. Dakle da viši i niži planovi budu usklađeni i to je nešto što se ja bojim da bi moglo predstavljati veliki problem u budućnosti. Ovdje ne postoji nikakva odgovornost onih koji rade na donošenju ovih planova na različitim nivoima. Dakle ne postoji odgovornost za neusklađivanje tih planova sa višim planovima federalnim, kantonalnim i tome slično. Evo zbog svega ovoga smatram da Zakon nije odgovorio potrebama i namjeni i također mislim da mi to ne možemo podržati u ovom tekstu. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Šućur. Da li se još neko javlja za raspravu. Zaključujem raspravu. Evo završna riječ, uvaženi ministar, izvolite.

Ministar Čedomir Lukić:

Zahvaljujem se predsjedavajuća. Naravno moram se zahvaliti svim zastupnicima koji su učestvovali u diskusiji jer kako je rečeno i prethodno a i između ostalog u diskusijama je rečeno da je vođena široka javna rasprava po ovom zakonu. I naravno u njoj su učestvovali svi relevantni subjekti koji su mogli dati mišljenje. Pa i oni koji se spominju danas u ovim diskusijama. Ono što moram da naglasim, a tiče se i onoga što je rekao uvaženi zastupnik Forto a i uvaženi zastupnik Pindžo, kada su u pitanju izmjene donošenje planova, ono što se dešavalo evo konkretno spomenuto na Bjelašnici sve se dešavalo na osnovu planova koje su donosila vijeća, ne jedan čovjek. Ni u jednom slučaju to nije donosio jedan čovjek, niti ovaj Zakon sada pogotovo, daje mogućnost jednom čovjeku ja sam u nekim komentarima rekao, dosadašnja korekcija je davala nadležnost da ne kažem pravo meni kao ministru ovog ministarstva načelniku bilo koje opštine, gradonačelniku i direktoru Zavoda za planiranje da pravimo korekcije planova. Ja lično se s tim nisam slagao iako je to bilo moje pravo i naravno mi u ovom zakonu smo to ukinuli, skraćeni postupak izmjena i dopuna regulacionih planova je predviđen upravo na način da ih donose vijeća, donose ih zakonodavni organi, kako općinska vijeća tako i eventualno Skupština Kantona. Tako da u tom smislu nema mogućnosti da jedan čovjek kao do sada ili par persona donose promjene planova. Urbanistički projekt koji su rađeni na Bjelašnici rađeni su davno prije nego što sam ja došao na čelo ovoga ministarstva, su rađeni i donošeni u okviru općinskog vijeća. Da li su oni bili kvalitetni ili nisu, to je sada nešto što možemo diskutovati. I ja lično neću reći da sam prezadovoljan onim što se desilo na Bjelašnici i što je izgrađeno, ali je to rađeno u skladu sa planovima. Ono što se trenutno gradi, također se radi na osnovu donesenog plana koje je donijelo Općinsko Vijeće Trnovo. Tamo su i predviđeno sve ono što je uvaženi zastupnik nabrojao, i podzemna garaža i javni sadržaji i tako dalje, tako da ne mogu reći da je to pogrešan put. Da li je kvalitetno rješenje kažem to je nešto drugo, to Zakon u svakom slučaju ne može izdefinisati. Kada je u pitanju ovaj amandman broj 1 koji je uvaženi zastupnik Forto uložio, ja moram da kažem nismo ga prihvatili iz razloga što prije svega taj termin se samo na jednom mjestu pojavljuje. Pojmovi u definicijama u članu 2 su oni ko ji se ponavljaju u nastavku teksta zakona. Kada je u pitanju ono kako je definisan taj amandman i u kojem je nabrojano sve ono što bi predstavljalo promjenu koncepcije ili koncepta sasvim je nebitno, bi praktično značilo da na nam ne treba uopšte skraćeni postupak za izmjene i dopune planova. A taj skraćeni postupak izmjena i dopuna podrazumijeva prije svega, u provom koraku donošenju odluke o pristupanju izmjena i dopunama koju donosi ponovo zakonodavni organ u kojoj on definiše šta to ima namjeru da promjeni i daje smjernice za tu promjenu. U nastavku, naravno nakon izrade koju vrši nosilac izrade, a evo u našem slučaju to je Zavod za planiranje razvoja Kantona, ponovo vijeće donosi takav akt. Naravno ta izmjena suštinski ne može biti cijelog regulacionog plana, kao se do sada dešavalo u nekim korekcijama, već jednog segmenta, jednog dijela, kao što i mi ovdje, odnosno vi donosite po takvoj proceduri promjene zakona. Jer dokumenti planski su nivoa zakona. Samo se u toj skraćenoj proceduri mijenja to da nema javne rasprave, kao što je ni vi ne provodite za promjenu dva člana nekog zakona od 180 članova. Ali vi kao zastupnici i predstavnici građana prihvatate ili ne prihvatate takve izmjene i dopune. Tako isto je i ovdje predviđeno. Naravno da to u svakoj

lokalnoj zajednici, pa i u gradskom vijeću i Skupštini Kantona ćete donositi vi, a ne jedan pojedinac. Kako rekoh, donošenjem odluke o pristupanju koju ako ne donesete nema ni izmjena ni dopuna, a ako je već donesete onda mora biti u skladu sa tom odlukom koju ste vi donijeli, ta izmjena i dopuna. Tako da, drugi dio koji se doticao onih pitanja uređenja, troškova itd., to su dijelovi zakona i nivoa FBIH i mi njih ne možemo kroz ovaj Zakon mijenjati. Naravno, davno je uneseno ta mogućnost da investitor može da finansira uređenje građevinskog zemljišta, što evo ja ću iznijeti svoj lični stav, mislim da nije bio dobar, da je bio prethodno rješenje bolje, kada se to moralo platiti, a onda onaj koji je izdavao dozvolu, ta sredstva ulagati upravo u infrastrukturu. Naravno, mi nemamo tu mogućnost da kontrolišemo lokalne zajednice u smislu naplate tih sredstava i tog utroška. Mi to nemamo, ali je to nešto što je definisano federalnim propisom, koji mi ne možemo promijeniti naravno dio zastupnika koji su u parlamentu FBIH mogu eventualno pokretati te inicijative da se te stvari koriguju. I ja se potpuno slažem s tim da se to izmijeni. Evo mislim da sam pokušao odgovoriti na ove diskusije. Odnosno dati pojašnjenja. Nadam se da ćete biti zadovoljni i mislim da ipak ovaj Zakon donosi poboljšanje, ja ću reći sasvim otvoreno, da ne mislim da je ovo idealan Zakon. Ovo je Zakon koji je sigurno korak naprijed u odnosu na važeći. Ako zadržimo važeći a ne donesemo ovaj nećemo ništa popraviti, ništa nećemo promijeniti. A naravno njegova primjena kako je rekao uvaženi zastupnik Čelik će pokazati eventualne nedostatke i nama, koji smo uslovno predlagači ispred Vlade. I naravno ponovo dati nam mogućnost, pa i na kraju kroz vaše inicijative da činimo one korekcije koje mislimo da će biti poboljšanje u ovoj oblasti. Evo zahvaljujem se.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo ministre Lukić. Riječ je tražio uvaženi premijer. Samo mi recite je li replika ministru? Može premijeru.

Premijer Elmedin Konaković:

Evo da ja pa možda će zastupnik Pindžo još nešto reći. Predsjedavajuća, poštovani dopredsjedavajući, sekretaru, poštovane zastupnice, zastupnici u Skupštini, ministri u Vladi, poštovani gosti, gledaoci TVSA želim vam uspješan današnji rad sjednice. Dobar dan. Da dam nekoliko još komentara i možda jedan prijedlog. Prije sveg ja ću naravno reći svoj lični stav da ovaj Zakon suštinski mijenja mnogo stvari. Dakle, mijenja stvari koje su nam, kada imate više subjekata zainteresovanih pa se prisjećam početka našeg rada na ovom materijalu. On je ideja Svjetske banke, IRC sektora koji nam pomaže da na listama doing biznisa budemo što bolji, i okarakterisan je kao jedan od najznačajnijih dokumenata nakon kojih bi Sarajevo, a time i BIH na listi doing biznisa značajno skočila. Koordinacija za pripremu ovog zakona trajala je skoro pola godine. Obavljeni su razgovori konsultacije objektivnog tog tijela koje se nije očitovalo nikakvom političkom konotacijom. Oni su uradili za nas značajan dio posla, iskomunicirali lokalne zajednice, privredne subjekte, struku, i donijeli su nam draft jednog ugovora na kome zakona na kome su ministar Lukić i njegovi saradnici zaista vrijedno radili, pa u drugoj turi sve to ponovili. Imate mnogo zainteresovanih strana. Imate s jedne strane administraciju s druge strane ekonomiju i mi kao izvršna vlast naravno želili bi da se što prije, što hitnije, promptno, bez ikakvih odlaganja izdaju dozvole da se investitorima olakša takav način poslovanja. Da se to pojednostavi. I moram reći da smo, evo prva reakcija svih načelnika, skoro, sarajevskih opština bilo je nema šanse da mi pravimo tu jednu kancelariju u koju će doći neko sa zahtjevom i u istu kancelariju poslije toga doći po neku dozvolu. Nama treba više osoblja, nama treba administracija, naše službe nisu sposobne. To je bila prva reakcija organa uprave koji bi trebali naravno implementirati i nekih naših uposlenika siguran sam, bili su sličnog stava. Druga stvar kada vam dođe načelnik pa kaže vidi ovaj mi komšija blokirao investiciju ko što je nama komšija blokirao investiciju Akademije scenskih umjetnosti, pa to ode na upravni postupak na sud, pa mi budžetska sredstva koja ovdje izdvojimo u iznosu od milion i pol te godine ne možemo trošiti dok se ne naruši upravni spor, onda molimo predsjednika Kantonalnog suda da to relaksira, on to uradi, pa onda ubrzamo izdavanje dozvola. Ja tada pomislim

i kažem, isključite komšiju skroz. Onda vam dođe komšija kom je došao neki investitor zaklonio mu sve, uz neku koruptivnu radnju vjerovatno uspio doći do nekih papira, isključivši tu stranu iz postupka, pokažem vam čovjek objekat u kom je imao fini, lijepi pogled u kom mu sada oluk te zgrade ulazi u kuću i pravi mu i materijalne probleme. Između te dvije krajnosti nije lako naći idealno rješenje. I naravno sve smo morali uzeti u obzir. Ima nekoliko ozbiljnih primjedbi danas koje sam ja čuo od zastupnika i u pripremi materijala sam to čuo, i predložiti ću da mi na pauzi pokušamo ipak jednu ili dvije stvari korigovati u ovom zakonu. Da ih izmijenimo amandmanom Vlade i da malo popravimo ono što može biti popravljeno. A prokomentarisat ću još neke eventualno stvari koje sam danas ovdje čuo a bile su i moja dilema. I moja dilema je bila to jesmo li samo korekciju plana, koju istinu na volju do sada je mogao raditi načelnik uz mišljenje zavoda, ili gradonačelnik uz mišljenje zavoda, i mišljenje čini mi se ministarstva. To jesu bila tri čovjeka i to jesu Tibre. I pri tom vrlo bitno istine radi zavod, imat ćete danas ovdje direktora Zavoda, pitajte ga to je na taj proces ili dao negativno mišljenje ili nikako nije dao mišljenje. Dakle, time se Zavod zaista ogradio od učešća u tom procesu koji je eklatantan primjer šta se može desiti kada vi pet plus dva izbrišete gumicom pa dodate pet plus 12. to naravno nije korekcija plana. Zato imam ozbiljnu dilemu, a s druge strane ministar Lukić je objasnio zašto bi nam ovakav amandman Naše stranke napravio drugu vrstu problema, onda formalno skoro pa bi bilo nepromjenjivo da se postojeći regulacioni planovi skoro nikako ne mogu mijenjati a zaista ima nužne potrebe u nekim ekonomskim procesima ponekad. I sada tu povlačim paralelu, nije to više ni izbliza isto. Drugačije je kada je to vijeće. I evo mi koji insistiramo na Zakonu o lokalnoj samoupravi možemo samo ne vjerovati nekom opštinskom vijeću ili samo naići na primjere koji su ovakvi. Oni su se složili da ne treba javni objekat, ne treba ni bazen, ni škola za djecu, sjelo njih 8, 10, 12, 24 koliko ih već ima, i rekli mi pristajemo i donosimo odluku o pristupanju, radimo skraćeni postupak, u kojem, istina, nema javne rasprave. To je ono što nema. Hoćemo li sada ponovo javnu raspravu koja će ponovo raširiti pa u javnoj raspravi usporiti procedure, sada je opet druga strana medalje. Jel hoćemo samo regulacionim planovima samo da uradimo cijeli sistem, ili ipak u pojedinačnim slučajevima i zato mislim da bi možda pokušali naći interaktivno neku riječ koja nije ovako gruba niti će zakovati da se sve utvrdi pa se ništa ne može promijeniti, ali neki koncept ipak mora postojati da se predvidi i kaže u tim slučajevima je moguće pa nek to uradi vijeće. To bi recimo mogla biti sada neka dodatna energija da pokušamo zajedno u ovoj nekoj grupi zajedničkoj pronaći alternativu između ove dvije krajnosti. Slažemo se da to može bit problem i da onda može dobar načelnik koji u vijeću ima apsolutnu većinu to formalizirati i provući bez problema, iako ja, kako bih rekao, nemam problem prema odnosu i prema načelnicima i zagovornik sam Zakona o lokalnoj samoupravi i nadležnosti opštinskih vijeća. Vidjeli ste da smo mi to u ovom zakonu značajno unaprijedili. Druga stvar jeste upravo tačno ovo što je Pindžo govorio. Urbanistička dozvola, mislim da je trebamo vratiti na 15 dana. Da taj rok treba biti, ona jeste od potpuno podnesene dokumentacije i to nije obiman posao. Dok ovaj drugi je vrlo obiman posao. Kada pripremite kompletnu dokumentaciju i predate i tražite građevinsku dozvolu tada neko mora i izaći na teren i pregledati i premjeriti i svaki zarez materijala pročitati i zamislite kada bi se desilo abd da imamo 15 investitora u isto vrijeme na jednoj opštini i oni imaju svi rokove od 15 dana da nam izdaju građevinske dozvole inače nismo usklađeni sa zakonom. To je realno problem. I evo mi ćemo onda na ovoj pauzi vratiti urbanističku na 15 dana, a građevinsku ostaviti na 30. to je ste ovo poboljšanje, jeste ova efikasnost. Puno stvari danas nismo rekli zbog vremena, zbog posla. Potpuno prihvatam kritiku vašu da ovo što radi Vlada vama otežava posao i zato ovdje još jedan korak pravimo da još iskomuniciramo dokument bez obzira imamo li ruke ili nemamo. Teško nam je bilo koji Zakon samo sa vama komunicirati. Imamo amandmana, imamo jako puno grupa interesnih, nevladin sektor, Senat, neke druge koji su faktori sa kojima smo i jučer i prekjueer slušali stavove u tih 12 dana koliko imamo roka, ostvarili samo u pet, kada dobijemo vaše amandmane koje opet s nekim konsultujemo, pa vam onda donosimo materijale pred sjednicu. Zaista mi se to čini morat ćemo na sjednici Kolegija raspraviti nešto što bi trebalo ove rokove modelirati. Da se kaže od donošenja zakona ovoliko dana za amandmane, Vladi ovoliko za posao, da nekako pokušamo promijeniti ritam. A posebno u maju, i prošle i pretpošle

godine sam to gledao. To su dva mjeseca april i maj najproduktivniji Skupštine i Vlade u kojima ima zaista puno posla, i ne možemo zaista stići zaključiti sve ono što mi mislimo, jer smo prihvatili amandmane ili sugestije drugih pravnih subjekata ili grupa, i mijenjali ih kao Vlada. Evo i sada to činimo. Dakle, mislim da ovdje dajemo odgovore na neke vaše dileme, koje su istina bile i naše dileme. Ne možemo odustati, mislim da onda vraćamo stvari na početak, ako kažemo da nema skraćene procedure regulacionog plana, i koja ide kroz vijeće i koja eventualno da neke okvire i kaže u tim slučajevima zove se to koncepcija ili koncept, ili dakle, čini mi se da je ovdje bilo malo pregrubo i onda ne bi mogao niko ništa. Jer i takvih potreba ima. Kada je riječ o ovom kolega Pindžo je to također govorio. Dakle, oslobađanje od rente, imaju dvije stvari koje i nas, i to sam ja naravno malo pregledao, vidio šta su to alternative. Jedna stvar je renta i plaćanje i ovo što govorimo. Opština to ubire, ta sredstva je po zakonu dužna reinvestirati. Radi ili ne radi ne znamo, negdje ne radi, vidi se, negdje radi, vidi se. Šta kada to ne uradi. Dakle govorimo sada o komunalnoj infrastrukturi. Komunalna preduzeća su dužna održavati ovu komunalnu infrastrukturu. Mi dakle imamo u cjenovnicima tamo i u njihovim poslovanjima dio koji se odnosi na održavanje komunalne infrastrukture i to je ono što smo mi dužni, mi i Skupština budžetima, ako oni to ne rade dobro. I nisam siguran da li bi smo ih sada mogli opteretiti da kažemo ako ste po nekom osnovu oslobođeni rente, kako da ih, gđin Lukić je to govorio, ima propis federalni koji to reguliše. Kako da mi sada uradimo još nešto što bi mogli biti eventualno neki novi namet. Slažem se i evo razgovarali smo sada i Kozadra i Lukić i ja o tome da li treba propisati sankciju, pitanje je koje se nameće kako propisati sankciju organu uprave? A da li postoji model da se propiše sankcija onom državnom službeniku ili meni premijeru ili ministru koji u rokovima ne radi, ja na to pristajem. Ako imate neki prijedlog. Dajte ga, odmah ćemo ga uvrstiti u Zakon. Dakle, da ne pogriješimo u smislu organa uprave kao nekoga koga ne možemo sankcionisati, a da evo mene koji to ne uradim u rokovima, ili nas odgovorne izvršne ne sankcionišemo. Dakle nemam ništa protiv toga. Kao i evo, imamo obrazovanje u kojem smo predvidjeli sankcije za svakog ko ne radi nešto. Ja mislim da je predviđena sankcija zakonom dobar alat za kontrolu svih ovih procesa. Govorili smo o urbanističkim i regulacionim planovima. Imamo informacije da će nam se Grad apelacijom Ustavnom sudu obratiti zato što smo regulacione planove spustili na opštine. Ja sam ubijeđen da to nema nikakve veze s ustavom. I da tu nisu povrijeđena ustavna prava, kao što ni u ovom trenutku nisu povrijeđena Ustavna prava opština i zato postoji presuda jer ipak nivo lokalne zajednice donosi regulacione planove. U ovom slučaju grad. Mi smo se opredijelili da na zahtjev svih načelnika, svih 9, pojasnili su da je to funkcionalnije, bliže, bliža materija, opštinskim vijećnicima, prirodnije funkcionalnije. Ostavili smo to na nivou lokalnih zajednica svih, jer su ovih pet vangradskih već imali ta prava. I u ovom slučaju smo rekli u redu, urbanistički grad, a regulacioni opštine. Pa je bila ova dilema i meni. Dakle razgovarali smo o urbanističkim koje donose opštine. Nisam znao, to sam naknadno utvrdio, da za ovih šest opština, četiri gradske Ilidžu i Vogošću za njih to je urbano područje, za njih i dalje donosi Grad urbanistički plan. Jer je bilo tih dilema kako će se postaviti jedna lokalna zajednica prema drugoj, neće je zanimati efekti donošenja urbanističkog plana recimo Opštine Centar ili evo ove koje nisam znao Ilidže u odnosu na Hadžiće. A jedno su možda cjelina, dijelovi. Ali ovih šest opština dakle cjelina. A ove tri nisu, ili jesu dijelom Ilijaš i Hadžići. E to je sada ova dilema u kojoj ponovo ponavljam nadležnost lokalne zajednice ja bih volio što više da prenesmo nadležnosti kao što im po Povelji pripada i kao što po Ustavu mi ono za šta smo nadležni možemo povjeriti višem ili nižem organu na upravljanje. Ovdje smo rekli urbanistički planovi opština vijeća. Dakle da li sada insistirati na tome. Volio da prokomentarišete. Ovo je preozbiljna tema, preozbiljan dokument, 90% stvari mislim da imao usaglašene stavove, bilo bi mi žao da se ne razumijemo i da zbog ovih stvari koje možda nisu idealne, slažem se, ali po nama su značajno bolje od onoga što trenutno imamo, da za ove dvije ili tri stvari mi ovdje polariziramo svi i kažemo nismo za zbog ovoga. Mi zaista još jednom nudimo da ove stvari kao Vlada dvije tri vrlo ozbiljne suštinske promijenimo, a evo ja vam iznosim argumente, volio bih da čujem kontraargumente, prije nego što tu odluku donesemo. Dilema zašto 10000 kvadrata, zašto ne pet, zašto ne.- generalno niko nam nije od opština pravio problem, oni su zagovarali više manje, rekli su u redu nam je da vi imate

nadležnost za donošenje 10.000 kvadrata, i ovdje je još jedna mala značajna stvar, nije ovdje samo izdavanje dozvola za ono što Skupština proglasi javnim interesom nego donošenje vama, što u drugim slučajevima imaju lokalne zajednice. I svi su bez pogovora složili. Bila je dilema za šta. Može li sutra ova Skupština donijeti regulacioni plan za privatnog investitora prijatelja premijera. Pa smo to odvojili i rekli, za infrastrukturu poput deponije, to je drugi problem. Deponiju niko neće. Mi kažemo ljudi gdje ćemo deponiju, niko neće. Skupština kaže mora negdje biti, donosi se plan, kažemo evo hoće bit će u Novom Gradu i dalje, širit će, i to su te. Ili Akademija scenskih umjetnosti kao objekat. Pa smo rekli javni objekti i javna infrastruktura. I to je ono što smo zaista dobro iskomunicirali s lokalnom zajednicom. Imali smo desetine sastanaka i sa načelnicima i sa njihovim saradnicima. A opet odluku može donijeti samo Skupština. Bila je ideja iz početka radi brzine neka Vlada. Evo neće Vlada, Skupština će donijeti odluku jel od interesa Akademija scenskih umjetnosti. Jeste, požurite, zadužite Lukića, donesite javni interes, donosimo plan, izdajemo dozvolu i ne pravi nam nikakav problem. To je dakle, osvrta na ove neke vaše kritike u kojima, evo, ponovit ću samo još jednom, da zaključimo, urbanistička za 15 dana, koncept ili koncepcija kako bi još sigurniji bili da vijeća imaju okvire u kojima se donose u skraćenim procedurama planovi i sankcije eventualno za neke koje ako imate prijedlog možemo u narednih nekoliko sati. Stranke u postupku. Bravo. Član 58. mi smo na sastanku s načelnicima, do 10 njihovih sugestija, devet uvažili. Vidjeli ste u medijima, bio je to, nije to bio samo politički sastanak. Bio je jednom i načelnik Starog Grada, poslali nam pismo, četiri gradske opštine, Grad, devet od tih 10 smo uvažili. Ovo je ta u kojoj bih ja lično volio da nema komšije nikako. Imamo ga u Zakonu o upravnom postupku. On definiše njegovo pravo da se žali naravno i da bude strana u postupku. Načelnici su isto ko i ja vjerovatno raspoloženi da potpuno isključimo iz toga i nismo mogli naći bolji model od ovoga. Čak su na prvi prijedlog i na prijedlog ministra Lukića konstatovali da je bolji ministra Lukića. Pa nismo mogli u ovoj mjeri i ovdje smo precizirali, da sada nešto ne zabrljam, onaj ko donose papire i izjave oslobađa se od učešća treće strane u potpunosti. A kako da ne zaštitim onoga pored čije kuće se eventualno gradi. Može mu se klizište napraviti, može mu se . i normalno čovjek se mora zabaviti tim stvarima mi nismo mogli prihvatiti ovaj prijedlog. On je danas već dolazio i evo ministar Lukić je dijelom, a i ja dijelom odgovaramo. A evo još ćemo eventualno i to pokušati iskomunicirati ali tu nisam baš optimista da taj 58 član možemo mijenjati na štetu te treće strane u postupku. Iako ima puno primjera ima i drugačijih primjera. Evo ja ako treba da ne siđem, mogu ostati pa da još malo komentarišem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo premijeru. Evo replika je bila, uvaženi zastupnik Forto, uvaženi zastupnik Pindžo, a onda zastupnik Šućur.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Zahvaljujem. Evo i ministar i premijer su se oglasili po ovom našem amandmanu i mislim da je ovo dobra prilika da prokomentarišem upravo ove njihove argumente. Dakle, sljedeća je stvar. U članu 39, stav (2) dozvoljava se skraćeni postupak izmjene planskih dokumenata koji se zloupotrebljavao a način koji smo svi identificirali danas. Neki su vrlo eksplicitno govorili o pojedinačnim projektima ali u suštini, mislim da znamo na šta se misli. Onda dođe ministar i kaže sljedeću stvar: ako mi definišemo šta znači promjena osnovnog koncepta, bitna promjena koncepta, i ako definišemo na način na koji smo mi predložili, onda se neće moći ništa mijenjati. Pa u tome je i poenta, i ne treba da se mijenja. Šta to treba promijeniti po skraćenom postupku a da nije donešeno u redovnom postupku. Skraćeni postupak se predviđa za tehničke greške, za tehničke stvari, nešto je pogrešno ucrtano, neka kota nije dobro urađena, nešto što stvara nelogičnost u samom projektu. I onda vi kažete pa ne možemo ovo ovako moramo po skraćenom postupku ovu grešku ispraviti. To je bilo i u prethodnom zakonu namjena, pa je ona zloupotrijebljena. Znači, mi ovo kažete pregrubo smo definisali koncept. Tako je. Pregrubo smo definisali koncept, da ne dozvolimo ove zloupotrebe koje smo imali. Dakle, ako želite nešto mijenjati mimo ovoga što smo naveli, idete u redovnu

proceduru i sve ok. Eto to je poenta ovoga što smo i ovo nije samo naše, ovo je šira struka. Struka koja se stvarno bavi ovim poslom u Kantonu Sarajevo. Oni već imaju određenu dozu već sa podsmijehom govore o tome kako se ovaj član koristio 46. u prošlom, a već sa podsmijehom govore aha evo ga u članu 39, stav (2) opet ga imamo. Vi sada kažete, dobro to ide sada opet na vijeće. Međutim, skraćena procedura znamo kako se koristi. Skraćena procedura sve se radi brzo i ako mijenjamo koncept dajete da vidimo šta je ovaj koncept. Ova naša definicija je došla iz struke. To nije moja definicija. Odlična je definicija. Sve mimo ovoga stvarno ne znam zašto ne bi išli opet u redovnu proceduru i zašto onaj ko je donosio plan nije to uradio u startu ako već ovo se mijenja. Eto nadam se da sam bio jasan. Ovo su stvarno tehničke stvari i pokušavam da govorim jezikom svima razumljivim. Eto hvala.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo:

Ma mi se očito nismo razumjeli. Član 46 trenutno važećeg zakona kaže da se može donijeti korekcija uz saglasnost Zavoda za planiranje, izričito i samo radi usaglašavanja tekstualnoga i grafičkog dijela. E hajmo vi sada kažete kakvo usaglašenje zloupotrijebljeno do sada sto puta, a Bjelašnicu sam uzeo samo kao jedan primjer jer ga svi znaju, svi vide šta je napravljeno. Ruglo. A nije tako zamišljeno, a urbanistički projekat donijelo Općinsko vijeće a korekcijama je unakaženo. Korekcijama je unakaženo. Zloupotrebljavajući Zakon. I sva priča je hajmo napraviti rješenja u Zakonu da do najmanje moguće dođemo u poziciju da niko ne može zloupotrebljavati Zakon. I to je intencija. A ne nabranje nekih primjera. Ja sam ih nabrajao samo da pokažem kako se to radi. Evo vam u članu 28, ako hoćete to da spriječite, samo brišite stav (2) u kome ne može. Je li normalno da plan nižeg reda može se primjenjivati ako nije u saglasnosti sa planom višeg reda, uz mišljenje zavoda ako se ne mijenja koncepcija. Eto vam nove mogućnosti za zloupotrebu ovog zakona. Eto vam nove korekcije. Znači vrlo jednostavno, ako se imaju ozbiljne i poštene namjere, onda se ova tačka 2 člana 28 potpuno briše. A stavka tri, tačka tri bila bi tačka 2, ali bi rečeno bilo usaglašavanje planskih dokumenata osigurava se obavezno u postupku donošenja plana. A ne u pravilu, nego obavezno. Zašto? Prostorni plan Kantona donosi ova Skupština uz mišljenje svih načelnika i gradonačelnika i Federacije. Pa šta je onda sporno ako usaglasimo prostorno plan, šta je sporno da na osnovu tog prostornog plana usaglasimo opštine i opštinska vijeća koje donose provedbene planove da oni budu u skladu sa prostornim planom? Što će mogućnost da različito crtaju u prostornim planovima i da primjenjuju bez obzira je li usaglašeno sa prostornim planom Kantona Sarajevo. To je smiješno. Doći ćemo sada na izmjene i dopune prostornog plana pa ćete vidjeti šta smo napravili u ovih prethodnih deset godina od prostora u Kantonu Sarajevo. A vrlo jednostavno, ako neće dalje da se zloupotrebljava, onda se ovaj član ne izmijeni, samo se izmijene ova tačka izbacili i tačka tri kaže jer po Federalnom zakonu o prostornom planiraju i korištenju zemljišta na nivou FBiH, je obaveza usaglašavanja planova. I ovdje u stavu 1 kaže da se plan nižeg reda mora biti u saglasnosti sa planom višeg reda. A što onda dajemo mogućnost da može se primjenjivati i onaj dole ako zavod za planiranje kaže i to kaže ako nije promijenjena koncepcija. E zato sam vam onda pomenuo drugi projekat koji je isti nosilac izrade plana radio. I vi mi kažete nije koncepcija kada se u umjesto javnih sadržaja društvene infrastrukture planiraju apartmani. I isti to stručni organ to planira. I naravno, regularno je sve. Vijeće je donijelo odluku, izmijenilo plan i to je završeno. I tu nema spora. Ovo vamo u Bjelašnici I nezakonito. U Bjelašnici II dva je zakonito. Nadležni organ donio odluku. A kakav je to nadležni stručni organ i koja je to koncepcija kada jednom propiše ovako a onda na nečiji zahtjev promijeni potpuno koncepciju. Drugo, troškovi uređenja, nije tačno. Tačno je da je propisano federalni zakonom. I nije ovdje akcenat ko ubire te troškove lokalne zajednice naravno. Oni izdaju odobrenje i oni ubiru. Ta zajednička komunalna infrastruktura neko ju je napravio, i svi je oni investitori koji grade koriste tu infrastrukturu. Koriste je jer napravi 50 stanova, ti se moraš uvesti u kanalizaciju, moraš i vodu. Povećava li to troškove komunalnim preduzećima da mu dopremi vodu. Da održava tu kanalizaciju, ili ne znam neke druge da ne govorim. Tako da ima prostora i intencija je da se zakonom propiše da se odredi određen procenat na bazi struke koji je to za izgradnju proširenje i održavanje postojeće i izgradnju nove

infrastrukture da se ne može biti oslobođeno. Jer ovako imate situaciju koje uređenje kada budete u svojoj parceli izvedete samo do šahta. I nikom ništa dalje ne platite. Al obaveza je države da uzima kredite da popravlja vodovodne cijevi, one već postojeće. Ja smatram da to nije u redu. Drugo, kada ste. I ovo je zadnje, završit ću. Kada je u pitanju propisivanje novčanih kazni. I dosada je u zakonu bilo krivično djelo bespravna gradnja, jeste li ikada čuli da je podnesena prijava za nezakonito ali možda neki tamo jad i bijeda koji je napravio šupu ili garažu. I dobro je da ostane i danas. Doće vrijeme i odgovornosti. Ali ako ste mogli propisati da se odgovornom licu u javnom preduzeću određuje kazna ako ne izvrši zašto se ne može propisati kazna odgovornom licu u organu uprave. Kada može u svim javnim preduzećima, u svim možemo samo u organu uprave ne može. To mislim da nije u redu, ali eto. Završavam. Hvala lijepo. Izvinjavam se što sam malo produžio.

Predsjedateljica:

Uvaženi zastupnik Šućur.

Poslanik/zastupnik Slaviša Šućur:

Hvala predsjedavajuća. Ma evo, ja ću samo kratko se osvrnuti na nešto što je rekao premijer. Ja u potpunosti se slažem s onim što je urađeno. Prenošenje u nadležnosti za donošenje ovakvih dokumenata na lokalnu zajednicu. Međutim, Europska povelja je vrlo jasna. To su prava koja pripadaju lokalnoj zajednici u okviru zakona. Jedna je stvar boriti se za ono što pripada o čemu treba da odlučuje lokalna zajednica, ali je vrlo bitno u tom cijelom procesu insistirati da to bude u okviru zakona. Ono što smo mi dozvolili u Kantonu Sarajevo je anarhija. I mislim da smo svi svjesni i zbog toga insistiramo, dakle na tu prava i slobode mora postojati okvir. Planski dokumenti su Zakon. Mi se odnosimo prema njima vrlo labavo. Dakle ne može biti da može a i ne mora biti u skladu sa višim planom. Dakle, to jednostavno ne ide jer prostor je jedno od najvećih blaga koje svako društvo ima i mislim da je to nešto prema čemu se moramo odnositi na takav način. Vaša dilema oko komšije mora biti. Mora biti zaštićeno pravo čovjeka koji tu već živi i nemojte uopšte to pitanje otvarati. Mislim da je to nešto što je tradicija svagdje u svijetu o čemu se treba voditi računa. Vi ste spomenuli interese da ste pokušavali pomiriti interese državnih službenika i investitora. Oni su dvije strane, treća strana koja najviše vrijedi je opšti interes, interes svih građana. Investitor naravno, treba mu omogućiti da najbrže dođe do realizacije investicije ako je ona u skladu sa zakonom i sa planskim dokumentima. A ne da kršimo zakone i planska dokumenta ili da narušavamo prava odričemo se opštih interesa da bi smo izašli u susret investitoru. I tu mislim da je lažna dilema u pitanju i da je to nešto što se vrlo lako da otkloniti. Prostor moramo štiti. Kada se jednom devastira, praktično je nemoguće da se vrati. A mislim da ponavljam opet, mislim da je Sarajevo u kritičnom stanju. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Evo dajem sada riječ premijeru. Izvolite premijeru.

Premijer Elmedin Konaković:

Ja ću vas zamoliti da riječ date i direktoru Zavoda za planiranje da pojasni nekoliko stavki o kojima smo mi danas govorili. I ministar Lukić također ukoliko želi. Dakle, imamo jednu ozbiljnu argumentaciju koju smo i mi zaboravili. Trenutno imate usvojene planove u velikom broju opština. Usvojene 80-tih godina. I pojavi vam se investitor ili privatni graditelj, koji umjesto 9x9 hoće kuću 11x6. i ako ga baš zakucamo i kažemo sve u gabaritima, sve u kvadrat, sve u metar kvadratni, ili investitoru koji će tu zaposliti 1000 ljudi, a nemamo uopšte ovu dilemu, ovo o čemu je govorio gospodin Šućur, zato garantujem da je ovo sada što predlažemo, mnogo bolje od postojećeg stanja. Ako otvorimo temu zašto nije srušen jedan objekat, možemo to do sutra pričati. Nije istina. Mi to stalno pitamo načelnike, oni nama kažu: brzo, brzo nešto zašto nam to, zašto ovo, a niko nikad nije srušio ni jednu boračku kuću u Kantonu Sarajevo, neće srušiti. Vjerovatno. Pa evo nema više ni odluka o legalizaciji. Mi se s tim borimo da štitimo prostor. Mislimo da čak, čak mislimo da će ovo

natjerati njih za donošenje što većeg broja planova. Što većeg broja planova i to naravno i košta. Ali evo ne gledamo ni na to. Ali što već i broj planova koji su vrlo jasno precizirani u kojem svaki subjekt ima svoju ulogu. Nisam to prokomentarisao maloprije. Šta znači komunalna infrastruktura, sada ću banalizirati. Rekli smo nemojte nas tih čekanja. Ljudi ukidamo prethodnu saglasnost za urbanističku vodovodova, pa onda imate saglasnost za urbanističku. Pa ukidamo prethodnu za građevinsku, pa saglasnost za građevinsku. To je trenutno, danas je to na snazi. Toga više nema. A kada kažemo saglasnost JKP ona uslovljava izdavanje dozvole. I uveli smo mišljenje. VIK će dati negativno mišljenje, načelnik će izdati dozvolu, kada dođete nama u VIK da se priključite mi kažemo nema šefe vode, ne moram te priključiti. Ili plin, evo. Nema, naše mišljenje je negativno. To što ti je načelnik dao dozvolu, nek te grije. Dakle sve su to stvari funkcionalne koje zakonom su precizirane. Ništa to nije kako vrtite glavom, nego je tako. Evo recite kako može. I može naravno ponovo saglasnost na sve i kada vam dođe bilo ko, ili kada vi počnete graditi, naravno zivkat ćete telefonima Efendića, mene, drugog Efendića, Berila nekoga da nam tu izlazi u susret. Mi to nećemo. Prvi put imaju rokovi za dovodenje u završno, dovodenje krajnjoj namjeni, koji kaže: započeo si, ma neću ruglo. Tako isto štitimo. Hoćeš ti šefe unutra da napraviš, izvana nećeš. Ne, tu nju upakuj pa se iznutra onda grij, napravi grijanje i parkete kada ti hoćeš. Puno stvari koje su osim ekonomskom imaju i ovaj prostorno planski aspekt. Danas, ja ne mislim, zapeli smo i vi diskutujete barem u četiri ili pet stvari u kojima se mi u dvije tri slažemo. I sada smo ko da smo sada baš potpuno neki loš dokument, bilo je mnogo više sukoba na nekim drugim dokumentima. Dakle, šta ćemo mi sada s koncertnom dvoranom na Centru? Nikad je niko neće napraviti. Neće stoji nabolji plac u gradu, tamo nacrtio koncertnu dvoranu neko. Šta s politikama koje se mijenjaju. Šta kada dođe Vlada efikasnija, bolja, brža, s boljom vizijom naredna, kaže mi imamo sve, a ovdje smo prostorno planski ovako zakomadani, zacementirani, ne možemo mrdnuti. Vjerovatno će probati nešto popraviti, dinamizirati, s opštinama, načelnici, idući izbori, hoće neko nešto drugo. Dakle, borimo se da to bude funkcionalno, a što transparentnije i što legalnije. Mi vijeća smatramo legalno izabranim organima. Nije to dakle u okvirima zakona. Njima ovo po zakonima svim pripada. Pripada im, regulacioni plan, pripada lokalnom nivou. On na kraju iscrta šta može, šta ne može. Bez obzira na prostorni koji je dokument više reda. I sve smo to čini mi se precizirali. I ostajemo evo za ovo pitanje zastupnika Forte. Šta u ovim slučajevima? Šta sada? To je promjena i koncepta. Nećemo tu koncertnu dvoranu, hoće tu načelnik. I ponovo govorimo o ubiranju rente. Metar kvadratni u toj zoni, on iz toga napravi tri škole. Kako će, kako kada mu kažemo nema šefe promjene namjene i koncepta. Promjena koncepta, nije koncertna dvorana, jest škola, jest federalna Vlada. Hoće federalna Vlada tu zgradu, evo platite, napravite. Dakle, negdje mora biti taj prostor. Zato mi kažemo nije baš potpuno tako grubo zakovano da kaže, gabariti, koncept, ovo, ne mijenja se. Šta se mijenja onda. Onda je bolje da kažemo nema ništa, ima samo plan. A po trenutnim planovima, kakve vjerovatno i vi nailazite na kakve probleme, ima u Novom Gradu plan regulacioni 78 godine. Jednom čovjeku preko kuće ucrтана saobraćajnica. Donio da legalizuje kuću ne može se po zakonu legalizovati. Komšija pored njega, koji je pored te imaginarne saobraćajnice legalizovao kuću. Kako ćete to ljudi riješiti? Nikad ne može ta saobraćajnica niti je ima u planovima našim, niti se gradi, ona je preko 1000 kuća ide, ucrтана. Važeća danas, mora novi plan, mora sve. Slažemo se, mislim da u nekim situacijama ne može isključivo samo planovima. I nije isto korekcija. Molit ću samo direktora da pojasni ovaj član 46. o kom smo mi malo govorili pa da čujete malo i struku i ja možda previše o ovom govorim. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo premijeru. Evo zamolit ćemo direktora. Izvolite direktore, predstavite nam se.

Direktor Hamdija Efendić :

Poštovanje, ja sam Hamdija Efendić, direktor Zavoda za planiranje, razvoja Kantona Sarajevo. Pozdravljam sve prisutne da vam ne uzimam puno vremena. Dakle, referisat ću se, maloprije spomenut član 46 Zakona, postojećeg iz 2005 godine. Dakle prije 12 godina otprilike je donešen taj

Zakon o prostornom uređenju kantonalni i propisan je taj član 46. niti sam ga ja, niti vi ovdje koji sjedite donijeli. To je donijela tadašnja Skupština. I nije tačno ovo da mišljenje zavoda ide. Dakle, ovako otprilike, parafrazirat ću. Znači član 46 taj član kaže ovako otprilike: u slučaju evidentnih nedostataka, nedorečenosti ili pazite, ili razlika u grafičkom i teksutalnom dijelu. Dakle nije samo razlika u grafičkom i teksutalnom dijelu. Načelnik općine pokreće korekciju regulacionog plana. Znači uloga Zavoda za planiranje je da radi plan kao stručna institucija. I mi to uvijek radimo. Eto to je sva priča. Znači uključeni su subjekti planiranja, a to su općina, Zavod za planiranje, općina Zavod za planiranje kao nosioc izrade, Ministarstvo prostornog uređenja i Ministarstvo saobraćaja, i grad ako se radi o gradskim općinama. Znači to su zakonom propisani subjekti planiranja i oni odlučuju. Pošto se u periodu od prije 12 godina, dešavale su se nedoumice u tom smislu, onda je traženo tumačenje od ministarstva prostornog uređenja. Traženo je šta malo detaljnije da se objasni šta taj član znači, kako da se to praktično primjenjuje. Jer se praktično dešavalo, on je vrlo kratak član i ima dosta mogućnosti da se na različite načine tumači. Onda smo mi dobili tumačenje na skoro dvije strane gdje je tačno propisano. I ključna stvar što je u tom tumačenju Ministarstva prostornog tadašnjeg bilo rečeno, jeste da prije nego što se pristupi korekciji plana, načelnik općine pokrene korekciju, onda sjednu na sastanku sjednu ovih pet subjekata planiranja, i donesu odluku da se radi ili ne radi korekcija. To je procedura koja je sada uvažena. Ono što je dobro i ja lično mislim da je dobro da nema više korekcija jer će kroz izmjene po skraćenoj proceduri, naravno uz ovu klasičnu proceduru, izmjene po skraćenoj proceduri će omogućiti uključivanje javnosti. To je odlična stvar. Ja isto sam protiv korekcije. Eto toliko. Mislim da sam objasnio suštinu korekcije. Dakle ne pita se samo Zavod nego i četiri druga subjekta. Naravno, načelnik općine pokreće i donosi korekciju. To je to.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi direktore Efendić. Evo mislim da smo s ovim iscrpili sve. Sada molim zastupnika Edina Fortu, da li ostajete pri vašim amandmanima? Evo, izvolite premijeru.

Premijer Elmedin Konaković:

Ja sam predložio. Nije nam to problem. Puno smo, često smo to radili da u pazi, nastavite normalno rad, mi ćemo opet dostava, hrana i da ovih nekoliko stvari, koje bez obzira na ishod glasanja, i mi smatramo da eventualno trebaju biti korigovane urbanistička 15 dana, eventualno našli smo ovdje već neke sankcije za predviđene pa ćemo na brzinu to izanalizirati, vidjeti ima li još prostora. Razmotrit ćemo vaš prijedlog i eventualno pozvat ćemo vas da još malo prodiskutujemo o tom prijedlogu i da se izjasnite nakon pauze o zakonu. To ništa ne mijenja puno dinamiku rada. To je 10 minuta. Mi ćemo nekoliko stvari promijeniti u odnosu na diskusije zastupnika.

Predsjedateljica:

Dobro, može.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Mogu li ja reći. Evo samo kratko. Ovaj amandman broj I, za koji premijer sada kaže da ćemo malo porazgovarati. Mi ćemo vrlo teško odustati od teksta, šta znači koncept, koncepcija nečega. Znači nama je bitno da se to uvede u uvodni dio zakona- gospodin Pindžo je također naveo još jedan drugi član gdje se ista zloupotreba ovoga riječi koncept i koncepcija može zloupotrijebiti. Vrlo nam je bitno da se to unese u uvodnoj i mi u tom slučaju možemo podržati Zakon. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Forto. Mi nastavljamo dalje pa ćemo se vratiti na ovu temu sa glasanjem.

Predsjedateljica:

Tačka 7, to je:

AD - 7.

PRIJEDLOG ODLUKE O USVAJANJU "B" FAZE IZMJENA I DOPUNA PROSTORNOG PLANA KANTONA SARAJEVO ZA PERIOD OD 2003. DO 2023. GODINE SA PRIJEDLOGOM ODLUKE O PROVOĐENJU "B" FAZE IZMJENA I DOPUNA PROSTORNOG PLANA KANTONA SARAJEVO ZA PERIOD OD 2003. DO 2023. GODINE I IZVJEŠTAJEM O PROVEDENOJ JAVNOJ RASPRAVI I JAVNOM UVIDU NA NACRT "B" FAZE IZMJENA I DOPUNA PROSTORNOG PLANA KANTONA SARAJEVO ZA PERIOD OD 2003. DO 2023. GODINE

Prijedlog odluke ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Izvolite ministre, ponovno, ministar Lukić.

Ministar Čedomir Lukić: UVODNO IZLAGANJE

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi ministre Lukić. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu. Uvaženi zastupnik Forto.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Zahvaljujem. Ovo je možda tema dana danas, djelovanje vlasti u prostoru. Ja ne znam koliko ljudi razumije stvarno ovu problematiku jer je prilično tehnička. I stručna. Ali ja bih volio da ovim nekim normalnim, svima razumljivim jezikom malo objasnim o čemu se ovdje radi. Znači prostorni plan je razvojni dokument. To je način na koji jedna vlast projektuje sve ono kako ona vidi prostor kojim upravlja. Šuma, voda, poljoprivredno zemljište, rude, i građevinsko zemljište. Znači, tih pet stvari je definisano samo ovim prostornim planom. To su pet ključnih resursa za život bilo koje sredine. I šta se ovdje desilo. Mi imamo jedan prostorni plan koji je donesen za period 2003-2023 godine. Znači to se tako radi u normalnim državama donose se planski dokumenti koji traju 20 godina. I onda ta vizija koja je dvadesetogodišnja vizija se sprovodi i upravo se na taj period donose ovi dokumenti kako ne bi dnevna politika uplitala svoje prste. A kako kod nas to ustvari izgleda, to izgleda na način da je već nekoliko godina nakon usvajanja ovog prostornog plana uvedena tzv faza A izmjena, pa onda je najavljena faza B izmjena o kojoj danas govorimo i šta su posljedice bile tih izmjena. Mi recimo već u šestoj, sedmoj godini nakon donošenja 20-godišnjeg plana imali smo ključne izmjene i neki smo ovdje već dobili neke materijale nevladinih udruga, jedna od ključnih izmjena koja se pominje su drastično smanjenje poljoprivrednog zemljišta nauštrb građevinskog zemljišta. I sada se mi pitamo da li ova vlast vidi razvoj naše sredine, našeg Kantona tako što ćemo poljoprivredno zemljište preimenovati u građevinsko, i graditi zgrade. Ako je gradnja zgrada vizija razvoja ovog grada, super. Ali to mora neko glasno da kaže. Mi ne mislimo da je to način na koji se ovaj Kanton treba razvijati. Ako onda neko kaže šta ima poljoprivredno zemljište uopšte da radi u jednom centralnom urbanom području. Pa evo, znamo kojoj opštini pripadaju. Recimo Barice-Barice su jedno područje koje po nama treba zaštititi. Mi smo ovdje predlagali da se one zaštite. Želimo da ostane gore poljoprivredno područje. Naravno da poljoprivredna područja imaju šta tražiti u urbanim sredinama. I to je najbolji primjer. I evo sada ću vam još jedan primjer navesti šta se desilo od trenutka kada je prvi put izmijenjen ovaj prostorni plan 2006 godine se pristupilo, 2010 mislim da je donesen ta A faza. Broj klizišta u kantonu se povećao za 400. znači mi smo radili strateške intervencije u planskim dokumentima. Kao rezultat našeg upravljanja prostornom imamo povećanje broja klizišta za 400. imali smo malo preko 600, sada imamo preko 1000. a čija je

odgovornost za sanira ta klizišta? Zavod za izgradnju Kantona Sarajevo. Znači mi ćemo, država će sanirati, plaćati ta klizišta, a neko ko vrsti intervencije u prostoru će da gradi i da ima taj neki profit, a mi ne znamo kakve imaju koristi građani od toga. Dakle, još jednom ponavljam, voda, šuma, poljoprivredno zemljište, građevinsko zemljište, i rude, to je ono što prostorni plan radi, a vi pogledajte na koji način mi pristupamo tome. I sada ću evo samo, zato što mi je već drugu intervenciju radimo u prostornom planu, iako on traje do 2023 godine, kratko osvrnuti na ono baš što je rekao premijer, zbog čega smo u prethodnoj tački bili protiv izričito protiv mogućnosti brzih korekcija planskih dokumenata. A to je primjer gdje je on naveo kako recimo dođe neki načelnik i hoće da promijeni možda neku zgradu koja je možda upisana kao koncertna dvorana, pa on hoće neku drugu zgradu gdje će on na brži način imati neki prihod za svoj budžet. Pa upravo je poenta ovih planskih dokumenata, posebno dugoročnih poput prostornog plana da ne može jedan načelnik doći i to uraditi. Zbog toga onako kako su rekli, mi grubo želimo definisati šta je koncept nečega u prostoru da se ne može to mijenjati preko noći. I onda ne bi imali stalne intervencije i stalne promjene. I ne bi imali urbicide kojima danas svjedočimo. I zbog toga ću vam reći zašto mi nemamo povjerenja da ova i ovakva vlast, sa ovakvim izmjenama u prostoru da će ona na pravi način ovo izmijeniti. Evo recimo nek su sve ove procedure ispoštovane po zakonu za ovaj plan B izmjena prostornog plana koji je danas na dnevnom redu. Kada je faza A izmjena prostornog plana donesena prije 7 godina. Ministar koji je tada bio, a pripada istoj stranci kao i današnji ministar, ministar tada je vrlo gorljivo branio te izmjene u prostornom planu. A danas u stručnim krugovima govori kako su te izmjene donesene pod kriminalnim pritiskom iznudom. Kriminalnom iznudom da ga citiram. Ja ne mislim da je danas izmjena prostornog plana rezultat bilo kakve kriminalne iznude prema ovoj Vladi. Stvarno ne vjerujem u to, ali mi nemamo ni povjerenja da su ove izmjene u korist građana jer vidimo šta s dešavalo u proteklom periodu. Ovo je jedan kontinuitet nebrige prema našem prostoru. Mi bi stvarno htjeli da to bude, da sada ne želim nikakvu nostalgiju da evociram ali željeli bi da intervencije u prostoru budu stvarno zakucane na 20 godina. Kada znamo da se nešto donosi, znamo da neće doći neki načelnik sutra i htjeti to sve da promijeni. Imat će svoju šansu, u tom trenutku kada se donosi prostorni plan, ili bilo koji regulacioni plan, ili urbanistički dokument, tada neka interveniše jer mu nema više promjene narednih godina. A ne kako se ko pojavi da to mijenja, da mi to dozvoljavamo i mislimo da je to normalno. To nije normalno, to se tako ne radi u naprednim zemljama. Zbog toga mi ne možemo podržati ovaj Prostorni plan. Mi jednostavno nemamo povjerenja da će ovo biti napravljeno u skladu sa interesima građana, i sve ove argumente koje sam iznio, mislim to možemo dokazati na sto načina. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Forto. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Pindžo, izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Ovakav dokument, treba puno struke da bi ga uopšte izanalizirao i da bi dao neko svoje mišljenje, ali evo. Da se osvrnem samo na izjavu ministra, svi dosadašnji planovi nisu doneseni po procedurama i po propisima. Mislim da je to nekorektno i da nije u redu. Ja ne znam jesu li, ali 2006 je donesen prostorni plan Kantona Sarajevo i evo poslije 10 godina ga mijenjamo. U ovom sazivu čini mi se, ili u prošlom, nebitno, pošto sam bio u ovoj Sali, izmjene prostornog plana, odnosno A faze, koliko se ja sjećam su omogućile izmjenu samo jedne riječi, „dodavanje stambene“ i danas imamo na djelu ono što je izmijenjeno prostornim planom od Pofalića do Ilidže rade se stambene zgrade na zonama gdje je nekada bila industrija. I to je izmjena bila i nema veze sa klizištima, jer tu klizišta nije bilo niti će ih biti jer to je ravan. Nema veze. Čini mi se da je to tako ali nebitno. Zašto je bio važan Zakon o prostornom uređenju? Pa zakonom o kome ćemo se danas izjašnjavati je propisano da se i prostorni plan može donijeti u skraćenoj proceduri do 90 dana. Svi prostorni planski dokumenti se mogu donositi u skraćenoj proceduri od 90 dana. I ono zbog čega sam ja energično protiv te skraćene procedure je upravo isključivanje

javnosti čim sakrivajte donosite po skraćenoj proceduri, tu postoji mogućnost da nešto se zloupotrebljava. I to je glavna suština, a ne nadležnost. Jel nadležnost Skupštine Kantona, grada ili općina. To je druga priča- jedina stvar što sam ja mislio da nije dobro da prostorni plan i urbanistički planovi da moraju organi višeg reda donijeti, jer moraju razmišljati dugoročno planiranjem zemljišta. Desit će nam se veliki problemi kada je u pitanju urbanistički planovi pa ćete vidjeti kada jedno općinsko vijeće donese urbanistički plan koji nije u saglasnosti sa prostornim planom Kantona Sarajevo, e onda ćete se pozvati na ovaj član pa će kazati primjenjuje se on i neko će mu dati mišljenje. Ali o tome po tom. Sada smo na drugom terenu. Planirati prostor, je li moguće da mi imamo jedan organ? Nosilac izrade svih planskih dokumenata u Kantonu Sarajevo je Zavod za planiranje i razvoj Kantona Sarajevo. Pustite sada personalno ko je na čelu Zavoda. Govorimo o instituciji stručnoj osnovanoj da to radi. Donese nam prostorni plan, odnosno tadašnjem sazivu Skupštine i ne bitno je to, nije bitno personalno, možda vežemo, ovaj direktor pa se on našao nešto uvrijeđen ili ovaj prethodni ministar, pa je on nešta. Mi govorimo čitavo vrijeme o sistemu i pravljenje takvih rješenja koja neće moći niko zloupotrebljavati. Nebitno ko je personalno danas, ko je bio jučer ili ko će biti sutra. Jel moguće da isti zavod prije 10 godina donese prijedlog i Skupština predloži Vladi, a Vlada predloži Skupštini kao nosilac izrade plana kao stručna institucija i da za 10 godina imao situaciju da se 50% plana mijenja. Samo ću vam jednu odredbu reći, kaže nismo prihvatili, ako prihvatimo, ta bi promjena bila preko 50% pa bi se morao raditi novi plan. Toliko je promijenjeno stanje u prostoru, je li moguće da stručna institucija toliko fuli? Toliko fuli u planiranju ili je u pitanju nešto drugo, ili je u pitanju provođenje, ono o čemu smo maloprije govorili kada je u pitanju Zakon o prostornom uređenju, planovi i realizacija tih planova. I onda imamo situaciju gospodo moja draga da ovo što je kolega Forto govorio promjene u planiranju zemljišta. Prostorni plan i obrazloženje kaže avio snimak, orto ovako nešto, tamo nekih stručnih termina, što apsolutno nema veze s vezom. Koliko se sjećam

2004 je avio snimak rađen na kantonu ali ne bitno. Znači prije donošenja ovog plana koji je trenutno važeći i kojeg danas mijenjamo. Postoci najbolje govore, za deset godina sa 4,26 % vodnih površina ovim izmjenama plana se ide na 0,60%. Sedam puta smanjujemo zemljište pod vodnim površinama, koje je planirano kao vodna površina, jer ono ima posebne režime i u planiranju, nižim aktima a i u korištenju. Jel moguće da nam ne treba voda ili da je ne trebamo štiti, ili je to već prikazivanje postojećeg stanja a može biti da je jedan od razloga i to jer sam pročitao tamo negdje u obrazloženju da se recimo na jednom lokalitetu koji je bio rezervisano područje za vodovod, izgrađeno je 200 objekata. Pa bože moj, mislim kako ćemo sada srušiti 200 objekata da bi imali rezervisano za narednih 50 godina vodu. A pitanje je ko je odobrio izgradnju tih 200 objekata. Da ne ulazimo dalje. Poljoprivredno zemljište. Aktuelnim planom bilo predviđeno i planirano 28,71 %. Izmjena plana 10,7%. Tri puta smanjujemo poljoprivredno zemljište i onda kaže promijenilo s jedne strane promijenilo namjenu jer se pritislo što legalnom, što bespravnom gradnjom ili promjenom boniteta zemljišta, zaraslo. Zato sam ja prošli put pitao gdje se troše pare, pa između ostalog i to, to oni parafiskalni nameti što naravno nikada ne može dobiti odgovor na to. A zauzvrat imamo građevinsko zemljište sa 20,28 povećanje na 31,10. i niko nema protiv ništa da imamo više građevinskog zemljišta, da otvaramo prostor jer je i to razvoj. Ali je pitanje da li mi planiramo da išta ostavimo svojoj djeci i unucima u naslijeđe. Hoće li imati sutra vodu uopće. U ovom planu nema rezervisanog plansko snabdijevanje vodom Kantona Sarajevo u postplanskom periodu. Ovdje ima u aktuelnom i ima do 2023 Crna rijeka u postplanskom periodu što znači narednih 50 – 100 godina niko ne planira kako će Kanton Sarajevo i građani Kantona Sarajevo odakle će piti vodu. To nema. A bilo je predviđeno. E sada se to briše. Pitanje je šta je ovdje planirano. Vrlo je teško upratiti i analizirati ovaj plan jer je on označen zone, građevinsko, poljoprivredno, vodno, i šumsko zemljište pa su tamo ka-čeoovi. Ka-če ovaj, ka-če onaj, milion ka-čea, a na karti se ne vidi ništa apsolutno jer su karte toliko malog razmjera da ne možete ništa vidjeti i vrlo je teško upratiti. I zato sada generalizujem na ukupne površine ne ulazeći u pojedine mikrolokalitete gdje je šta predviđeno- naravno s prostornim planom ne planiraju kakvi će se objekti graditi i gdje za to imamo planove nižeg reda, ali ima jedna druga stvar, kada primijenimo Zakon i ovo što piše u izmjenama i

dopunama plana, reći ću vam samo jednu stvar, kaže na van-urbanim područjima, znači izvan zone građevinskog zemljišta se može graditi uz mišljenje Zavoda za planiranje, na inicijativu lokalne zajednice. Ja vam kažem onda povucite ove izmjene plana i donesite samo jedan član, nama plan nikakav ne treba, gradit će se gdje hoće i ko šta hoće. Nama ne treba nikakav plan. Imamo povećanje građevinskog zemljišta a 10% a onda imamo situaciju da ćemo dozvoljavati gradnju na poljoprivrednom vodnom, šumskom zemljištu, zato što imamo investitore da napravi vikendicu u nakom potoku jer fin potočić u šumi pa treba mu omogućiti da gradi vikendice. I s druge strane imao brisanje u van urbanim područjima. Bila su ruralna, pa su nabrajana tamo, jedan primjer Bobovica. Kaže tamo da će se u tim selima i u tim lokalitetima u okviru zone građevinskog, unutar zone građevinskog zemljišta baviti etnozanatstvom, poljoprivrednom, stočarstvom i proširenje kapaciteta za seoski turizam. Sada se potpuno briše poljoprivreda, briše se etno zanatstvo, briše se stočarstvo. Potpuno se briše. Znači ljudi se neće moći baviti u selu poljoprivredom. Ne treba da se bave, što će se baviti kada će doći tamo neki da im naprave vikendice i da od toga žive. Ovo je smiješno. Ove izmjene plana su katastrofalne. Ovo je daj mi danas, a ne interesuje me šta će biti sutra. A da ne govorim šta će biti za narednih 20 godina. Je li ovo realno stanje na terenu, pa samo napisali ga. Ovi ljudi sjeli i napisali kakvo je trenutno stanje na terenu možda jeste, ali onda znamo gdje smo došli i politike koje su dovele do ovoga da ako je to stanje tako, onda je to katastrofalno, a ako nije, a planirati ga ovako sa ovim površinama i neću dalje da oduzimam vrijeme, jer puno sam ovdje napisao, mogao bih ulaziti u detalje, ali nema svrhe. Apsolutno nema nikakve svrhe. Po ovome što piše, mada je ovo suprotno Zakonu o prostornom planiranju, prostorno planiranje sada u ovom zakonu stoji da se na ostalim zemljištima van zona građevinskog zemljišta tačno propisano u članu 6 stav (2) šta se može graditi. Tačno propisano šta se može graditi. Infrastruktura, vojni objekti, diplomatski i poljoprivredni. Evo ovdje u prostornom planu ne može. I na kraju imamo da je saglasnost na ovaj plan dao jedino Grad Sarajevo ako se ne varam. Ovo što su dale općine ni jedna nije dala pozitivno mišljenje jer imaju primjedbe i naravno Federacija, federalno Ministarstvo prostornog uređenja, federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede šumarstva i sada i ovdje imamo primjenu Zakona da će se primjenjivati plan nižeg reda bez obzira što nije u suglasnosti sa planom višeg reda. E to vam je primjena zakona, ono o čemu smo maloprije govorili. Samo što se ovdje krši federalni Zakon o prostornom planiranju o korištenju zemljišta na nivou Federacije, a ne kantonalni. Zahvaljujem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Pindžo. A sada uvaženi zastupnik Čelik Mirza, izvolite.

Poslanik/zastupnik Mirza Čelik:

Zahvaljujem predsjedavajuća. Pored Zakona o prostornom uređenju kojeg nam je danas predložilo Ministarstvo prostornog uređenja zajedno sa Vladom Kantona Sarajevo značajan materijal su izmjene i dopune prostornog plana Kantona Sarajevo kao najvažnijeg planskog dokumenta. Iz uvodnog izlaganja kao i predloženog materijala vidi se da je primjena prostornog plana od njegovog donošenja 2006 godine pokazala da plan treba pretrpjeti izmjene i dopune kako bi odgovorio na stvarne potrebe građana, i budućih investitora a koji su nam u uvodnom izlaganju ministra Lukića naznačeni. Cijeneći značaj prostornog plana u planiranju prostora te da se kao kako mnogi kažu, prostorni plan smatra Ustavom u ovoj oblasti, kao i da svi niži planovi se zasnivaju na odredbama prostornog plana i usaglašavanja s njim, to je za pohvalu što danas pred nama stoji ovaj strateški značajan dokument na razmatranju i donošenju jer će istim stvoriti preduslovi za buduću izgradnju Kantona Sarajevo po mjeri europskih standarda. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Čelik a za raspravu se javio uvaženi zastupnik Marić. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Zvonko Marić:

Hvala uvažena predsjedavajuća. Pozdravljam sve prisutne. Naravno, poseban pozdrav gledateljima koji izravno prate ovaj tv prijenos. Ja ću se osvrnuti samo sa nekoliko rečenica jer ovdje je rečeno da bi ovo struka trebalo zaista i to stručni ljudi na neki način da protumače šta se željelo ovim dokumentom. Međutim on je izuzetno važan za građane i bojim se samo situacije u kojoj je direktor Zavoda govorio maloprije kada su tražili tumačenje jednog člana koji je bio potpuno nejasan a veoma kratak i dobili su pojašnjenja na dvije stranice. I bojim se da taj Zakon ide u tom smjeru da je dosta nejasan, neprecizan i naprosto svi nekako upotrebljavaju riječ strategija, a čini mi se da ovdje nema neke posebne strategije, barem ne one koja bi bila poželjna za građane Kantona Sarajevo. Reći ću i jednu stvar. Dakle, prilikom izrade, a ministar Lukić je govorio o tome kako je sve ispoštovano proceduralno, zakonski itd, nije baš tako. I nisu ispoštovane odredbe Uredbe o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata, službene novine FBiH broj 63/04, 50/07. dakle, i gospodin Pindžo je maloprije govorio o tome kako zakoni nižeg reda trebaju biti usaglašeni sa zakonima višeg reda. Međutim to ovdje nije bio slučaj. Zna mi ovdje slušamo uvijek kada se donose neki zakoni, izmjene dopune, itd pohvale na račun jednih i drugih, onih koji predlažu, resornih ministara, premijera, ja tebi vojvodo ti meni serdare, itd. U tom smislu hvalimo dokumente koji nisu baš i ne zaslužuju takve epitete kakvi se ovdje podijele i naprosto što primjerice radi, nekako javne rasprave, a to je karakteristično za sve dokumente, nisu baš na način upriličene kako bi to trebalo uraditi jer program taj uključivanje javnosti u javne rasprave nije baš na najbolji mogući način i uvijek i otuda ta sumnja o kojoj govori gospodin Forto jer naprosto kao da se nešto skriva. Nema ja ne adresiram Vladi, i ne prepisujem loše namjere jer nemam dokaza za to, ali činjenice su negdje na drugoj strani. Moram reći i to također da kako reče ministar Lukić, javne rasprave su održane u svim općinama. Čini mi se da u dvije općine nije bio slučaj i da se kasnilo sa dokumentacijom, i također i sa strateška procjena uticaja na okoliš čija je izrada predviđena članom 13 uredbe nikada nije prezentirana javnosti. To je jedna osnovna stvar, a studija ranjivosti prostora čija je izrada predviđena isto članom 16 Uredbe, nije nikada urađena i također nije prezentirana javnosti. Gdje je tu javnost. Pa potpuno je isključena. Valjda se i javnosti tiče ovaj Zakon i od vitalnog je značaja za život na ovim prostorima. Ali ako je ovo strategija, bojim se da smo mi u grdnoj zabludi. Strateška procjena uticaja na okoliš. Ja sam svojevremeno kao novinar radio kada su pronađene bakterije, kada su se pravili tamo objekti neplanski, kada je kanalizacija naprosto šikljala tamo na jednom dijelu Igmana i to se sve slijevalo naravno na izvorišta Vrelo Bosne. Nikada tako nešto nije urađeno a VIK javno poduzeće je tražilo da se izvrši takva vrsta istraživanja. To nikada nije urađeno. Dakle, puno je tu nejasnoća i bojim se konfuzije. Da ne dužim, ali ono što posebno zabrinjava što se budućnosti tiče je upravo ovo smanjenje poljoprivrednog zemljišta na čini mi se 11, 1% što je stvarno nezabilježen primjer uopće u regionu. I ja ne znam šta se želi postići. Ako je to strategija da se ukine poljoprivredno zemljište i da se tako suzi životni prostor i neke mogućnosti, onda to nije ono što mi očekujemo ovim izmjenama i dopunama zakona. I ako mogu za kraj samo da zamolim ministra Lukića da nam pojasni član 23 stav 2. predloženih članom 16 Prijedloga koji će prema svemu sudeći omogućiti gradnju svega postojećeg. Svega i svačega. Ako ikako je moguće da nam to pojasni zbog građana da mi ne bi na neki način nagađali i davali odgovore jer od nas traže odgovore zato što smo mi izabrani predstavnici i trebalo bi da predstavljamo njihove interese. A njima bi trebalo pojasniti sve, barem zbog njih, manje više, mi koji nismo te struke i ne moramo znati, ali transparentno koliko je propušteno nešto u javnoj raspravi da se barem na ovaj način kaže. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Marić. Za raspravu se javio uvaženi zastupnik Šućur. Izvolite.

Poslanik/zastupnik Slaviša Šućur:

Hvala. Pa evo ja ću pokušati da budem što kraći pošto je dosta rečeno u prethodnim raspravama. Naravno da je postojala potreba za izmjenama i dobar dio predloženih izmjena i dopunama jesu

izmjene koje je trebalo donijeti. Stvari koje diktira trenutna situacija. Izmjene koje su se desile u međuvremenu i na žalost moramo konstatovati da dosta toga jeste samo evidentiranje postojećeg stanja. Međutim, ima jedna odredba u ovom izmijenjenom prostornom planu koja mene jako zabrinjava. Ali je ustvari vrlo konzistentna sa nečim što smo imali priliku danas čuti od premijera. Kaže obezbjediti policentrični razvoj Kantona Sarajevo. Ono što je dobrim dijelom uzrok haosa u Sarajevu, za to odgovornost snose mnogi, jeste što su se gradske opštine počele razvijati kao zasebni centri. Svaka je razvijala i svoje neke komercijalne zone, i građevinske zone nauštrb kvaliteta života, ukidajući parkirališta, parkove, sportske terene, i kažem cijeli ovaj proces je ustvari samo smanjivao kvalitet života ljudi koji žive u ovom gradu i ovom kantonu. Doseljavanje ogromnog broja stanovnika, izgradnja naselja, ja ću vam samo reći da u mjestu u kojem ja živim mislim da trenutno ima brat – bratu deset puta više kuća nego što je bilo prije rata. Bez velikih, ozbiljnih ulaganja u infrastrukturu, nestašice vode su redovna pojava, problemi sa oborinskim vodama koje haotično teku na sve strane i tome slično je nešto što niko ne može nazvati poboljšanjem kvaliteta života. Mi smo 96 godine potpuno slijepo, kratkovidno uništili nešto što postoji tijekomima. To je Grad Sarajevo koji se razvijao i postao takav kroz iskustvo življenja u takvoj sredini. Sve funkcije koje je grad imao prije rata, u suštini, način na koji je bio nešto što je iskustvo i život donosio i mi smo, svi koji smo živjeli tada imali priliku da je postojao neki kontinuitet. Mi smo 96 napravili što smo napravili, ukinuli grad. Kanton nije mogao zamijeniti Grad. To je zakonodavni nivo vlasti, mi nismo shvatili da bi njegove funkcije trebale da budu prvenstveno u zakonodavnoj sferi, u nadzoru nad provođenjem zakona. Da je Grad trebalo sačuvati u najvećoj mogućoj mjeri onakvim kakav je bio jer je on pravljen po mjeri potreba ljudi koji tamo žive. Dobro je što se krenulo u proces vraćanja nadležnosti jedinicama lokalne samo uprave ali nije dobro što se to radi bez prave vizije. Mi stihijski na osnovu, naravno da načelnici opština će težiti da dobiju što više u ruke, ali da li je to ono što odgovara potrebama ljudi koji ovdje žive. Umjesto da Gradu vratimo one funkcije koje bi on trebao da ima da bi se mogao razvijati kao urbana sredina, mi sada pričamo nešto o policentričnom razvoju Kantona Sarajevo. A kažem po zakonskim rješenjima koje donosimo, vidim da tu postoji prilična zbunjenost i haos. Ne mislim da je to krivica i odgovornost samo ove Vlade, to je dakle nešto što se nama jako dugo dešava ali ono što mene brine, što nema aktivnosti da se uđe u jednu zaista ozbiljnu raspravu, stručnu, potpuno lišenu politike interesa pojedinih načelnika partija, da definišemo kakva bi organizacija ovog grada trebala biti i kakve bi njegove funkcije mogle biti i na osnovu toga da se bavimo između ostalog i ovim prostornim, razvojnim planiranjem i evo. Svim onim što ide uz to. Evo kažem bojim se da postoje ovdje svari okje su potrebne, dobre, imaju smisla ali me brine nedostatak vizije i koncepta. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Šućur. Da li se još neko jvalja za raspravu. Ako ne, evo zaključujem raspravu i molim premijera evo završnu riječ.

Premijer Elmedin Konaković:

Bilo bi dobro da čujete i ljude iz Zavoda da vam nekoliko stručnih argumenata daju i da isprave neke krive navode koji zastrašujuće kada je ovako u kameru. I na Skupštini Kantona Sarajevo kažete. Prije svega naravno namjeni zemljišta. Prije svega kada je riječ o vodam. Druga stvar koju ja hoću da kažem, naravno treba hrabrosti i mi imamo hrabrosti da konstatujemo, ja to s ove govornice govorim kao političar i kao građanin Kantona Sarajevo, Sarajevo se nikada, ja tako mislim, neće razvijati kao poljoprivredni centar države BIH. I to odgovorno tvrdim. Ko bude imao tu viziju razvoja Sarajevo kao poljoprivrednog centra, volio bih ga čuti da nam objasni način, koncept, proizvodnju, plasman, obradu, preradu bilo kojeg od ovih segmenata i za šta će mu eventualno trebati više prostora od trenutnog. Postoje tabele koje vam jasno pokazuju trenutno stanje u Kantonu Sarajevo, koliko je to obradive površine, koliko se koristi, u kojim dijelovima, postoje informacije koje govore o ovim vodnim površinama. One su trenutno najstrašnija i najveća stvar kada kažete da smo s 4,6 smanjivali na 0,6 i ja sam to naravno odmah provjerio. Pa ćemo

zamoliti da nam iz Zavoda izađu i da kažu nekoliko informacija ovog tipa. Trebamo komunicirati, vrlo konkretnih ima primjedbi i sugestija i ne moramo to ponavljati koliko smo puta mi prihvatili taj korektivni faktor pa dorađivali neke dokumente zaista neke stvari tvrdite odgovorno i dobro. Ali evo recimo, prostorni plan nije detaljni plan. On je razvojni i on se nikada ne može donijeti u skraćenoj proceduri jer Zakon kaže detaljniji planovi. Prostorni plan ne može dakle i on je suštinski dokument koji zaista treba uvijek javnu raspravu ili ako kako eventualno ne stoji, s tim se slažem. Dakle druga stvar je ovo je vrlo kvalitetno govorio gospodin Šućur i ja se sa većinom ove diskusije slažem, i s tim što se ne slažem da li treba biti razvoj Kantona Sarajevo u domenu grada i njegovih obrisa ili eventualno kontura u kakvom se nalazi, a nekako mislim da smo mi kao sistem, a sa svim nadležnostima koje nam pripadaju istina je neke u neustavno zanemarili kako ih zovemo, prigradske opštine. Dakle ja sam obilazio prigradske opštine u svim tim političkim kampanjama, vidio sam šta znači život u Ilijašu, u Hadžićima, u Vogošći, u Trnovu, na Ilidži. Značajno prije neke ekspanzije koliko je to legalno, nije, to je druga stvar, ali to su bili ljudi koji su zaista bili u podređenom položaju kada je riječ o razvoju Kantona Sarajevo. Mi smo kantonalna Vlada i sve ste tačno rekli. Žrtva smo ne znam kojeg, političkog, nekog drugog kompromisa koji nam je napravio tu zavrzlamu oko nadležnosti oko svega za šta je Kanton nadležan, opštine nisu, oko istina i toga da onda opštine to zloupotrijebe pa se neravnomjerno pa se konceptualno razvijaju. Sve je to tačno. U ovom prostornom planu mi smo bili hrabri i priznali ono što je trenutno stanje prije svega činjenica i o tome sam maloprije govorio, nema šanse ljudi da mi sada neke zone u gradu, koji imaju te stare planove na kojima nema ni jedne kuće, a vi imate naselje sa 300 kuća, preko kojih idu saobraćajnice nazovete poljoprivrednim zemljištem i kažete u prostornom planu bit će to. Neće nikada to biti. Dakle ovo što ću tražiti, još jednom ponavljam, dodatno objašnjenje predstavnika Zavoda i ukoliko koš nešto eventualno stručno imaju da kažu direktor i njegovi saradnici zamolit ću da nam to istine radi kažu i to vam je prostorni plan. Kada je riječ o komunikaciji s lokalnom zajednicom, ako smo je negdje iskomunicirali to su ova dva procesa, amandmani na Ustav i prostorni plan i Zakon o prostornom uređenju. Lično sam bio na šest sastanaka koje sam organizovao ili bio pozvan u kojem su sve lokalne zajednice imale sva prava i sve sugestije. Ove dvije koje nisu organizovale svoju javnu raspravu, nisu zato što su se dogovorile pa došle sve u Ilijaš. Pa su rekle nemojte da mi svi, mi ćemo svi doći u Ilijaš, to smatrajte javnom raspravom Hadžića i Trnova. Ilidža i Vogošća, pardon. Dakle oni su rekli nama je tako zgodnije mi ćemo doći. Mi opet na noge, saslušamo, pregledamo. Plan koji smo pustili jednom u proceduru onda na zahtjev nekih načelnika vratili na doradu, jer su oni zaista uočili nešto što možda jeste bilo s druge strane u Hadžićima bio limit razvoja te opštine jer smo bili dobro iscrtali neke zone u kojima nije bilo moguće graditi. Jedna vrlo bitna terminologija, nije u redu da kažete da je ovo gradsko građevinsko zemljište prostor za zgrade. I to nisu zgrade, i to nisu Arapi neki famozni investitori, to nisu neki ljudi koji će doći praviti nešto sebi. To jesu i zgrade, ali to jesu eventualno i neki poslovni objekti, to jesu parkovi, to jesu dječja igrališta, to jesu sve ono što urbano područje čini urbanim a na poljoprivrednom toga nema. I nemojte, mi nemamo taj problem da to hrabro priznamo. Toga u urbanim zonama nema. Dakle mi to, gdje ćemo mi to sijati? Evo u ovim opštinama u kojima vidite ovo koja je ovo boja, narančasta. Gdje ćemo to posijati luk, nešto. Nećemo. Hoće neko negdje pa se smijemo kada prođemo između zgrada pa kažemo vidi ga šta ovaj radi u samom centru grada. To je istina. I dakle evo s ovih još par podataka koje vam može iznijeti Zavod za planiranje, opet ću ja to ponoviti, ne mislim da smo išta u mandatu ove Vlade napravili revolucionarno, spektakularno idealno. A svi su ovi prijedlozi bolji od trenutnog stanja. Znae kako vam ide promjena namjene zemljišta. Ma lagano, lagano. Samo što se mora u Zavod za agropedologiju, neko izvest, pa ti jednom kaže bonitet je 3, pa ti odeš na kafu kažeš šefe to sam ja, dže kako, ma bit će 5 ide druga komisija. Pa je 5, pa ti to ovdje dođeš u Ministarstvo privrede pa ti oni nešto naprave. I svi tako rade. Dakle ne mogu reći da time stimuliramo korupciju nelagalu gradnju ali ona nam se dešava. I desila nam se. Šta je rješenje, rješenje je da se počnu poštivati zakoni. Nije rješenje ovo, vi dobro govorite, ima dosta zakona, nije mogla biti napravljena ni jedna nelegalna kuća. Ni jedna. Opštinska administracija čim vidi neko zakopao temelje, inspekcija šta to radiš tu, stop, kazna sankcija, ne daj , ruši. I to je istina. Ali se ti

propisi ne poštuju. Ovaj prostorni plan je okvir i vizija ove Vlade. Da je ovo urbano područje, da je ovo metropola, da se može razvijati u oblasti IT, u oblasti turizma, da se može razvijati u oblasti drvno-metalske industrije, štite se šume. Da je 30% građevinskog na ovom ovdje potreba, da grad raste, da se to svakodnevno, vidjet ćete i na drugim papirima dokumentuje. Da imaju potrebe za novim zonama kojih nema. U gradu ih nema. Mi smo to i sve okvire zakona transparentno više javne rasprava, doveli do kraja. Samo ću zamoliti Zavod da ovu temu voda, još jednom ovdje dodatno elaborira. Da nam kažete sve vi ko struka i eventualno vi kao struka osvrt na današnju diskusiju. Zamolit ću vas da time završimo. Hvala vam.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi premijeru. Ispravka krivog navoda uvaženi zastupnik Pindžo.

Poslanik/zastupnik Mirsad Pindžo:

Neću ništa komentarisati samo da ispravim premijera, možda sam ja, ja naravno kao i svaki čovjek, znam i ja pogriješiti pa sam se provjerio jesam li pogriješio. Član 39 Prijedloga zakona o prostornom uređenju doslovno evo ja ću pročitati izmjene i dopune planskog dokumenta i prostorni plan je planski dokument, nema nigdje detaljnog planskog dokumenta, što znači da sam ja ipak u pravu da se i ovaj dokument mogu izvršiti izmjene u skraćenoj proceduri do 90 dana. Zahvaljujem. Ostalo neću da komentarišem, stvarno nema potrebe.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Uvaženi zastupnik Šućur se također javio je li replika ili ispravka krivog navoda?

Poslanik/zastupnik Slaviša Šućur:

Replika jedna vrlo kratka. Upravo se radi o viziji gdine Konakoviću. Ja ne mislim da Sarajevo treba da fizički raste. Da mi otvaramo prostor po svaku cijenu da fizički raste. Mislim da treba da se popravlja kvalitet života, da se kvalitativno da raste, ali da je upravo problem što je prebrzo raslo za onu prateću infrastrukturu i za šta god hoćete, geomorfologiju, hiljadu nekih faktora koje Sarajevo ograničavaju, i i mislim upravo da je to pogrešna vizija. Nije to problem samo Kantona Sarajevo, nego i FBiH, i BIH, koja nema koncept upravo policentričnog razvoja FBiH. Što bi spriječilo dakle ovu silnu navalu ljudi koji dolaze u Sarajevo i dolaze negdje gdje nema uslova, ni radnih mjesta, ni prostora, samo zato što se ovdje mota neki novac kog nema u drugim sredinama. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi zastupniče Šućur. Pošto nema više rasprave, molim. Evo još jednu izvolite premijeru.

Premijer Elmedin Konaković:

To sam rekao kada sam se obraćao zastupniku Pindži. I evo taj dokument čitam i Pindžo je u pravu. Dakle, ovdje kaže: planski dokument su razvojni i detaljni. I potrebno je u članu, kojem ovo 36 ili 39, izuzeti prostorni plan. Dakle on će biti izuzet. I eto ima nešto dobro u tome što smo pomjerali ovaj izjašnjavanje. Dakle potpuno se slažem da bi donošenje, jer je to bila interpretacija. Ja nisam struka koj u slušamo. Dakle razvojni planovi i planski. Razvojni i detaljni. U tome je caka u kojoj prostorni plan ni na kom osnovu ne bi trebao biti donesen u nekim kratkim rokovima koji nemaju javnu raspravu, elaborate. Vrlo bitno je i eto to sam prije nego se obrate ljudi iz zavoda rekao šta je sve od elaborata govorio o tome gospodin Marić, urađeno a u prethodnim ako može molim vas Halebiću dajte mi to. Dakle u momentu donošenja plana nisu bile završene a sada jesu studije Strategijska procjena okoliša, Studija perspektive razvoja komunikacija i veza na području Kantona Sarajevo. Gis prostornog planiranja, nabavke opreme, softvera, edukacija. Studija stabilnosti terena, studija optimizacije energetske opskrbe. I dalje koje su sve u sklopu donošenja prostornog plana donesene. I shodno tome. Dobro, urađene su. I na temelju njih se također donosio ovaj dokument. S

ovom opaskom da prostorni plan ne može biti donesen, zaista slažem se potpuno i evo u ovoj pauzi i taj dio zakona će biti popravljen. A zamolit ću sada iz Zavoda nekoga da se.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Izvolite uvaženi direktore.

Direktora Zavoda za planiranje Efendić:

Evo vrlo kratko. Ja ću samo kratko pojasniti. Prvo zahvalit ću se svima koji su komentarisali izmjene B faze prostornog plana. Mislim da su bili vrlo korektni, nije bilo nekih drastičnih primjedbi, po mom mišljenju. Samo da razjasnimo pojam građevinskog zemljišta. Možda je to najinteresantnija priča. Dakle ovako, generalno prostor Kantona Sarajevo se dijeli na dvije osnovne zone, urbanu i van urbanu. Urbano jeste jednako u principu građevinsko. Ali to ne znači zgrade. Građevinsko ne znači da sad svi grade zgrade. I park je građevina u širem smislu. Imate čitav niz zelenih površina. Šta je naš ključni problem, govorim poslije rata šta se nije desilo. Nije se desila izmjena urbanističkih planova. Slažem se da je A faza, dakle neću govoriti da je neko ranije griješio i sada mi došli pametni i to se popravili. To ne dolazi u obzir. Znači nije to tako. Ali ono što hoću reći i što sam ja recimo primijetio i kolega, ovdje imamo kolegicu koja je radila i ranije a i sada. Ona kaže sama da se desila greška. Vjerovali ili ne imamo namjenu klizište. Imali smo namjenu klizište. Naravno da to nije greška neka drastična. Ne može namijenjen prostor biti za klizanje. Nego je on, to je ograničenje- generalno urbano kada kažemo urbano građevinsko to znači da su tu sve građevine uključujući stvarne građevine, infrastrukturne sisteme, parkovske, zelene površine. Ono što ne može kao što je uvaženi premijer govorio, po nama i naravno studije koje su urađene prije, koje su bile osnova da bi se uopšte došlo u ovu fazu su nam rekle da Sarajevo nije poljoprivredni region, a i Strategija razvoja koja je zajedno s ovim dokumentom predstavlja osnovu za ponašanje u prostoru. Sarajevo, urbani dio Sarajeva govorim, nije poljoprivredna zona. Ako jednog trenutka se desi potreba, ova Skupština, naravno prije toga Vlada i mi koji radimo plan, pa bude potrebe da to bude poljoprivredno, pa promijenit ćemo u redovnoj proceduri prostorni plan i bit će poljoprivredna zona. Ja ću zamoliti kolegicu, doajena urbanizma Gordanu Memišević da nam malo pojasni, ona to bolje od mene zna ovo oko voda i vodnih površina. Naravno da ne bi palo na pamet da smanjujemo vodne površine nego da ih čak povećavamo. Evo zamolit ću Goradanu ako dozvolite.

Predsjedateljica:

Dozvoljavamo. Evo nek uvažena gospodo samo nam se predstavite.

Gordana Memišević Zavod za planiranje razvoja Kantona:

Ja sam Gordana Memišević iz Zavoda za planiranje razvoja Kantona. Kao što je direktor moj rekao, doajen u urbanizmu. Vidi se po boji kose vjerovatno, ali sada bih malo o prostornom planu i onom što se mi bavimo i želimo da se bavimo cijeli život jer to nam je neko opredjeljenje i naša struka. I sada bih željela samo da kažem da je zaista prostorni plan Ustav Kantona Sarajevo kada govorimo i prostornom planiranju i prostornom uređenju i zbog toga trebamo zaista da budemo vrlo pažljivi i da jako dobro razmislimo šta radimo i na koji način radimo. Prvo to govorimo o ustanovi koja se bavi tim poslom a i o svim drugima građanima i institucijama koji trebaju da vode računa kako ovaj Kanton treba da izgleda. Govorim namjerno Kanton jer je ovo prostorni plan Kantona Sarajevo koji ima svoja pravila ponašanja, koji ima Zakon na kojem se bazira, uredbu o provođenju, uredbu o izradi ovog dokumenta i baš zbog tog razloga bih se samo zadržala malo na prostornom planiranju u tom kontekstu. Naime, željela bih samo da dam jednu napomenu. Prostorni plan Kantona Sarajevo koji je urađen 2003 do 2023 je taj plan koji sada pretrpljuje izmjene i dopune, što znači da sve one odredbe u prostornom planu koji je tada usvojen važe, s tim što su ove izmjene i dopune napravljanje i one što znači da i taj plan važi samo ne u onom dijelu koji se mijenja. Možda je tu malo u tom dijelu nastao nesporazum kada gospodin, oprostite ne znam tačno kako se zovete, da

oprostite molim vas, kada je rekao da su se neke namjene izgubile, odnosno da su se površine, odnosno u ruralnim područjima da se izgubila upotreba kao poljoprivrednog zemljišta. To postoji, postojećem planu i uvijek ima ovaj dio koji se dodaje ili koji se briše. To mislim da je veliki nesporazum nastao, mada je to po zakonu smo morali tako uraditi što nemamo prečišćeni tekst Zakona o prostornom uređenju da bi tačno vidjeli šta u Zakon ulazi, a u prostorni plan ulazi a šta ne. Da sada ne bih dužila mnogo o tome, željela bih samo da kažem da je za ovaj prostorni plan uređeno preko 20 studija. Od toga recimo, evo da pomenem Studiju ranjivosti prostora, Strategijsku procjenu okoliša, koje su i po Uredbi o izradi prostornog plana, a i u prostornom planu ustvari sastavni dio prostorne osnove, koja je usvojena zajedno sa koncepcijom i onda se razvijao nacrt, prednacrt plana, nacrt, i onda smo na kraju došli do plana koji je usvojen. Znači te studije su bile već u ovom prostornom planu koji je važeći, ne koji se mijenja. To je jedna stvar. Druga stvar, ja moram samo da napomenem da je po popisu 91 godine u Sarajevu bilo oko 420.000 stanovnika, pardon 520.000 stanovnika, što znači ako izuzmemo Pale, kada je bilo 16.000 tada po popisu 91, eto možemo reći da je bilo oko 500.000, a danas imamo 417.000 stanovnika po popisu, što znači da mi imamo manje 100.000 stanovnika nego što smo imali prije rata. To je vrlo bitno da znamo, jer tada po tom popisu je svako stanovništvo imalo stan, svako domaćinstvo imalo stan, i te su neki uslovi vodosnabdijevanja i svega ostalog bili zadovoljeni. Moram također reći da su i tada gubici u vodovodnoj mreži bili izrazito visoki kao što su i danas, ništa možda nisu smanjeni, pa se ja pitam čemu onda toliko razmišljanje o postplanskom periodu i snabdijevanju vodom, ako nismo već razmislili kuda će ta voda da prolazi. Ali ja se potpuno slažem s tim. I mi jesmo predvidjeli za postplanski period Bijelu rijeku kao mogućnost dodatnog snabdijevanja vodom Kantona Sarajevo. To ima u ne znam tačno kom članu odluke o provođenju plana. Šta bih rekal sada vezano za ove osnovne namjene. Što se tiče građevinskog zemljišta, ono je povećano, ali iz prostog razloga što se ovaj plan nekako vratio kako bih rekla u zakonske okvire. Prvo zato što je Zakon o građevinskom zemljištu izričito rekao da je urbano područje jest jednako građevinsko zemljište, što znači da se to urbano područje praktično povećalo, odnosno građevinsko zemljište samo iz tog razloga, ali to ne znači da nećemo imati zaštitne šume, da nećemo imati urbane bašte, da nećemo imati poljoprivredu. Ne onu poljoprivredu u ekonomskom smislu kao što je u urbanom građevinskom zemljištu nema ni šuma koje su u ekonomskom smislu, znači koje se eksploatišu. Ali to znači da će te šume biti zaštitne šume, zaštitno zelenilo, rekreacione površine itd. Urbanistički prostorni plan je zaista ostao u tim okvirima. E sada zašto je razlika nastala u vodama i vodnim površinama. Nastala je iz prostog razloga što su u prostornom planu vode i vodne površine bile definisane kao namjena. Vi ste imali prvu, drugu i treću zaštitnu zonu vode. Recimo na Vrelu Bosne. I to je definisano kao namjena. Iako smo mi svjesni da je tu poljoprivredno zemljište. Pa čak imamo i naselje, staro, Vruci, koje se na nalazi na toj vodozaštitnoj zoni i zbog toga je nastala greška. Vi sada ste to proglasili namjenom voda i vodna površina, a prostorni plan je trebao ustvari da definiše samo otvorene vode i vodne površine u pravnom smislu riječi ono što se vidi. A zaštitne zone vode su nešto sasvim drugo. Ja bih željela samo da dodam da je ovaj prostorni plan pored ove četiri namjene isključivo istražio i analizirao sva zaštićena područja. Zaštićene koridore za elektroenergetiku, zaštićene koridore za kompletnu infrastrukturu zaštićene koridore i zaštićena područja po svim oblicima od Skakavca, Bijambara itd. I to je predmet ustvari prostornog plana. Zašto su se te vode i vodne površine smanjile, zato što se one ne vide na površini. A želim da kažem, ako na primjer, na jednoj vodozaštitnoj zoni imate stambeno naselje, vi ne možete reći da to nije građevinsko zemljište, vi to morate staviti, jer morate ljudima propisati uslove korištenja svog objekta, kako će on dalje da živi ako je u prvoj zaštitnoj zoni vode a mi mu ne srušimo kuću. Znači u tom smislu je neopohodno da se prave stvari ustvari postave na pravo mjesto i stoga su nastale te razlike u namjeni površina, a da samo kažem još da je rađena studija između ostalog stabilnosti terena. Jednu opasku želim da kažem vezano za studije koje su prethodile izradi prostornog plana. Kada je prostorni plan usvojen, nisu sve studije bile završene. I onda je jedan od uslova izmjena i dopuna rekao u članu 132 odluke o provođenju plana, rekli smo da će se raditi izmjene i dopune i pod uslovom kada se urade sve studije koje su trebale da se urade za prostorni plan. Jedna od tih studija

je studija stabilnosti terena jer mi smo u prostornom planu evidentirali 773 klizišta, međutim Studija je pokazala da ih ima preko 1200. i stoga su nastale razlike i u numeričkim podacima, jer smo onda implementirali i koristili studije koje su urađene poslije toga. Uslov za izradu prostornog izmjena i dopuna je bilo to. Tako da bih ja ukoliko još bude nekih pitanja, ali ovo su neke osnovne stvari zbog čega se pristupilo izmjenama i dopunama, a uzgred još samo da pomenem da su ovi alati izrade prostornih dokumenata kao (nerazumljivo) kao i svi ostali alati koji su neophodni su nam daleko pomogli da definišemo na pravi način studiju upotrebne vrijednosti i da definišemo namjenu zemljišta onako kako ona danas postoji, da tačno znamo kakva je. E sada na nama je, mi smo to sada evidentirali. E sada na nama je kako ćemo nastaviti dalje. Samo želim još da kažem, pošto je prostorni plan, taj plan koji se prikazuje na razmjeri od 1:50000, tu ne možemo vidjeti ni k.č. ni objekte, a baš iz prostog razloga što gospodin Šućur kaže da mi nemamo ustvari da ne znamo kako bi se grad razvijao itd, evo sada pravog načina da to uradimo na najbolji način. Pristupili smo izradi urbanističkih planova, što je ova Skupština i donijela odluku za urbana područja Sarajeva, Ilijaša, Trnova i Hadžića. Pa evo vam prilike da se sada svi uključimo. Mi smo već pokrenuli i široku javnu raspravu gdje smo razgovarali sa oko 70 subjekata (nerazumljivo) pa evo vam prilike da razmislimo kako će ovo naše područje i ovaj naš grad izgledati u budućnosti, poštujući pravila i smjernice iz prostornog plana koji je plan višeg ranga, višeg nivoa. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvažena gospođo Gordana Memišević. Evo mislim da smo iscrpili ovu tačku poprilično. Svi smo iscrpili. Sada molim da se izjasnimo o Prijedlogu odluke o usvajanju. Šta ste rekli uvaženi zastupniče?

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O PRIJEDLOGU ODLUKE O USVAJANJU “B” FAZE IZMJENA I DOPUNA PROSTORNOG PLANA KANTONA SARAJEVO ZA PERIOD OD 2003. DO 2023. GODINE.

Tko je za? Tko je protiv? Tko je suzdržan?

ZA JE GLASALO 22 ZASTUPNIKA, PROTIV 8 i SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA JE Skupština...

Može, može.

Po ovlaštenju sekretar Skupštine Almira Kulovac Šetkić provodi pojedinačno izjašnjavanje:

1. Ademović Kemal – ZA
2. Akšamija Goran - PROTIV
3. Aljović Hamed - ZA
4. Babić Ana – ZA
5. Bajrović Izudin - ZA
6. Bjelak Nermin - ZA
7. Bukva Sejo - PROTIV
8. Čelik Mirza - ZA
9. Čomor Eldar ZA
10. Ćudić Sabina - PROTIV
11. Delalić Sabahudin – ZA
12. Dizdarević Neira – OPRAVDANO ODSUTNA
13. Dovadžija Amar - ODSUTAN
14. Filipović Selma – ZA
15. Forto Edin - PROTIV

16. Halilović Semir - ZA
17. Kerla Bibija – OPRAVDANO ODSUTNA
18. Kojović Predrag - PROTIV
19. Kozadra Muhamed – ZA
20. Lakota Rasim - ZA
21. Marić Zvonko - ZA
22. Mašović Amor - ZA
23. Mehmedagić Mersiha – PROTIV
24. Mekić Amel – ZA
25. Mešanović Safet - ZA
26. Okerić Elvedin – ZA
27. Pecikoza Fahrudin - ZA
28. Pindžo Mirsad - PROTIV
29. Pleho Haris - ZA
30. Prevljak Fikret - ZA
31. Rađo Dževad - ZA
32. Smajić Rasim - ZA
33. Srna-Bajramović Segmedina – OPRAVDANO ODSUTNA
34. Šućur Slaviša – PROTIV
35. Vukasović Mario – PROTIV

Predsjedateljica:

Konstatujem da je ZA bilo 22 zastupnika, protiv 8, suzdržano ništa i KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA DONIJELA OVU ODLUKU.

A sada ćemo napraviti pauzu. Samo da konstatujem kada je nastavak. Nastavak u 15,00 sati. Hvala lijepo.

NASTAVAK NAKON PAUZE

Predsjedateljica:

Prelazimo na osmu tačku dnevnog reda a to je:

AD -8.

PRIJEDLOG ODLUKE O IZMJENI ODLUKE O PREUZIMANJU PRAVA I OBAVEZA OSNIVAČA I USKLAĐIVANJU ORGANIZACIJE I POSLOVANJA JAVNE USTANOVE "APOTEKE SARAJEVO"

Prijedlog odluke ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Nema potrebe. Hvala lijepo. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu. Izvolite uvaženi zastupniče Forto.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Zahvaljujem. Ovom odlukom se mijenja suština ovoga je da se mijenja sjedište preduzeća Apoteke Sarajevo, ako sam dobro shvatio. I ono što se dešava je ustvari sljedeće. Apoteke Sarajevo trenutno imaju svoju administraciju na nekoliko lokacija gdje plaćaju uglavnom najamnine i one su ovim prijedlogom praktično tražili da objedine sve svoje službe, administraciju i upravu i da se objedine

na jednom mjestu i to je dole u zgradi gdje je prije bio UN, gdje su Studentski domovi u Nedžarićima. Moje pitanje je sljedeće, želim da mi direktor ili nadležna ministrica kaže šta se dešava sa zgradom Apoteka u Bistriku? Znači postoji zgrada tamo gdje imaju više kvadrata nego što su ovom odlukom zatražili. Imaju preko 1000 kvadrata. Ja sam prošli put postavio to pitanje i odgovoreno mi je iz Apoteka da to nisu uslovni prostori. A sada mene zanima, ako nisu uslovni prostori koliko košta da se oni dovedu da budu uslovni za ono što je potrebno Apotekama? Zašto ovo pitama? Zato što je to vlasništvo apoteka. Mi sada idemo u dugoročni najam gdje će se 15.000 KM svaki mjesec davati za nešto, nekome, a Apoteke su u vlasništvu onoliko prostora koliko je njima potrebno. Zašto nije napravljena studija da se taj prostor dovede u namjenu koji će Apotekama odgovarati? Prostorije su u centru grada. Eto nama to nije jasno i zbog toga želim da nam se ovo razjasni. Mi nemamo dovoljno ovih informacija koje će pokazati da je ovaj potez apoteka isplativ u odnosu na drugi potez koji bi meni bio logičan bar iz ove dokumentacije koju sam dobio. Eto samo sam toliko htio.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo. Ima li još neko za raspravu. Zaključujem raspravu i evo ministrice hoćete li vi ili direktor. Izvolite direktore.

Direktor JU Apoteke Sarajevo Said Poradić:

Dobar dan želim svima. Moje ime je Said Poradić direktor Apoteka Sarajevo. Ja sam prošli put rekao da su naše službe su na pet lokacija u gradu. Na lokaciji Bistrik mi imamo samo jedan dio administracije i centralno skladište. Naše centralno skladište ostaje i dalje na lokaciji Bistrik a i dobit će malo bolji prostor koji možemo osavremeniti i prilagoditi novim zakonskim odredbama kak se skladište lijekovi. A novi prostor u Nedžarićima nećemo plaćati 15000 KM, nego 7000 KM, a do sada su nam najamnine iznose 9.800 KM. Za adaptaciju prostora na Bistriku potrebna su značajna sredstva i mišljenja smo da ne trebamo ulagati ta sredstva u obezbjeđenje administrativnog dijela nego da trebamo ulagati u našu osnovnu djelatnost, to je da u sređivanje apoteka i nabavke opreme koja nam je dosta izamortizovana i totalno stara u Apotekama Sarajevo. Eto.

Predsjedateljica:

Hvala ljepo direktore. Ima još replika jedna.

Poslanik/zastupnik Edin Forto:

Samo ću kratko. Znači ja sam iz svijeta gdje se sve mjeri, posebno kada vi kažete ulaganja u taj prostor. Vi ste rekli značajna ulaganja. Ona informacija koja je meni potrebna da ja ocijenim da znam kako ću glasati, ne stoji koja su to značajna ulaganja, jel to 20 miliona KM, pa će se vratiti nakon 100 godina, pa da kažemo da je neisplativo ili je to neki iznos koji bi za 10 godina najma na nekom drugom mjestu to vama ostalo a imali bi svoj prostor. Razumijete. To su najobičnije ekonomske računice koje nam nisu predočene. I zbog toga ja to govorim. Ne kažem ja da vi niste u pravu, nego jednostavno nemamo dovoljno informacija. Eto samo sam to htio.

Direktor JU Apoteke Sarajevo Said Poradić:

Pa ovako. Mi smo radili analize u taj prostor koji je sada kako izgleda mi ga nikakvim ulaganjem ne možemo prilagoditi da se svi možemo smjestiti na tom prostoru. Znači to su ulaganja pa vjerovatno nekoliko miliona da se on dovede u neko stanje, mi bi to radije uložili u apoteke. U našu osnovnu djelatnost i u opremanje apoteka.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo direktore. Možete ići. Hvala. Ima li još neko za raspravu. Zaključila sam raspravu.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O PRIJEDLOGU ODLUKE O IZMJENI ODLUKE O PREUZIMANJU PRAVA I OBAVEZA OSNIVAČA I USKLADIVANJU ORGANIZACIJE I POSLOVANJA JAVNE USTANOVE "APOTEKE SARAJEVO"

Tko je za? Tko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 26 , PROTIV ništa, SUZDRŽANO 1.

Hvala lijepo.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA DONIJELA OVU ODLUKU.

Sada prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, a to je:

AD – 9.

IZVJEŠTAJ O IZVRŠAVANJU BUDŽETA KANTONA SARAJEVO ZA PERIOD OD 01.01. DO 31.12.2016. GODINE

Izvještaj ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Izvolite uvaženi ministre Halebiću.

Ministar Jasmin Halebić: UVODNO IZLAGANJE

Predsjedateljica:

Hvala lijepo uvaženi ministre. Hvala vam. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu. Izvolite uvažena zastupnice Mersiha.

Poslanik/zastupnik Mersiha Mehmedagić:

Zahvaljujem uvažena predsjedavajuća. Pozdravljam sve prisutne kao i građane Kantona Sarajevo koji prate današnje zasjedanje. U periodu 01.01. – 31.12.2016 godine je ostvaren deficit tekućeg perioda u iznosu od 4 miliona KM, i time je povećan akumulirani deficit na kao što ministar reče 77.600.000 KM. U obrazloženju se navodi da su na tekući deficit uticale obaveze za glavnica za tužbe po osnovu presuda iz radnog odnosa, u iznosu od 9,8 miliona. Ako je formirana jedinstvena baza izvršnih sudskih rješenja, kako nas je onda iznenadilo izvršenje u ovom iznosu? Je li deficit rezultat pogrešnog planiranja ili nam pak ta evidencija tužbenih zahtjeva nije vjerodostojna? Pogledamo li izvršenje budžeta za 2015 godinu vidjet ćemo da je bilo 32 miliona manje ostvarenih prihoda, 70 miliona manje ostvarenih rashoda, ostvaren tekući suficit u iznosu od 14 miliona, i još smanjen iznos dugoročnog zaduženja za više od 1,3 miliona. U strukturi prihoda i dalje dominiraju porezni prihodi, čak 86% od ukupnih prihoda i ostvareni su 0,7 više od sto od planiranih i u odnosu na 2015 su veći za 15,6 miliona. Iako čini najveći dio prihoda porezni prihodi su nam i u najvećoj opasnosti. Najprije se promijenio Zakon o pripadnosti javnih prihoda što je uticalo na smanjenje prihoda od indirektnih poreza za Kanton Sarajevo za 2016 godinu. Ništa manje ozbiljna opasnost za ovaj prihod nisu ni naponi drugih Kantona da se smanji ponder za raspodjelu javnih prihoda Kantonu Sarajevo. Sve ovo pored tužbi po osnovu radno pravnih sporova moramo posmatrati kao opasnost i razvijati potencijal koji imamo u neporeznim prihodima kako bi se koliko toliko amortizovao eventualni udar. Neporezni prihodi čine tek 11% prihoda pa su još ostvareni 20% manje od plana. U strukturi tih prihoda, prihodi od poduzetničke aktivnosti imovine, ostvareni su tek 42% od plana. A tu spadaju prihodi po osnovu dividendi , udjela u profitu, prihodi od koncesija, patenata i autorskih prava, te ostali prihodi od finansijskih nematerijalne imovine sa realizacijom od tek 19,5%. Stalno ukazujemo na potencijal koji imamo u prirodnim bogatstvima koje možemo dati

pod koncesiju i na taj način puniti budžet, a i prošle godine od 1,8 miliona koliko je bilo planirano po ovom osnovu, naplaćeno tek 348.000. Prihodi od zemljišne rente iznajmljivanja ostvareni su tek 43% od plana. Naknade i takse, prihodi od sopstvenih djelatnosti i neplanirane uplate su uglavnom su ostvareni 20% manje od plana. Iako se radi uglavnom o namjenskim prihodima koji će biti razgraničeni u ovoj godini, dalo bi se pričati o utrošku namjenskom utrošku ovih sredstava. Da se naknade za vode, šume, ceste, okoliš i drugi namjenski prihodi troše kako treba, sigurno se ne bi morali toliko zaduživati. Što se tiče zaduživanja prilično smo aktivni bili u prošloj godini. Odnosno Vlada je bila prilično aktivna. Dugoročni krediti i zajmovi kod domaćih banaka za 2016 godinu iznose 30 miliona, a od toga 20 miliona za pokriće deficita iz prethodnih godina, koji i pored toga uvećan za dodatnih 4 miliona u 2016 a ostalih 10 miliona je uzeto za kapitalne projekte. Pored toga zaduženje kod inokreditora iznosi 33 miliona, pa je ukupno zaduženje Kantona za približno 64 miliona KM. U 2016. sa 31.12.2016 obaveze po dugoročnim kreditima iznose 195.800.000 KM. Na otplatu smo u posmatranom periodu izdvojili 39.800.000 KM. A u nekim slučajevima kao što je ZOI, vraćamo kredit koji preduzeće nenamjenski troši. I pored ovog zaduženja imamo obaveze po kreditima i garancijama koji se vode vanbilansno i gdje je Kanton garant, prostim rječnikom žirant budžetskim korisnicima i ti kreditima, odnosno te obaveze iznose 69 miliona. Pa ukupne obaveze Kantona, kako po ovim aktivnim, tako i pasivnim kreditima iznose 265 miliona. To je 64 miliona više nego u 2015 godini. Što se rashodovne strane tiče, iako su troškovi plaća i naknada, manji za oko 3 miliona, u odnosu na 2015, izdaci za materijal i usluge su ukupno 4,5 miliona veće od izvršenja koje smo imali u 2015 godini. A ponavljam, plaće i naknade su manje za oko 3 miliona. Znači stabilizovan je i broj, stabilizovan i rast broja uposlenih. A imamo povećanje od 4,5 miliona. To znači da nam je administracija bila znatno rastrošnija. Sa ovom statistikom broja uposlenih, izdaci za materijal su 2 miliona veći u odnosu na 2015, nabavka materijala 700.000, a ugovorene i druge posebne usluge 2 veće u odnosu na izvršenje 2015. ne znam da li je slučajno, ali upravo za ova 4 miliona je ostvaren i deficit tekućeg perioda iako se pravda iznenadnim izvršnim presudama po tužbama budžetskih korisnika. I dalje imamo ogromne iznose na pozicijama koje se opisuju kao ostalo. To se posebno vidi u izdacima za nabavku stalnih sredstava, pa u izdacima za nabavku stalnih sredstava imamo pod stavkom ostalo 350.000 dok u rekonstrukciji i investicionom održavanju na poziciji ostalo imamo čak 1,2 miliona. Prethodno se opravda 7000 za rekonstrukciju i investiciono održavanje PVB, a ovih 1,2 miliona niko nema potrebu da opravda. To je pod ostalo. Pola miliona se utrošilo za utopljavanje nekih posebnih zgrada kolektivnog stanovanja u kantonu, a na saniranje ratnim dejstvom oštećenih krovova i liftova nepunih 350.000. još dugo će izgleda zgrade preko puta Željinog stadiona ali i mnoge druge izgledati kao da su jučer završila ratna dejstva. Na osnovu svega navedenog, Klub samostalnih zastupnika neće podržati zaduživanje kao jedini mogući pravac u rješavanju problema u Kantonu Sarajevo. Ovaj izvještaj o izvršenju budžeta je odraz politike u kojoj administracija potrošila 4,5 miliona više nego 2015. povećala deficit za 4 miliona. Povećala zaduženja za 64 miliona. I pored ovakvih podataka i ono što je urađeno dobro, ostaje u sjeni. Stoga će Klub samostalnih zastupnika glasati protiv ovog izvještaja. Zahvaljujem.

Predsjedateljica:

Hvala lijepa uvažena zastupnice Mehmedagić. Vidim nema više niko za raspravu. Zaključujem raspravu i molim službu da pozove zastupnike. Evo izvolite ministre, nisam vas vidjela.

Ministar Jasmin Halebić:

Zahvaljujem se na ovim komentarima. Možda da dam nekoliko dodatnih pojašnjenja. Dakle, ključni podatak je da smo u izvršenju budžeta se kretali u granicama i limita koje je Skupština Kantona Sarajevo u decembru 2015 godine stavila na raspolaganje Vladi usvajanjem budžeta. To je osnovni dogovor između nas, izvršne vlasti i vas zakonodavne vlasti. Dakle u tom našem radnom sporazumu mi nismo prekoračili ono ovlaštenje koje ste vi nama dali, usvajanjem budžeta. Prema tome, mislim

da je to bitno kazati. Što se tiče deficita tekućeg perioda i kako se dogodilo da nemamo jedinstvenu evidenciju sudskih izvršenja. Mi imamo evidenciju izvršnih sudskih rješenja. Međutim ona nije konačna. To je promjenjiva kategorija jer se još uvijek određeni postupci vode i onako kako se oni završavaju na sudu tako se adresiraju prema bankama, odnosno prema nama i tu evidenciju povećavaju. I ona neće biti konačna do kraja našeg mandata i dok se svi ti postupci ne provedu. Kada se posljednji postupak provede u nekom budućem periodu mi ćemo reći mi sada imamo. Kanton ima jedinstvenu evidenciju izvršnih sudskih rješenja. Zato ovu primjedbu ne smatram nedostatkom Vlade, niti rada našeg, posebno ministarstva finansija, nego govorim zašto je izvršnih sudskih rješenja u periodu pristiglo 9,8 miliona a ne 20, a ne 2 miliona. Dakle taj podatak nije u domenu našeg upravljanja finansijama. Što se tiče opasnosti, ili ja bih možda rekao rizika koji prijetu javnim finansijama u Kantonu Sarajevo, to jesu neki rizici koji se događaju sa potencijalnom izmjenom zakonodavstva na nivou FBiH. Međutim, Kanton također, kao i svi drugi kantoni, ima svoje predstavnike i na tom nivou vlasti i smatram da će Federacija uvažiti sve argumente koji budu izneseni u postupku donošenja eventualnih izmjena i dopuna Zakona o pripadnosti javnih prihoda. Mi sa naše strane i do našeg nivoa, kantonalnog nivoa smo učinili značajne napore, napravljali smo jednu studiju kojom smo ovaj početni pritisak sa kojim smo mi ušli u naše mandate, prilično relaksirali. Ta će studija do kraja 2016 godine postati i knjiga i onda ćemo je distribuirati na više adresa da bi smo objasnili argument koji ističemo u okviru generiranja tih istih javnih prihoda. Sa jedne strane je raspodjela javnih prihoda i dosta je fokus na tome, a s druge strane generisanje tih javnih prihoda i nekako nije fokus na tome, a na toj strani leži argument snažni Kantona Sarajevo i mi pokušavamo dati taj argument iznesemo u javnost. Što se tiče neporeznih prihoda, u tom dijelu je oko 17 miliona KM u djelu neporeznih prihoda su namjenski prihodi. Namjenski prihodi su isknjiženi i predstavljaju prihod budućeg perioda. Dakle oni će se u 2017 godini bit će uvršteni u budžet u 2017 godini. Tako da naizgled je da neporezni prihodi se jako slabo ostvaruju, međutim to je jedna računovodstvena kategorija. Postoji jedan drugi momenat. Zna mi smo u tranziciji i nije nam strateško opredjeljenje da pravimo državnu privredu koja će kreirati neporezne prihode. Dakle, mi nemamo jakih preduzeća u državnom vlasništvu. Ova koja imamo vi ste naznačili u vašem obraćanju. Neka od njih su u problemima i nije orijentacija niti Kantona niti uopšte u BiH da neporezni prihodi značajno rastu. To bi značilo da idemo u državnu privredu, komandnu ekonomiju itd. Oni neće rasti, nije to neki nedostatak nego je to strateško opredjeljenje. Da idemo u tržišnu privredu koja je nedržavna, a da se prihodi ostvaruju putem oporezivanja. Što se tiče zaduživanja, zaduživanje po deficitu ili sa namjerom finansiranja deficita je izostalo i smatramo također da to nije nedostatak vođenja javnih finansija u Kantonu Sarajevo jer bi u tom slučaju zaduživali za finansiranje nekih ranije nastalih obaveza u kojoj evo sa ovim brojkama o kreditima i ovim bilansnim i vanbilansnim, niti mi niti vi u značajnijem dijelu nismo učestvovali. Kantona ima nekih 30 kredita gdje je direktnih korisnik i nekih 7 ili 8 koje vraća u ime krajnjeg dužnika. Krajnji dužnik poslije to refinansira kantonu. Što se tiče utroška na materijal i usluge, u okviru koje su ugovorene i druge posebne usluge, jedan dio zaostatka koje smo sustigli, a tiče se ugovorenih i drugih posebnih usluga, se tiče naknada sudskim vještacima koje su bile u zaostatku u višemjesečnom zaostatku da tako kažem. Čak je bio na početku bio zaostatak od preko jedne godine. Mi smo krajem godine, a zato je ova stavka porasla, naknade sudskim vještacima i naknade za mjere izvršenje pritvora praktično doveli na ovaj nivo tekuće likvidnosti. Oni se sada redovno izmiruju, ali je cijena tog redovnog izmirivanja bila što je ta stavka porasla. Zašto. Pa evo želimo da sudski sistem, u njegovom najočitijem smislu funkcionise efikasnije i u onom dijelu u kojem se to tiče finansija da nemamo neplaćenih faktura prema zatvorima i prema sudskim vještacima koji su u procesu ostvarivanja sudske vlasti dvije bitne karike. To je to. Ovo ostalo budžet je evo prilično velik. I ostalo naravno imamo sve podatke za ostalo. morali bi smo donijeti ovih 1,7 miliona transakcija pa to naravno svima transparento podijeliti. To možemo dobiti na upit. Nema nikakvih problema da ovu svu subanalitiku transparentno dostavimo.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo ministre. Evo replika uvažena zastupnica Mehmedagić.

Poslanik/zastupnik Mersiha Mehmedagić:

Uvaženi ministre rekli ste jedna podatak za koji zaista ne mogu da vjerujem da ste ga rekli s namjerom. A odnosi se na strateški cilj odnosno da razvijanje neporeznih prihoda nije strateški cilj Kantona Sarajevo. U neporezne prihode spadaju koncesije. Ako nije cilj ove Vlade i ove Skupštine kroz što smo pokazali kroz donošenje zakona o koncesijama, i širenje obuhvata svega onoga što može biti dato pod koncesiju, ako to nije cilj ove Vlade, onda ste nam trebali reći da ne idemo u ovaj poduhvat. Ne razumijem šta ste htjeli reći pod ovim da nije strateški cilj razvijanje neporeznih prihoda, a koncesije su neporezni prihodi. Isključivo sam govorila o ovom prihodu koji uvijek ima tako jednu mizernu realizaciju, pa i u ovom izvještajnom periodu. Je li strateški cilj da se ovo naplati ili ne naplati?

Predsjedateljica:

Evo hvala lijepo. Ministre izvolite odgovorite.

Ministar Jasmin Halebić:

Ma nismo se dobro razumjeli. On jeste strateški cilj u smislu da se resursi stave u funkciju ali taj strateški cilj je u javnim finansijama 0,3% ukupnih prihoda, tako da mi ne možemo prihode i izvršavanja rashoda strateški usmjeriti na koncesije. Jer bi smo ostvarili 0,3% prihod koji su nam potrebni da mi finansiramo sveukupne rashode. Zbog toga sam rekao da nam nije strateški cilj da ne možemo temeljiti javne finansije na koncesijama. Ne samo mi, to niko ne radi. Dakle strateško usmjerenje je finansiranje iz poreza. I to je dakle tako. A naravno da nam jeste cilj da ovu stavku unaprijedimo. Da je značajno unaprijedimo, evo i normativno se radilo na tom polju. Ali to nikada neće biti da mi živimo od pod navodnicima da budžet živi od prihoda od koncesija jer su one planski bile, evo pročitat ću vam a vi sigurno to i znate, 2,8 miliona u planu. U odnosu na naših 738 miliona to je dakle manje od 1%. U tom smislu sam mislio da nam nisu strateški cilj za javne finansije, da temeljimo javne finansije i finansiranje svih obaveza iz budžeta na ovoj jednoj evo mogu reći finansijski nedovoljno značajnoj i beznačajnoj u finansijskom smislu. A u ovom drugom smislu, naravno da je strateška, resursi se i trebaju staviti u funkciju. Ne znam jesam li pojasnio.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo ministre.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O IZVRŠENJU BUDŽETA Kantona Sarajevo ZA PERIOD OD 01.01. DO 31.12.2016. GODINE

Tko je za? Tko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 22 ZASTUPNIKA, PROTIV 7, SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA USVOJILA OVAJ IZVJEŠTAJ.

A sad se vraćamo na ovu šestu tačku dnevnog reda u kojoj smo imali raspravu. Dobili smo amandmane koje je Vlada razmatrala u pazi. Premijeru, šta radite premijeru? Nisam vas ni pozvala, hajte izvolite.

Premijer Elmedin Konaković:

Mi smo vam uvijek korak ispred. Još jedno sam pojašnjenje dužan. Dakle, Vlada je prihvatila amandman Naše stranke, na način da smo proceduralno to pretvorili u amandman Vlade, umjesto vašeg prijedloga da je to tačka 18.b) stavili smo je abecedarno pod k). To je s), to je iza tačke s) dodaje se nova tačka glasi: pa smo u potpunosti prepisali vaš amandman. Drugi amandman je ovaj

koji smo uočili u naknadnoj raspravi na prostornom planu, dakle razdvojili detaljnije od razvojnih i time smo dakle isključili opciju da Prostorni plan bude ikad i gdje bude donesen u nekom skraćenom postupku. Treći amandman je vraćanje urbanističke saglasnosti na 15 dana, ostavili smo građevinsku na 30. četvrti amandman je sankcije. Sankcije dakle da ne bi smo sada tamo pravili nove alineje, i da ne bi smo sada tamo pisali nove tekstove, a pogotovo da bi smo izbjegli, kako su nas pravnici upozorili, mogućnost dvostrukog kažnjavanja. Onda smo se pozvali na dva zakona koja vrlo jasno eksplicite pojašnjavaju odgovornosti ovih osoba, Zakon o upravnom postupku i Zakon o državnoj službi. Ako želite mogu vam pročitati, nacrtali su dakle osobe koje u rokovima ne izdaju građanima prave probleme. I imate sankcije u Zakonu o upravnom postupku od 1500 do 6000 KM, imate disciplinske postupke u Zakonu o državnoj službi, i imamo to je Uredbu o pravilima disciplinskog postupka koju smo također donijeli nakon donošenja Zakona o državnoj službi. Mislim da smo potpuno dakle mogu to pročitati, da smo potpuno definisali sve moguće a pozvali smo se i rekli smo u amandmanu, da će se kazniti, sankcionisati osobe iz ovog zakona koje kasne u ovim procedurama. I mislim da smo tu, tri su nam pravnika pomogla, mislim da smo napravili baš ono što je Skupština od nas tražila. Još jedna korekcija koju nismo ovdje obradili, a također je amandman Vlade, odnosi se na član 28. usaglašavanje planskih dokumenata i mogućnost da se još u jednom stepenu izbjegne manipulacija korekcijama. A ovdje smo govorili da se dokument nižeg reda nekada može primjenjivati ukoliko se njime ne mijenja osnovna koncepcija planskog uređenja, pa smo to usaglasili i ovdje smo samo iza Kantona Sarajevo stavili, a do donošenja usaglašenih planova, najduže tri godine od donošenja ovog zakona. Što znači da će u slučajevima kada su stari urbanistički planovi, a potreba je za novim regulacionim moći se u ovom periodu od tri godine raditi ozbiljan regulacioni plan detaljan jer su stari iz 80-tih godina nisu apdejtovani, neadekvatni, a ovim vršimo pritisak na sve donosiocce da u roku od tri godine donose i usklade i ove urbanističke planove, što jeste cilj i opredjeljenje Vlade i Skupštine Kantona. I mislim da smo iz ove rasprave uz ovih pet korekcija i naravno, pardon, usaglašavanje planskih dokumenata osigurava se, briše se „po pravilu“ nego „osigurava se u postupku izrade dokumenata“. To je još jedan dio ovog amandmana koji niste dobili pismeno, a također je stav Vlade. Prihvatili smo tu sugestiju kolege Pindže. I to je onda cjelovit tekst Zakona za koji vas molimo da se izjasnite. Hvala.

Predsjedateljica:

Hvala lijepo premijeru.

A SADA MOLIM DA SE IZJASNIMO O PRIJEDLOGU ZAKONA O PROSTORNOM UREĐENJU KANTONA SARAJEVO.

Ko je za ovaj Zakon? Ko je protiv? Suzdržano?

Konstatujem za je glasalo 29 zastupnika, protiv ništa, suzdržano ništa, te konstatujem da je Skupština donijela ovaj Zakon.

Sada prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda:

AD – 10.

IZVJEŠTAJ O IMPLEMENTACIJI ODLUKE O PROŠIRENOM OBIMU PRAVA ZA KORIŠTENJE ORTOPEDSKIH POMAGALA, LIJEKOVA, MEDICINSKO-SANITETSKIH SPRAVA I MATERIJALA ZA RVI SA PODRUČJA KANTONA SARAJEVO ZA 2016. GODINU

Izvještaj ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Nema potrebe. Hvala lijepo. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Nama potrebe. Ima li pitanja? Nema pitanja. Hvala lijepo. Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O IZVJEŠTAJU O IMPLEMENTACIJI ODLUKE O PROŠIRENOM OBIMU PRAVA ZA KORIŠTENJE ORTOPEDSKIH POMAGALA, LIJEKOVA, MEDICINSKO-SANITETSKIH SPRAVA I MATERIJALA ZA RVI SA PODRUČJA KANTONA SARAJEVO ZA 2016. GODINU

Tko je za? Protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 29 ZASTUPNIKA, PROTIV ništa, SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA USVOJILA OVAJ IZVJEŠTAJ.

Sljedeća tačka dnevnog reda je:

AD – 11.

IZVJEŠTAJ O STANJU U OBLASTI SOCIJALNE ZAŠTITE U 2016. GODINI

Izvještaj ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Nema potrebe. Hvala lijepo. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O IZVJEŠTAJU O STANJU U OBLASTI SOCIJALNE ZAŠTITE U 2016. GODINI

Tko je za? Tko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 23 ZASTUPNIKA, PROTIV ništa, SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA USVOJILA OVAJ IZVJEŠTAJ.

Sada imamo:

AD – 12.

IZVJEŠTAJ O STANJU U OBLASTI ZAŠTITE CIVILNIH ŽRTAVA RATA U 2016. GODINI

Izvještaj ste dobili uz poziv za sjednicu. Ima li potrebe da Predlagača podnese uvodne napomene? Nema. Hvala lijepo. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne. Ima li pitanja? Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O IZVJEŠTAJU O STANJU U OBLASTI ZAŠTITE CIVILNIH ŽRTAVA RATA U 2016. GODINI

Tko je za? Tko je protiv izvještaja? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 25 ZASTUPNIKA, PROTIV ništa, SUZDRŽANO ništa.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA USVOJILA OVAJ IZVJEŠTAJ.

Sada imamo sljedeći izvještaj, a to je:

AD – 13.

IZVJEŠTAJ O STANJU U OBLASTI ZAŠTITE PORODICE SA DJECOM U 2016. GODINI

Izvještaj ste dobili uz poziv za sjednicu. Molim predstavnika Predlagača da podnese uvodne napomene. Nema potrebe. Da li predstavnici radnih tijela žele riječ? Ne, ne žele. Ima li pitanja? Nema pitanja. Otvaram raspravu i zaključujem raspravu.

MOLIM ZASTUPNIKE DA PRISTUPE IZJAŠNJAVANJU O IZVJEŠTAJU O STANJU U OBLASTI ZAŠTITE PORODICE SA DJECOM U 2016. GODINI

Tko je za ovaj izvještaj? Tko je protiv? Suzdržan?

ZA JE GLASALO 21 ZASTUPNIK, PROTIV ništa, SUZDRŽANO_____.

KONSTATUJEM DA JE SKUPŠTINA USVOJILA I OVAJ IZVJEŠTAJ.

Sada imamo i posljednju tačku, a to je:

AD – 14.

INFORMACIJA O STEPENU REALIZACIJE SKUPŠTINSKIH ZAKLJUČAKA ZA ČIJU JE REALIZACIJU ZADUŽENA VLADA KANTONA SARAJEVO

Ovdje nemamo ništa pristiglo te sa ovom tačkom zaključujemo 29 redovnu sjednicu.

I prelazimo na 30. radnu sjednicu Skupštine Kantona Sarajevo.